

త్రైన్‌వ నీతి ప్రకాశము

THE GOSPEL TRUMPET
THE BRIGHTNESS OF THE CHRISTIAN LIFE

రెవ. పునురోతు చాధరి, కవికృతము,

కటుకశ్వరి.

THE CHRISTIAN LITERATURE SOCIETY FOR INDIA
(UNITED SOCIETY FOR CHRISTIAN LITERATURE)
MADRAS BANGALORE MYSORE TIRUVALLA COLOMBO

1953

G.L.

COPYRIGHT

First published by the late REV. T. ANTHRAVEDY in 1872
Subsequent Publication by the C.L.S. as follows:

First Printed	1903
Reprinted	1933
Reprinted	1948
Reprinted	1953

THE CHURCHMAN LIBRARIES SOCIETY FOR INDIA
PRINTED AND PUBLISHED FOR THE USE OF THE
CHURCHMAN LIBRARIES SOCIETY FOR INDIA
BY THE CHURCHMAN LIBRARIES SOCIETY FOR INDIA

PRINTED IN INDIA AT THE DIOCESAN PRESS, MADRAS

అంధకారికా

విషయ సూచిక

అవతారికా స్తుత్యములు

పరమాల పంచ

కృష్ణవదు సీర చీత్తము గలిగి యఱండనలయును	1—2
కృష్ణవదు ఇహాలోక చింత చేయవలదు	3—4
కృష్ణవదు మొదట దేవుని రాజ్యము వెతుకపలయును	5—6
కృష్ణవదు పేరుకు కృష్ణవడై యఱండతగదు	7—11
కృష్ణవదు ఇతరుల తప్పులు మన్మించవలయును	12—15
కృష్ణవదు తన తప్పులు ఇతరులకై వోచపలదు	16—17
కృష్ణవదు చేయవలనిన పోరాటము	18—21
కృష్ణవదు దేనికిని భయపడవలదు	22—27
కృష్ణవదు ధరింపగల భూషణములు	28—29
కృష్ణవదు కోరిన వంతు	30—31
కృష్ణవదు మానావమానములయొడల సమదృష్టి కలిగి యఱండ వలయును	32—34
కృష్ణవదు ప్రార్థన చేయవలనిన విధము	35—40
కృష్ణవదు ఆత్మాసుభూషణమును పరులకు చూపనేరదు	41—44
కృష్ణవదు తన తప్పు ఒప్పుకొనవలయును	45—46
కృష్ణవదు దుర్జనస్సామీని అణమ విధము	47—50
కృష్ణవదు మనక్కాంతి పొందు విధము	51—53
కృష్ణవదు శోధనవలన పొందు మేలు	54—56
కృష్ణవదు లేఖి గలిగినను వెలితై పడదు	57—61
కృష్ణవదు పొందు దైవాపకారములను నరుడు అడగించ లేదు	62—63

	వరమం నం
క్రస్తవుడు పొందు నుఖుడుభాములు దేవుని అధీనములు	... 64—6
క్రస్తవుడు మనుఘ్యులను నమ్మకానుట తగదు	... 68—6
క్రస్తవుడు ఓర్వైని తనముతో పోరాడవలయును	... 70—7
క్రస్తవుడు తనవలె పొరుగువాని ప్రేమించవలయును	... 72—8
క్రస్తవుడు సద్గుణములనే సౌఖ్యసంపదులుగా సెంచవలయును ...	77—79
క్రస్తవుడు ఎట్టి యాపత్సమయములోను స్థిరముగా నుండపల యును	... 80—83
క్రస్తవుడు తన దుష్టస్వభావమును శత్రువు గెలువలయును	84—87
క్రస్తవుడు దురహంకార చిత్తునికి దూరముగా నుండపలయును	88—91
క్రస్తవుడు దేవుని కృపా ప్రేములు నిత్యము గలిగియుండును	92—96
క్రస్తవుడు దేవుని వాగ్దైత్తములను సదా ప్రేమించవలయును ...	97—99
క్రస్తవుడు దైవ వాగ్దైత్తములు సిద్ధించవరకు ఓపిక గలిగి యుండవలయును	... 100—104
క్రస్తవుడు ఇష్టస్థితికారకు శ్రమపొందిన భక్తులవలె నడువవలయును	105—106
క్రస్తవుడు మత్స్యరగుణమునకు స్ఫురమియ్యవలదు	... 107
క్రస్తవుడు తన్నతాను తగ్గించుకొనవలయును	... 108—109
క్రస్తవుడు దురాశలు విడువవలయును	... 110
క్రస్తవుడు మోక్షాశయను ముఖ్యావసరమైన కోరిక గలిగి యుండవలయును	... 111—114
క్రస్తవుడు ఆత్మ జ్ఞానము పొందవలయును	... 115—118
అంత్య స్తుతులు	
...—11	
12—15	
16—18	
19—22	
23—26	

క్రెస్వ నీలి ప్రకాశము

వ వ్య కా వ్య ము

1. క॥ శ్రీ నిత్యదు సత్యదు మరి
యానందనుడపరిమిత దయా శాంతగుణాం
భోనిధి మద్దరు రాయం
డో నజరేయుడగు యేసు నాతందలతుణ.

తాత్పర్యము

సంపదచే నిత్యమండువాడును, సత్యసంతుదును, సంతోషభరితుదును,
(టేక మరియా కుమారుడును) మితిలేని దయా శాంతగుణములకు సమద్రము
వంటివాడునగు, నా గురుతైష్టుడగు నజరేయుడైన యేసును, నా యాత్మయందు
తుంచుచున్నాను.

2. ఆ॥ తంత్రి తనయ దాతత్త్వైక్యాన్తై విలసిల్లు
వొడ్డ దేవుడాయ్యద వ్యయుండు
విశ్వవిభుదు నిథల వేద్యండు నా తంత్రి
యనుదినంబు నన్న మనుచుగాత.

తాత్పర్యము

తండ్రి, కుమారుడు, పరిశుద్ధాత్మ, యన మగ్గరు, ఒక్కాన్తై ప్రకాశించు
గొప్ప దేవుడును, మొదచివాడును, నాచమలేసివాడును, లోకమునకు ఆధి
కారియును, సమస్తమును సెరిగినవాడును, నా తండ్రియగు దేవుడు నన్న ప్రతి
దినమును సంరక్షించుగాక.

క్రస్తవ సీతి ప్రకాశము

3. క॥ పరమాత్మ భావ తత్వము

లెరిగింపను హృదయ శుద్ధి నెరిగింపను సు
సిరతర శాంతి నొసంగను అంతిమ లేఖలు
పరిశుద్ధాత్మను నుతీంచి ప్రార్థన జేతున్.

తాత్పర్యము

దేవుని స్విధావమయుక్క— నిజ సంగతిని తెలుపుటకును, మనోళుదైని
తెలుపుటకును, మిక్కలి స్థిరమైన శాంతిగుణము నిష్పటకును, పరిశుద్ధాత్మను
ముతీంచి ప్రార్థన చేసెదను.

4. వ॥ అని ప్రియదేవతా ప్రార్థనంబు చేసి తత్పర్యణా సహ
యంబున నా యొనరింపంబానిన క్రస్తవ సీతి ప్రకాశం
బను గ్రంథంబునందు ప్రారంభం బెట్టనిన.

తాత్పర్యము

ఇవ్విధమున ప్రేమగల దేవుని ప్రార్థన చేసి, ఆ దేవుని కరుణసహాయము
పలన సేను రచియంచ బూనిన క్రస్తవ సీతి ప్రకాశంబను గ్రంథమయుక్క—
ప్రారంభము ఏలాగనిన.

5. సీ॥ యేసునాయక యని యేసుక్రీష్ట ప్రభో

యను రెండు శతకంబు లౌనర మొదట
రచియంపబడె వెన్కిరమణ నుచరిత్ర

ప్రకరణత్రయముగా రచితమయ్య

తదనంతరమున నిస్తారరాత్మాకరం బను

గ్రంథముకటి సేయంగ బడియె

తరువాత పంచచామరపన్నములు వెన్కి

పంచరత్నములల్ల బడియె సెలమి

తెల్లి, వెనుకమ్మందట పెళ్ళు కీర్తనలు పత్రి,
క్లును రచియింపబడి క్రీస్తుకుణాచేత
కడను క్రైస్తవ సీటి ప్రకాశమనుడు
సీ చరిత్రంబు రచియింప నిష్టమయ్య.

6. వ॥ మరియును.

తాత్పర్యము

గ్రంథకర్త తాను రచించిన వాటిలో కొన్నిటి పేరులు వివరించు చున్నాడు. యేసునాయక శతకము యేసు క్రీస్తు ప్రభువు శతకమను రెండు శతకమలు మొదట రచియింపబడెను. తయవాత రత్నా చరిత్ర మూడు ప్రకరణములుగా రచియింపబడెను. అటుతయవాత నిస్తార. రత్నాకరమను గ్రంథము ప్రాయబడెను. తయవాత పంచామర పన్న ములు పంచరత్నములు గాచింపబడెను. మరియును ముందు ఫెనకను అనేక కీర్తనలు పత్రికలు రచియింపబడెను. చివరకు క్రీస్తు కృపచేత సీటి ప్రకాశమను ఈ గ్రంథము రచియించుటను ఇష్టమయ్యెను. మరియును.

7. మ॥ ఇలలో క్రైస్తవు లెట్టివారు →

నడువల్లే రీతిగానుండు వా

రలకే సాఖ్యము లబ్మి క్రీస్తు మత

సారం బెట్టిదంచున్ జనుల్

వలుమారాడుట నా చెవుల్వినియె

దత్తత్వత్వత్రంబుల్ మనో

జ్యోలమైనట్లుగ సీ చరిత్ర నిడి

చెవ్వం బూనితిన్ వేడుకన్.

8. వ॥ అదియునం గాక మరియును.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవులనగా ఏలాటివారు? వారి సడతలు ఎవ్విధంబులు? వారికి ఏలాటి సూఖ్యము దౌరుకను? క్రీస్తుయొక్క మతసారం బెట్టిని? అని, బహు జనులు

త్రిప్తమ సీతి ప్రకాశము

త్రశ్చలఘుట వినబడేవ గనుక వాటికి ప్రత్యుత్తరములు ఈ గ్రంథములో
నిమిషించి చెప్పమన్నాడను; మరియును.

9. చ॥ అనుభవ వేణ్యమైన హృదయ త్తీ →
మరంబులచేత త్రీస్తు యే
సుని చరకారవిందములు చుట్టి
తదీయ మకరంద మాధురీ
ఘన రన మాని యాని సుఖ
హృశల గానమెనర్చు త్రిప్తప్పుల్
మరములలోన సంతసిల్ల
మత్కొవితార మెరుంగ జేసెదన్.

10. వ॥ ఎట్లనిన.

తాత్పర్యము

క్రీస్తు పాపప్తములను చుట్టుకొని యాదున్న మధురమైన మకరంద
రసము తమ హృదయములనే తుమ్మెలల వల్లను, పానించి, ధ్యానించి,
అపుభవ సుఖము పొందిన త్రిప్తప్పులు సంతోషించునట్లు నా కవిత్పమును
తెలియజేయును. ఏలాగనిన:

11. క॥ అనుభవ సుఖ హృదయుని గుణ
మనుభవు లెనుగునురు గాని యన్యతెరుగ రె
ట్లన తరణి కిరణ చౌఖ్యము
వనజవనము గాక కుముదవనమే మెరుగున్?

తాత్పర్యము

మార్గకిరణముల సుగుణము పుదుములే ఎరుగును గాని, కలుపలు ఎరుగువు
గడ్డా; ఆలాగునసే భక్తునియెక్కి మనోసుఖము అనుభవశాలుదైన భక్తులకే
తెలుసును గాని, ఇతరులకు తెలియజేరదు.

12. మ॥ కవితా సార మెరుంగ గోరి సుజనులో

కారుణ్య చిత్తంబుతో
సువిశేషాక్షుల తప్ప పట్ట రవి
యే చౌప్పున్న మన్నింతు ర
త్వ్యవివేకులదిలోన గర్వమిడి
భావార్థంబులం జూడకన్
ఇవి తప్పులో అని త్యాలందురనిన్నో
హీనత్వముం గలునే.

తాత్పర్యము

కవిత్వములోని సారాంశమును తెలియగోరు సజ్జనులు సువిశేష వాక్యాలు ములయిందు కవన దోషములండిసను తప్పులు పట్టక వారు దయకోమన్నించుదురు.

అయితే గర్వమచేత నిండిన మనసగల అవివేకులు భావార్థములు చూడక ఇవి తప్పులు అవి తప్పులు ఆని ఆనిసను, హీనత్వము కలుగునాకి కలుగనేరదు.

13. ఆ॥ ఇల రసా స్వ్యదనము చేయ దలచువాడు

అల రసాలద్రుమపు వంకరరయి బోడు
సారభావార్థ మెద చూడగోరువాడు
పద్యగద్యాదులెడ తప్ప పట్టబోడు.

తాత్పర్యము

ఇలరసమ డ్యూక్స్ తీసిని అనధింపగోరువాడు, మామిడి చెట్టుడ్యూక్స్ వంకరలు పెతుకడూదా; అలాగసనే, తాత్పర్యసారము గ్రహింపగోరువాడు, పద్యగద్యాదులయిందన్న కవిత్వదోషములు పట్టుడు.

14. క॥ తనువు వెలికెంత శుద్ధి
గనుపరచిన లోనిమనసు కావలయను దే

వునికెపుడు కావ్యమైట్టిం
డిన భావము జూచు తండ్రి నిను మన్మించున్.

15. క॥ కావున నా మనసా నీ
భావంబెరిగడి మహా కృపానిథియగు నీ

దేవునిపై భర మిడి ఘై
ర్యా వాప్పి జేయబూనునది సేయ ముగిన్.

ఈ రెండు పద్యముల తాత్పర్యము

వెలపటి శరీరము ఎంత శుభ్రిగా కనపరచినను లోపలి మనస్సేగదా
దేవునికి కావలైను; ఆలాగుననే; కవిత్వము ఏలాగున్నను దాని భావము చూచు
నీ తండ్రియగు దేవును నిన్ను త్యమించును.

కావున నా మనసా నీ భావము తెలిసి కరుణాసంపూర్ణాడుడను దేవుని
మిద నీ భారము ఉంచి ఘైర్యమహాంది యేది చేయుటకు పూనకొంటివో
ఆది క్రమముగా చేయుము.

16. క॥ అని యిష్ట దేవతా ప్ర

ర్థనమును సద్భుత హృదయ ప్రమదంబును న
జ్ఞసనకవి మాన్యతయును మ
సనసాంతర ఘైర్య వర్ధనంబును వరుసన్.

17. వ॥ కావించుకొని యిష్టవు నా యొనరింపబూనిన యా

గ్రంథంబునందు సర్వలోక ప్రశ్నంబైన క్రీస్తుమార్గం
బునంబున్నింప గోరు క్రైస్తవునకు తెలుపంబు విశేష
ధర్మాచరణంబు లిటివని వివరించెద.

అత్మర్వయము

శంకలగు క్రమముగా ఇష్టదేవునిగూర్చి త్రాంధించి, సద్భుత్కుల వృద్ధయ
ములకు సంతోషమును కలుగజేసి, సత్కృతులకు పుర్యాదనొన్ని, మనసుకు
క్రోర్యమును తెచ్చుకొని, సేను రచియించు ఈ గ్రంథముందు, గభూతాలోక
మంతును శ్రేష్ఠండైన కీష్టమార్గముందు, సదువుగోరు క్రష్ణవునకు తెలియజేయ
గల ముఖ్యాలైన సుప్రస్తుతులు ఇష్టవీయని వివరించేదను.

1. క॥ ఎటుదిరిగిన నేమిము లే

దటునిటు పరుగిడుటు వట్టి యసియాన సుమిం

కటకట త్రైస్తవుడా వే

నట పడక పరేశు వాక్య సరణిం జనుమిం.

తాత్పర్యము

ఏ తట్టుకు తిరిగినన ఏ ప్రయోజనములేదు. అటు ఇటు పరుగులెత్తుటు
చ్ఛి కోరికెలు సుమిం; గనుక త్రైస్తవుడా, నీపు విసుకక దేవునివాక్యమును
మార్గములో వెళ్లము.

2. తే॥ సిరముగలవానికెందు సిద్ధించు మేలు

^థ త్వరపడినవాని కథిక చింతలు లభించు

చెపు మదిని దాని కోర్కెబోవిషువ రాదు

తెలిసి వర్తింప వలయుక్తి స్తోయు డెపుడు.

తాత్పర్యము

నిలకడగలవానికి మేలు ఎచ్చోటును సిద్ధించును; త్వరపమవానికి ఎక్కువ
చింతలు కలుగును; మను చెడ్డడి గనుక దాని ఇష్టమునొప్పున పోనియ్యునూడు.
త్రైస్తవుడు విటిని తెలిసికొని ప్రవ్రతించవలెను.

3. శా॥ ఆకాశంబున బారు పశ్చికిని

దీనత్వంబుతో నేలమై

బూకే చీము తించి నిచ్చి దయతో

పాలించు వాడెవ్వుదో

నీకాతండె భుజింప నిచ్చి మనుపన్

నిష్టూతమై యుండగా

నేకాంతంబగు చింత త్రైస్తవుడ

నీకేలా మదిన్ బాందగన్.

తాత్పర్యము

ఆకాశమండగు పట్టికిని, సేలనుబూను చీమకును, ఆహారమనిన్నిచు
పాలించు ఆయనే నిన్ను పోషించుటను నిప్రమాదైయుండగా, క్రిష్ణవుడా,
మనసులో నీకు రహస్యమైన చింత యేలి?

4. అ॥ చిన్న పెద్దగ నేర్చాటుచేసి యనయ

వంబులన్నియు గూర్చి కాయంబు పుట్ట
జేయు నేర్పరి నిన్ను పోషింపలేడే
యొన్న జీవింతు నను చింత యేల నీకు.

తాత్పర్యము

తలనుంచి పాదముల పర్యంతము చిన్నవి పెద్దవిగానుండు అవయవము
లన్ని చక్కగా ఉన్ని, ఈ శరీరమును రూపింప నేర్పగల ఆయన నిన్ను
పోషించలేదా? కావున నేనెట్లు జీవించుడునని నీవేల చింతించెదవు?

5. క॥ మొదటను దేవుని రాజ్యము

సదమలమగు దైవసీతి సచ్ఛంత మతిన్
వెదకును పిదప శరీరపు
బుదుకంతయు నీకు నియ్యబడు క్రిస్తవుడా.

తాత్పర్యము

క్రిష్ణవుడా నీవు దేవుని రాజ్యమును ఆయన నీతిని మొదట వెదుకుము,
తరువాత నీ శరీర జీవనమంతయు నీకు ఇయ్యబడును.

6. ఉ॥ దేవుని తట్టు నీ మనసు

ద్రిష్టము నీ వొనరించు పాపముల్
న విధమైనవో దలచి
యేష్వము నారకవహిం కేగు నీ

జీవము గాచి బ్రోవ తన

జీవ మొనంగిన యేసు పాద రా

జీవము లాత్ నమి

చిరజీవము గోరుము క్రైస్తవీత్తమా.

తాత్పర్యము

ఉత్సవ క్రైస్తవుడా, నీ మను దేవునిత్టు పుల్లించుము; నీవు చేసిన పాపములను తెలంచి దుఃఖపడుము; నరకాగ్నికి పాలగు నీ ప్రాణమును రక్షించుటకై తన జీవము నిచ్చిన యేసుయొక్క పాదపడ్డములు నీ యాత్మలు
నమి నిశ్చ జీవము కోరుము.

7. ము॥ కులదూరుండయి పెక్క-వేలుపుల

మొక్క-లోసి చాలించి మో

హ లతా వేటితమైన మాతృపితృ

జాయూభూతృ వగ్గంబనే

ఘల వృక్షంబు బెగల్చి క్రైస్తవు

నామం బాసగా నేమి ని

ర్తల భక్తి క్రియలందు జూన్యుడయినన్

బ్రాహ్మించునే సాఖ్యముల్.

తాత్పర్యము

కులము పోగొట్టుకొని చిల్లర వేలుల సేప చాలించి, ప్రేమయను తీగ లతో చుట్టియున్న తలిదండ్రులు భార్య అన్నదమ్ములు అను ఘలవృక్షమును పెరికివేసి, క్రైస్తవ పేరుమాత్రము పెట్టుకొన్నంత మాత్రమున ఘలము ఏమున్నది? నిర్మల భక్తి క్రియలు లేనివాసికి ఆత్మసుఖములు దొరుకునా?

8. తే॥ కులము పెద్దరికంబులు గూలనేల

ప్రియులు విందులు నిందలు పెట్టనేల

తరిమి లోకులు చీకాకు పరచనేల

సత్య మెదలేని పేరు క్రైస్తవుని కవని.

తాత్పర్యము

మనసులో సత్యములేని వేరుమాత్రము గల త్రైస్తవును కుల పెద్దరికము ఏల కూలిపోవలెను? నేన్నిహితులును బంధువులును ఏల అతని నిందించవలెను? తాకులు ఆల్రీచేసి ఏల ఆతని తరమవలెను? (ఫలప్రాప్తి లేదు గదా).

9. క॥ దేవునికంటికి నీ న

ద్యావముతో నున్న భక్తి బయలు పరుచు మ

ర్యావరథికి జూవగోరెదు

వైవేషము గాదు భక్తి పథి త్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

త్రైస్తవుడా నీ భావమందున్న సద్గుణిని దేవుని దృష్టికి బయలుపరచుము; మనప్యులకు మాపింపగోరు వైవేషము భక్తిమార్గము కాదు సుమిం.

10. నీ॥ మనసులోపలి దుఃఖి మణిచు దేవుని వాక్య

మనుభవింపక భక్తు డనగ బడునె

తన మనోవాక్యసరనలు శోధింప నే

రని వాడు త్రైస్తవుండనగ బడునె

అనుదిన ప్రార్థనాయత్తమా చిత్త సా

ధనలేక సద్గుకు డనగ బడునె

బుద్ధి మార్పిడి యూత శుద్ధి గల్పట యెరుం

గని వాడు త్రైస్తవుం డనగ బడునె,

పరమగురు భక్తుడగువాని సరణి తరణి

కిరణముల కీతి నంతోషకరము నగును

వేరు త్రైస్తవుడగు వాని దారి భూరి

ఫూర దుఃఖాంధకారంబు కొదువలేదు.

తైతీ ॥ 9 ||

తాత్పర్యము

మనిచూధము పోగొట్టి, ఓదార్పు నిచ్చు దేశుని వాక్యము ధ్యానించని
వాడు, మనిప్రార్థియలను పరీక్షించునేరనివాడు, ప్రతిదినము ప్రార్థనపలన
తన మనస్సును సాధకము చేసికొననివాడు, బుధి మార్పిడి ఆత్మమధ్యి కలుగుట
సెరుగనివాడు, ఇట్టి మనష్యుడు భక్తుడనియు క్రస్తవుడనియు ఎంచుడడు.

ఆయితే పరమ గురువసు క్రీస్తుయొక్క నిజభక్తుని మార్గము సూర్యకిరణ
ముపలె సంతోషము నిచ్చును. పేరుకైస్తవుని మార్గమందు మికిగ్రీ
థయంకరమైన గాధాంధకారమువంటి దుఃఖమనకు తెక్కువలేదు.

11. క॥ ఖలగుణములు లోపల దా

గిలిమూతలనాడు వాటి గీటణచుము నీ

వెలవలి మాటలు తేటలు

ఫలమియ్యవు మనసు మారవలె క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా నీలోపల దాగుడుమాతలాడుచుసందు దుర్దాంఘములను
చంపుము. మనసు మారపలెను, లేనియొడల నీ నోటిమాటల సాగసుపలన ఫల
మేమియు లేదు సువిా.

12. తే॥ ప్రియముగలచోట దోషంబు పెద్దదైన

కపి వేతురు సయ్యంబుగాని చోట

కొంచెన్నెనను మరి దాని కొండజేతు

రివి మనష్యుల నైజంబులెరిగి విడుమి.

తాత్పర్యము

ప్రేమయున్న చోటను పెద్దదోషము కానపచ్చినను, దాని మానివేయు
దురు, ఆయితే ప్రియము లేనిచోటను చిన్నదోషము చూచినను, దాని
కొండంతగా చేయుదురు. ఇంది మనష్యుల స్వాధావిక గుణముని తెలిసి
పేటిని విడిచిపెట్టుము.

13. తే॥ ఒకరి తప్పు లరయ నూహించుటలు మాని
తన మనంబు లోని తప్పులెడిగి
తన్న బోలె నెనరు మన్నింపు లొరునందు
గాంచు నతడె మంచి క్రిస్తవుండు.

తాత్పర్యము

ఇతరుల తప్పులు వెతకక తన తప్పులను తెలిసికొనుచు, ఇతరులయొడల
తనయందువరెనే ప్రేమయును మన్నింపును కలిగిన యతడే మంచి క్రిస్తవుడు.

14. చ॥ మనుజులు సీ సమానులు

సమాన యఘుంబుల నిన్ను బోలె వ
రనములు లేకయున్న పెర
తప్పులువారికి గలియుండు సీ
వొనరుచు పాపమెట్టిది
మౌలాన్నతుడైన పరేశునాజ్ఞ గ్ర
కొనమి గదా త్వదాత్ కతి
ఫోరివిచారము క్రిస్తవోత్మమా.

తాత్పర్యము

ఉత్త్రమ క్రిస్తవుడా, ఇతర మనఫులు సీపంటివారు. ఏలననగా సీపు
చేయునని వారు చేయకపోయినను, ఇతర దోషములు వారియందున్నని. పాప
మనగా సేమి? దేనుని ఆజ్ఞలను మిచుటయే పాపము. అదియే సీ యూత్కు
భయింకరమైన విచారము కలుగజేయునది.

15. ఆ॥ తప్పు సీయందు గలిగిన నొప్పుకొనను

వెనుకదీయక మనుజులవేడియైన
కోపమునక్కాత్ తాలిమి గొనుచు క్రీస్తు
ఘనము వెతుకుచు నుండుము క్రిస్తవుండా.

తాత్పర్యము

క్రిష్ణవుడు సీయందు తెప్పులును యొడల వాటిని ఒప్పుకొసుటకు వెనుక తీయకుము. మనస్యుల తీక్ష్ణమగు కోపమును సహించుచు ప్రభువైన యేసు క్రీస్తుయొక్క ఘనము వెతుకుము.

16. క॥ తన తప్పు లోకరిష్టై మో

పిస దీరునె మిాద వచ్చు వెనుబాధలు వ
ద్దను ఘలములు దిని హవ యల
ఘణి నేరైసటంచు దెలువ బాసెనె దొసగుల్.

తాత్పర్యము

తన తప్పులు ఒకరిమిాద హోషినయొడల రాబోవు శిక్షలు తప్పునా?
సర్వము సేర్విసందున ఘలములు లింధిని ఆది త్రీయైన హవ్వుచెప్పినను ఆపదలు
దప్పించుకొనదేదు గా.

17. సీ॥ అల పిషాచికి యొంతబలమున్న బలవంత

మున బట్టి యాడ్చి గొంపోవలేదు
తరమైన బలు మనోహరమైన యెరలు చూ
పునుగాని జగము లోపుగొనలేదు
పాగరతో వగజాపి దిగులొనర్చునుగాని
కుస్యభావము గెల్చుకొనగలేదు
తుచ్ఛంబు మొచ్చు మాంసేచ్చులోమత్తరా
దులు నాత్తతో బోరనిలువలేవు,
టైటీ
ఆత్మరమోథి ప్రభుకృపన్ అరులకెల్ల
వశముగాకుండ పోరాడవలయు గాని
సెవము గల్చించి యొకరిష్టై నేరముంచ
దగవు సరియానె క్రిష్ణవోత్తముని కెపుడు.

తాత్పర్యము

పికాచికి ఎత్త బలమున్నాను, బలమంతముగా శోధనలోకి తఁడ్చులొని పోలేదుగదా.

శోధము వలువిధములను చక్కని ఎరలుమాత్రము చూపించును గాని లోపమకొనబాలదుగదా.

దుస్స్విఫ్థావము గర్వముతో కృంగారచ్ఛేషులను చూపించి తిరువాత దూఢిలుతో దిగులు వుట్టించునుగాని గెలుచుకొనబాలదు గదా.

శరీరచ్ఛులు అల్పభోగములయందు సంతోషించునుగాని ఆత్మతో యుద్ధము చేయనోపవుగదా.

కాబట్టి ఆత్మరక్తణ కోరువాడు త్రఫువుయొక్క కృపాసహాయములపలన శత్రువులకు లోబడకుండ పోరాడపలైనుగాని, తన సేరము ఒకరిమైని మోవను సెపము కల్పించుట ఉత్తముడైన కైస్తవునకు తగదు.

18. ఉ॥ ఏనను ఈ విరోధులు

మహారణ కర్క్షు లిందులోన దు
రానసమందిరాంతర
నివాసి మహో బలశాలి పాప వి
ద్వానిధి దుస్స్విఫ్థావుడను
నాతనితో నెదిరించి భోర నె
వ్యారి తరంబు వాని ఖల
వర్ణ మర్యాడయంగజాలునే.

తాత్పర్యము

అయినను మిగుల కుర్రుడైన యా శత్రువులలో నొకడు మహో బల వంతుడు. వాడు పోచిద్యులకు నిధి. వాడు చెడ్డ హృదయమను ఇంటిలో నిసినించుండును. వాని పేరు దుస్స్విఫ్థావుడు. వాని నెదిరించి పోరాడసు ఎపరికిని పశముగాడు. వాని కపటమైన దుష్పుష్టనలు సరుడు తెలుసుకొనలేదు.

19. నీ॥ పాము కోరలతోటి సాము సేయగవచ్చు
 గాని దుర్భసుతో గదియరాదు
 కడలి భంగముల పొంగడచవచ్చును గాని
 దుస్స్విభావపు టుబ్బుతోయరాదు
 పుడమిక్రింది పునాది నడవవచ్చును గాని
 ఖల చిత్తమను వేను గదవరాదు
 విషుగైన నోడిలోన బెట్టపచ్చును గాని
 యుగ్రభావపు కాక కోర్చురాదు,

లై॥१९ కటకటూ మెన్నిమార్లు సత్త్వాస్తపుండు
 వానితో పోరిపోరి తద్విశతనొంది
 విన్నదనమున కస్సిరు విడిచివిడిచి
 వైవక్కప తట్టు కనిపెట్టు తాల్చితోడ.

తాత్పర్యము

పాము కోరలతో నైనను సాము చేయవచ్చునుగాని చెడ్డమనసును తగల
 రాదు.

సముద్రతరంగముల పొంగునైనను అణవవచ్చునుగాని దుస్స్విభావము
 యొక్క అతిశయమును తోసివేయును సాధ్యముకాదు.

భూమిక్రింది పునాదినైనను వోక చోటికి జరపవవచ్చునుగాని దుఖిత్తము
 యొక్క వేరును కదిలింప సాధ్యముకాదు.

పిడుగునుపట్టి ఒడిలోనైనను పెట్టువచ్చునుగాని ఉగ్రస్విభావముయొక్క
 వేడిమి సహింప సాధ్యముకాదు.

అయ్యా! మంచి క్రష్ణపు పలుమారు ఈ శత్రువులతో యుద్ధము
 చేసినను, వానికి లోబడి ఖిన్నుడై కస్సిరు విషుచును; మరియు వాని జయిం
 చుటు తన చేతగాక దేవుని కృపాబలముళారకు ఓర్పుతో కనిపెట్టును.

20. క॥ నిజమగు క్రైస్తవు ఛొక్కడె

వృజినాత్మం గవిసి మిద క్రీందం బడుచున్
విజయము గోరుచు జోరును
నిజరక్తకుడైన యేసుని సహయమునన్.

తాత్పర్యము

నిజక్రైస్తవుడు ఒక్కడె ఆ పాపస్వామ్యాపమతో క్రీందమిదపడి పోరా
డుచు, తన నిజరక్తకుడైన పుట్ట యేసుక్కిస్తయొక్క సహయముచేత విజ
యము శోరుచుండును.

21. క॥ ఈ యుద్ధము మది కనుభవ

మై యుండిన యోధావీను డవుసవును నిజం
బే యాది యని సాక్ష్యంబిదు
మాయా క్రైస్తవుల కిది యపరిచయము గదా.

తాత్పర్యము

ఈ యుద్ధముచేసి మనసునందు అనుధావకాలియగు యుద్ధారుడు మాత్రము
అవును ఇది నిజమని సాక్ష్యమియ్యగలడు. అయితే మాయా క్రైస్తవులు ఇట్టి,
పోరాటము పరిచయము లేదుగదా.

22. గ॥ ఏ నిమిత్తంబుచేనైన సెట్లులయిన

లోన పగగొనియైనను హని దలచు
మానవుని చైన్యులకు మదిలోన క్రీస్తు
భక్తుడగువాడు ఎన్నడు భయపడండు.

తాత్పర్యము

మనసునందు పగబట్టి యేవిధమున్నానైనను హనిచేయను ప్రయత్నపడు
నరని కార్యములకు క్రీస్తుభక్తుడు ఎన్నడును భయపడడు.

23. ఉ॥ మంటిని బుట్టి మన్నుకు సమంబగు

వస్తుచయంబు గూర్చి యం

దంటిన లుబుమత్సుర గూర్చా

స్వితుడై మరి యొక్కావేళ నా

మంటినె లీనమా తృణము

వంటి నరుండటువంటి వాని నీ

కంటను భీతిగా గసకు

క్రిష్ణవుడు మది మిరాదుకట్టమిరా.

తాత్పర్యము

నరుడు మంటిలోబుట్టి మన్నుకుబోలిన వస్తువులను సమకూర్చి వాటిని బట్టి ప్రట్టు లోధుమత్సురాది గుణములుగలవాడై మరి కొంతకాలమునకు అమంటిలోనే వాడు కలిసిపోవును గసకు, అట్టి గడ్డిపోచును బోలిన నరునకు క్రిష్ణవుడు, నీవు భయపడకుము; నీ మనసు దేవునికి అర్పించుము.

24. అ॥ నేను నేనే యొపోశావాను నిన్నునాద

రించు వాడను మృతిబాందు తృణము వంటి

మానవుని పుత్రునకు భయంపడగ నీపు

ఎవడనను నీ మహా వాక్యమెదను బెట్టు.

తాత్పర్యము

నేను నేనే యొపోశావాను, నిన్ను ఆదరించువాడను, మరణము పొందు గడ్డివంటి మనప్యాప్తునికి భయపడుటకు నీపు ఎవడవు? అను ఈ మహా వాక్యమును క్రిష్ణవుడు నీ మనస్సులో నుంచుకొనుము.

25. క॥ నీ తండ్రి సెలవు లేనిది

నీ తలవెంటుకొక్కైన సెలంబడునే

భీతిం బాందకు దేనికి

రాతిరి పగ లతడు నిను మరుడు క్రిష్ణవుడు.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా నీ తుండ్రియైన దేవుని సెలవుతేక నీ తలవెంటుకల్పా ఒకటి
యైన సేల రాలదు. కాబట్టి నీవు దేవికిని భయపడుము, రాత్రి, అయినను
పగ్గైనను నిన్ను ఆయన మరువదు.

26. క॥ నీ వారు నిన్ను దరమని

యో వనుమతిలోని వార లేమననీ నీ

భావము క్రీస్తుని దయినను

న వెతలకు భయము బొందవిల క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా నీ యించివారు నిన్ను తరిమినను, లోకలు నిన్ను ఏమని
నను, నీ హృదయములో క్రైస్తవుడవయియుంచే ఏలాటి ఆషఢలకును నీవు
భయపడప్ప సుమించా.

27. నీ॥ అవహనములు గూడి యాడిక ల్యాడ నీ

యాత బోధానంద మణి పోదు

నిందకులో గుమికూడి తొందరలోపెట్టి నీ

మదిలోని నెమ్మి యెష్వటీకి బోదు

తరిమి గద్దించు నిష్ఠుర చిత్తులుండ నీ

చిత్పుభానుభవంబు చెదిరిపోదు

వడరాని పాట్లు షైట్టెడు వారలుండ నీ

పరమ భాగ్యస్తకి తరిగిపోదు,

అతులితానంద మోత్త రాజ్యధికార

వైభవోన్నతుడగు యెహోవా కృపాను

భవము మది కచ్చినటి క్రైస్తవునిప్రేమ

భక్తి వెడలింప నెవ్వారి వశముగాదు.

క్రై..

తాత్పూర్వ్యము

అపహోనకులుకూడి దూషణ మాటలలో కూర్చొన పాటను నీ మిద పాడి
నను, తెలివిగల నీ ఆత్మయొక్క అనందము అణిపోదు.

నిందకులు గుంపుకూడి తొందరలు కలుగజేసినను, నీ మనస్సునందుండు
నెప్పుడి యెష్టుటికిని వదిలిపోదు.

కలినచిత్తులు కొందరు కూడి తరిమి గద్దించినను, నీ హృదయములోని
అనుభవ సుఖము చెదరిపోదు.

వడరాని పాటలు పెట్టువారు ఉన్నను, పరమథాగ్యమండుండు నీ ఆస్తి
తరిపోదు.

సాటిలేని మోక్షానందమును థాగ్యమండు అధికారియు సరోవర్సుతు
దును అగు యెహోవా దేవుని కృపను అనుభవించియున్న త్రైప్తవునియొక్క
ప్రేమను భూకిని తీసివేయ సెవరికిని శక్కయుకాదు.

28. క || త్రైస్తుని వాగ్ద్రత్తంబులు

నిస్తుల మాణిక్య ఖచిత నిర్మల స్వర్ణ

త్రస్తుత సుభూషణములుగ

వాస్తవ త్రైస్తుని కెపుడు వదలక యుండునే.

తాత్పూర్వ్యము

నిజకైపునకు ప్రభువుయొక్క వాగ్ద్రత్తములు ఎలలేని మాణిక్యముల
చేత చెక్కిన నిర్మలమైన బంగారు భూషణములవలె వదలక యుండును.

29. సీ || అవమానములు భవ్యమగు మంచి బహుమతుల్

దూషణంబులు మణి భూషణములు

అపహోనములు చంద్రహరముల్ మరి కూర

దృష్టిపాతములు ముత్తియపు సరులు

నిందాకటూక్క లింపాందు చందన సుగం

థామోద లిప్పైపొంబరములు

తాడనంబులు మూర్ఖులైలాభిషేకముల్

గద్దింపు లజ్జరాగముల గనులు,

త్రైణి॥ చిత్త విశ్రాంతి గల క్రైస్తవోత్సవమునకు
ధరను జెందు విషట్టరంపరలు ఇంపు
సాంపుగల సంపదల భంగి జూడ నొప్పు
దేయునువాక్యార మెదలోన నిముషు వలన.

తాత్పర్యము

మంచి క్రైస్తవునకు అవమానములే బహుమానములు, దూషణములే రత్నులు, ధూమణములు, వెక్కిరింపులే చంద్రసోరములు, దయలేని చూపులే మాత్రాలు పేరలు, నిందలే సుగంధపు పూతలు, మనస్సు నొప్పించు మాటలే త్రైప్తిపుస్తు ములు, దెబ్బలే ఆభిషేకట్టెలము, గద్దింపులే కెంపుల గనులు; ఉత్తమ క్రైస్తవుడు తన ప్రభువుయైక్క ఉపదేశ వాక్యములను తన మనస్సున ఉంచుకొనును గుక, లోకులను అతినికి సంభువించు ఆపదలను ఇంపు సాంపుగల సంపదల వలెను ఎంచును. ఇట్టినాని విశ్వాసము లోకమును జయించిన విజయము.

30. ఉ॥ లోకపు మెఘుకో సరుల

లో బహుమానము భూందనో గుణ

ప్రకట కీర్తికో ఘనుల

ప్రాపక మబ్బునొ పెన్కరూకలుఁ

కోకలు గూర్చునో యెవరి

కోసము క్రైస్తవుడైశి వీపు హృ

ద్వార్యకుల మేల సీకు సప

వర్గము గోరిన వంతు గాదకో.

తాత్పర్యము

లోకము మెఘునా, లేక జనులలో ఘనము పొందనా, లేక నీ గుణ కీర్తులు ప్రకాశించనా, లేక గొప్పవారి ప్రాపకము కోసము, లేక చాల రూకలును కోకలును కూడటట్టనా, లేక ఎవరికొరకు నీపు క్రైస్తవుడవైతివి? నీపు కోరినది మోతు మేగదా. ఆలాగ్గెతే సీకు మనోవ్యాకులమేల?

31. తే॥ మొదట తోను నడుగు మోవున్నప్పుడే
యెరిగి శ్రమల భాగ మెత్తుకొంటి
విపుడు కొంతదూర మేతెంచి మది చింత
కలుగుబేల సీకు క్రైస్తవుండా.

తాత్పర్యము

ప్రభువుమార్గములో నీవు మొదటి అడుగుపెట్టక మునుపే, అది శ్రమల
మార్గమని సీకు తెలిసి ఆ శ్రమల కొప్పుకొంటిని. ఇప్పుడు కొంతదూరము
పచ్చి, క్రైస్తవుండా నీవేల చింతించెదవు?

32. చ॥ హితవుగ గాంతు రోక్కెతరి
హీనత జూతురు నొక్కవేళ ను
స్నేతమున నుంతు రొక్కొక
దినంబున వేరొకకాలమందు పా
దతలము క్రీంద వేతురు
విధావిధ కృత్యముల్లెల్ల గల్లు నీ
ప్రతికిన యన్నినాట్ల క్షితి
పై నిజక్రైస్తవుడా సహింపుమించా.

తాత్పర్యము

ఈ లోకపుపువాయ నిన్ను ఒకప్పుడు మంచివానిగాను మరియుకప్పుడు
నీచునిగాను చూచెదరు. ఒకప్పుడు ఉన్నతసానమందును మరియుకప్పుడు
పండముల క్రీందను నిన్ను ఉంచెదరు. నిజక్రైస్తవుడా నీవు భూమిచూద
ఉన్నంతకాలము నీకు నానావిధములగు మేలుకీపులు గలుగును, వాటిని
ఓర్చుతో సహించుము.

33. క॥ హదైరుగరాని ముద్దున
పెద్దరికము బొందు నాడు భీమణయుతమా
గదింపులు గల నాడును
ఒనికతో బుధి నిలుపు మొగిక్రైస్తవుడా.

టైపింగ్ వెనుకమ్మందట పెన్కు కీర్తనలు పత్రి క్లును రచియింపబడి క్రీస్తుకరుణాచేత కడను క్రైస్తవ సీతి ప్రకాశమునెడు నీ చరిత్రంబు రచియింప నిష్టమయ్యే.

6. వ॥ మరియును.

తాత్పర్యము

గ్రంథకర్త తాను రచించిన వాటిలో కొన్నిటి పేరులు వివరించు చున్నాడు. దేసునాయక శతకము దేసుక్రీస్తు త్రభుపు శతకమును రెండు శతకములు మొదట రచియింపబడెను. తరువాత రక్షణ చరిత్ర మాదు ప్రకరణములుగా రచియింపబడెను. అటుతరువాత నిస్తార. రత్నాకరమును గ్రంథము ప్రాయబడెను. తరువాత పంచచామర పన్నుములు పంచరత్నములు గావింపబడెను. మరియును ముందు వెనుకను అనేక కీర్తనలు పత్రికలు రచియింపబడెను. చివరకు క్రీస్తు కృపచేత సీతి ప్రకాశమును ఈ గ్రంథము రచియించుటకు ఇష్టమయ్యేను. మరియును.

7. మ॥ ఇలలో క్రైస్తవు లెట్టివారు →

నడువర్ణ రీతిగానుండు వా

రలకే సాఖ్యము లభ్య క్రీస్తు మత

సారం బెట్టిదంచున్ జనుల్

వలుమారాడుట నా చెవుల్చినియె

దత్తత్తుల్య త్రరంబుల్ మనో

జ్వలమైనట్లుగ నీ చరిత్ర నిడి

చెప్పం బూనితిన్ పేషుకన్.

8. వ॥ అదియునం గాక మరియును.

తాత్పర్యము

కైప్పశలనగా ఏలాటివారు? వారి సడతలు ఎవ్విధంబులు? వారికి ఏలాటి సుఖము దౌరుకును? క్రీస్తుయొక్క మతసారం జెట్టిది? అని, బహు జసులు

క్రైస్తవ సీతి ప్రకాశము

త్రశ్చలశుషుటు వినబడేవ గనుక వాచికి ప్రత్యుత్తరములు ఈ గ్రంథములో
నిమిషించి చెప్పుచున్నాడను; మరియును.

9. చ॥ అనుభవ వేర్యమైన హృదయ భ్రమి →
మరంబులచేత క్రీస్తు యే
సుని చరకారవిందములు చుట్టి
తదీయ మకరంద మాధురీ
ఘన రన మాని యాని సుఖ
శాశల గానమెనర్చు క్రైస్తవుల్
మరములలోన సంతోషిల
మత్కావితార్ మెరుంగ జేసెదన్.

10. వ॥ ఎట్లనిన.

తాత్పర్యము

క్రీస్తు పాచపద్మములను చుట్టుకొని యాదున్న మధురమైన మకరంద
రసమున తమ హృదయములనే తుమ్మెల వల్లను, పానించి, ధ్వనించి,
అనుభవ సుఖము పొంచిన క్రైస్తవులు సంతోషించునట్టు నా కవిక్రీమును
తెలియజేయుదును. ఏలాగనిన:

11. క॥ అనుభవ సుఖ హృదయుని గుణ
మనుభవు లెచుగుదురు గాని యన్యలెరుగ రె
ల్లన తరణి కిరణ శాఖ్యము
వనజవనము గాక కుముదనమే మెరుగున్?

తాత్పర్యము

సూర్యకిరణముల సుగుణము పద్మమలే ఎరుగును గాని, కలువలు ఎరుగువు
గడ్డా; ఆలాగునచే భక్తునియుక్క మనోసుఖము అనుభవశాలుడైన భక్తులకే
తెలుసును గాని, ఇతరులకు తెలియనేరదు.

12. మ॥ కవితా సార మెరుంగ గోరి సుజనులే

కారుణ్య చిత్తంబుతో
సువిశేషాక్షుల తప్ప పట్ట రవి
యే చౌప్పున్న మన్నింతు ర
త్వ్యవివేకులదిలోన గర్వమిడి
భావార్థంబులం జూడకన్
ఇవి తప్పులే అని త్వ్యలందురనినన్
హీనత్వముం గలునే.

తాత్పర్యము

కవిత్వములోని సారాంశమును తెలియగోరు సజ్జనులు సువిశేష వాక్యాల్మయందు కవన దోషములండిసను తప్పులు పట్టిక వారు దయకోమన్నించుదురు.

అయితే గర్వమచేత నిండిన మనసగల అవిషేకలు భావార్థములు చూడక ఇవి తప్పులు అని తప్పులు అని ఆసినను, హీనత్వము కెలగానాకి కలుగానేరదు.

13. ఆ॥ థల రసా స్వదసము చేయ దలచువాడు

అల రసాలర్పుమపు వంకరరయ బోడు
సారభావార్థ మెద చూడగోరువాడు
పద్యగద్యాదులెడ తప్ప పట్టబోడు.

తాత్పర్యము

థలరసమ దొక్కు తీసిని అనథవింపగోరువాడు, మామిడి చెట్టుయొక్క పంకరలు ఎత్తకడూడా; అలగానే, తాత్పర్యసాము గ్రహింపగోరువాడు, పద్యగద్యాదులయండన్న కవిత్వదోషములు పట్టుడు.

14. క॥ తనును వెలి కెంత శుద్ధత

గనుపరచిన లోనిమను కావలయును దే

వునికెపుడు కావ్యమేళ్లుం

డిన భావము జూచు తండ్రి నిను మన్మించున్.

15. క॥ కావున నా మనసా నీ

భావంబెరిగెడి మహా కృపానిధియగు నీ

దేవునిషై భర మిడి కై

రాయ వాపి జేయబూనునది సేయ మొగిన్.

ఈ రెండు పద్యముల తాత్పర్యము

పెలపటి శరీరము ఎంత శుద్ధిగా కనపరచినను లోపలి మనస్సేగదా
దేవునికి కావడెను; ఆలాగుననే; కవిత్యము ఏలాగున్నను దాని భావము చూచు
నీ తండ్రియగు దేవుడు నిన్ను త్యమించును.

కావున నా మనసా నీ భావము తెలిసి కరుణాసంపూర్ణుడగు దేవుని
మిచ నీ భారము ఉంచి కైర్యముపాంది యేది చేయుటకు పూనకొంటివో
ఆది క్రమముగా చేయుము.

16. క॥ అని యిష్ట దేవతా ప్రా

ర్థనమును సద్భుత్క హృదయ ప్రమదంబును న

జ్ఞానకవి మాన్యతయును మ

ననసాంతర కైర్య వర్ధనంబును వరుసన్.

17. వ॥ కావించుకొని యిష్టడు నా యొనరింపబూనిన యా

గ్రంథంబునందు సర్వలోక ప్రశ్నసంబైన త్రీస్తుమార్గం

బునంబుర్తింప గోరు క్రైస్తవునకు తెలుపంబడు విశేష

ధర్మాచరణంబు లిట్టివని వివరించెద.

తాత్త్వర్యము

శంలగు క్రమముగా ఇష్టదేవునిగూర్చి త్రాథించి, సద్భుతుల వ్యాపయి
మలకు సంతోషమును కలుగజేసి, సంక్లిష్టులకు మర్యాదనొనశ్శి, మనసుకు
క్రయమును తెచ్చుకోని, నేను రచియించు ఈ గ్రంథమునందు, భూత్తాంక
మంతును లైష్ణంహైన కీస్తుమార్గమందు, సదువగోరు క్రస్తవును తెలియజేయ
గల ముఖ్యమైన సుప్రవృత్తములు ఇష్టీవియని వివరించెనను.

యాడు యాంధ్రుడు యాంధ్రుడు యాంధ్రుడు కీలు ఏ
యాంధ్రుడు యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ
యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ
యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ

యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ

క్రస్తవ సీతి ప్రకాశము

యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ

క్రస్తవ సీతి ప్రకాశము

యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ

క్రస్తవ సీతి ప్రకాశము

యాంధ్రుడు కీలు ఏ యాంధ్రుడు కీలు ఏ

క్రస్తవ సీతి ప్రకాశము

1. క॥ ఎటుదిరిగిన నేమియు లే

దటునిటు పరుగిడుట వట్టి యసియూన సుమిం

కటకట క్రైస్తవుడా వే

నట పడక పరేశు వాక్య సరణిం జనుమిం.

తాత్పర్యము

వీ తట్టుక తిరిగినను వీ ప్రయోజనములేదు. అటు ఇటు పరుగులెత్తుట
ట్టి కోరికెలు సుమిం; గనుక క్రైస్తవుడా, నీవు విసుకక దేవునివాక్యమును
మార్గములో వెళ్లము.

2. తే॥ సిరముగలవానికెందు సిద్ధించు మేలు

త్వీరపడినవాని కథిక చింతలు లభించు

చెపు మదిని దాని కోర్కె-బోవిడున రాదు

తెలిసి వర్తింప వలయుక్కీ సీయు డెపుదు.

తాత్పర్యము

నిలకడగలవానికి మేలు ఎచ్చుటను సిద్ధించును; త్వీరపడువానికి ఎక్కువ
చింతలు కలుగును; మను చెడ్డది గనుక దాని ఇష్టమునొప్పున పోనియ్యునూడు.
క్రైస్తవుడు పీటిని తెలిసికొని ప్రవ్వించవలెను.

3. శా॥ ఆకాశంబున బారు పత్తికిని

దీనత్వంబుతో నేలమై

బ్రాకే చీమకు తిండి నిచ్చి దయతో

పాలించు వాడెవ్వుదో

నీకాతండె భుజింప నిచ్చి మనుపన్

నిష్టాతమై యుండగా

నేకాంతంబగు చింత క్రైస్తవుడ

నీకేలా మదిన్ బాందగన్.

తాత్పర్యము

ఆకాశమండగురు పక్షికిని, సేలనుఁబూరు చీమకును, ఆహారమునిచ్చి పాలించు ఆయనే నిన్ను పోషించుటకు నిప్రమాదమైయుండగా, క్రిష్ణవుడు, మనసులో నీకు రహస్యమైన చింత యేల?

4. ఆ॥ చిన్న పెద్దగ నేర్చాటుచేసి యనయ

వంబులన్నియు గూర్చి కాయంబు పుట్ట
జేయు నేర్పరి నిన్ను పోషింపలేడె
యెన్ను జీవింతు నను చింత యేల నీకు.

తాత్పర్యము

తలనుంచి పాదముల పర్యంతము చిన్నవి పెద్దవిగానుండు అవయవము లన్ని చక్కగా ఉర్చి, ఈ శరీరమును రూపింప నేర్పగల ఆయన నిన్ను పోషించలేదా? కావున నేనెట్లు జీవించుడునని నీవేల చింతించెదవు?

5. క॥ మొదటను దేవుని రాజ్యము

సదమలమగు దైవసీతి సచ్ఛంత మతిన్
వెదకుము పిదప శరీరపు
బ్రహుకంతయు నీకు నియ్యబడు క్రిష్ణవుడా.

తాత్పర్యము

క్రిష్ణవుడా నీవు దేవుని రాజ్యమును ఆయన నీతిని మొదట వెదుకుము, తరువాత నీ శరీర జీవనమంతయు నీకు ఇయ్యబడును.

6. ఉ॥ దేవుని తట్టు నీ మనసు

ప్రిప్పాము నీ వొనరించు పాపముల్
వ విధమైనవో దలచి
యేమ్యము నారకవహిం కేగు నీ

జీవము గాచి బ్రోవ తన

జీవ మొనంగిన యేసు పాద రా

జీవము లాత్త నమి

చిరజీవము గోరుము క్రైస్తవోత్పమా.

లాత్పర్యము

ఉత్సవ క్రైస్తవుడా, నీ మనసు దేవునిత్రణ్ణ పుణ్ణించుము; నీవు చేసిన పాపములను తెలుంచి దుఖపడుము; నరకాగ్నికి పాలగు నీ ప్రాణమును రక్షించుటకై తన జీవము నిచ్చిన యేసుయొక్క పాదపథ్మములు నీ యాత్రలో నమ్మి నిత్య జీవము కోరుము.

7. మా॥ కులమారుండయి పెక్కావేలుపుల

మొక్కల్ రోసి చాలించి మో

హ లతా వేష్టితమైన మాతృపితృ

జాయాభూతృ వగ్గంబనే

ఘల వృక్షంబు బెగల్చి క్రైస్తవు

నామం బాసగా నేమి ని

ర్తల భక్తి క్రియలందు శూన్యుడయినన్

బ్రాహ్మించునే సాఖ్యముల్.

లాత్పర్యము

కులము పోగొట్టుకొని చిల్లర వేల్పుల నేప చాలించి, ప్రేమయను తీగ లతో చుట్టియున్న తలిదండ్రులు భార్య అస్ఫుదమ్ములు అను ఘలవృక్షమును పెరికించేని, క్రైస్తవ పేరుమాత్రము పెట్టుకొన్నంత మాత్రమున ఘలము ఏమున్నది? నిర్మల భక్తి క్రియలు లేనివాసికి ఆత్మసుఖములు దౌరుమనా?

8. తే॥ కులము పెద్దరికంబులు గూలనేల

ప్రియులు విందులు నిందలు పెట్టునేల

తరిమి లోకులు చీకాకు పరచనేల

సత్య ముదలేని పేరు క్రైస్తవుని కవని.

తాత్పర్యము

మనసులో సత్యములేని పేరుమాత్రము గల క్రైస్తవును ఈల పెద్దరికము
మల కూలిపోవలెను? స్నేహితులును బంధువులును ఏల ఆతని నిందించవలెను?
లోకులు అల్లరిచేసి ఏల ఆతని తరమవలెను? (ఫలపూర్తి లేదు గదా).

9. క॥ దేవునికంటికి నీ న

ద్యానముతో నున్న భక్తి బయలు పరుచు మ

రాయినళికి జూవగోరెడు

పై వేషము గాదు భక్తి పథి క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా నీ భావమందున్న సద్గుత్కిని దేశని దృష్టికి బయలుపరచుచు; మనస్యులకు మాపింపగోరు పై వేషము భక్తిమర్గము కాదు సుమించా.

10. నీ॥ మనసులోపలి దుఃఖ మణచు దేవుని వాక్య

మనుభవింపక భక్తు డనగ బడునె

తన మనోవాక్యవరనలు శోధింప నే

రని వాడు క్రైస్తవుండనగ బడునె

అనుదిన ప్రార్థనాయత్తువచా చిత్త సా

ధనలేక సద్గుత్కు డనగ బడునె

బుద్ధి మార్పిడి యూత్త శుద్ధి గలుట యెరుం

గని వాడు క్రైస్తవుం డనగ బడునె,

పరమగురు భక్తుడగువాని సరణి తరణి

కిరణముల రీతి సంతోషకరము నగును

పేరు క్రైస్తవుడగు వాని దారి భూరి

ఘూర దుఃఖాంధకారంబు కొదువలేదు.

తైలి ॥ १ ॥

తాత్పర్యము

మనోదుఃఖము పోగొట్టి, ఒడార్పు నిచ్చు దేవుని వాక్యము ధ్యానించని వాడు, మనోవాక్షియలను పరీక్షింపసేరనివాడు, ప్రతిదినము ప్రార్థనవలన తన మనస్సును సాధకము చేసికొననివాడు, బుధి మార్పడి ఆత్మప్రాప్తి కలుగుట సెరసినివాడు, ఇట్టి మనస్యుడు భక్తుడనియు క్రైస్తవుడనియు ఎంబడడు.

అయితే పరమ గురువును క్రైస్తవుయొక్క నిజభక్తుని మార్గము సూర్యకిరణ ములవలె సంతోషము నిచ్చును. పేరుక్కేస్తవుని మార్గమందు మిక్కెలి భయంకరమైన గాథాంధకారమపంచి దఃఖమునకు తక్కువలేదు.

11. క॥ భలగుణములు లోపల దా

గిలిమూతలనాడు వాటి గిటణచుము నీ
వెలవలి మాటలు తేటలు
ఫలమియ్యపు మనసు మారవలె క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా నీలోపల దాగుడుమాతలాదుచుమండు దుర్దుణములను చంపుము. మనసు మారవలెను, లేనియెడల నీ సోటిమాటల సౌగసువలన ఘల మేమియు లేదు సువిా.

12. తే॥ ప్రియముగలచోట దోషంబు పెద్దదైన

కప్పి వేతురు నెయ్యంబుగాని చోట
కొంచెమైనను మరి దాని కొండజేతు
రివి మనస్యుల నైజంబులెరిగి విడుమి.

తాత్పర్యము

పేమయున్నచోటను పెద్దదోషము కానపచ్చినను, దాని మానివేయు దురు, అయితే ప్రియము లేనిచోటను చిన్నదోషము చూచినను, దాని శాండంతగా చేయుదురు. ఇచి మనస్యుల స్వాధావిక గుణములని తెలిసి పేటిని విడిచిపెట్టుము.

13. తే॥ ఒకరి తప్ప లరయ నూహించుటలు మాని
తన మనంబు లోని తప్ప లెరిగి
తన్ను బోలె నెనరు మన్నింపు లారునందు
గాంచు నతడె మంచి క్రిస్తవుండు.

తాత్పర్యము

ఇతరుల తప్పులు పెతుకక తన తప్పులను తెలిసికొనుచు, ఇతరులయొడల
తనయందువలెనే ప్రేమయును మన్నింపును కలిగిన యతడె మంచి క్రిస్తవుడు.

14. చ॥ మనుజులు సీ సమానఃలు

సమాన యఘంబుల నిన్ను బోలె వ
రనములు లేకయున్న పెర
తప్పులువారికి గలియుండు సీ
వొనరుచు పాపమెట్టిది
మాపోన్నతుడైన పరేశునాజ్ఞ గై
ఓనమి గదా త్వదాత్ కత్తి
ఫూర్విచారము క్రిస్తవోత్మా.

తాత్పర్యము

ఉత్సుకు క్రిస్తవుడా, ఇతర మనుష్యులు సీపంటివారు. ఏలననగా సీపు
చేయుని వారు చేయకపోయినను, ఇతర దోషములు వారియందున్నివి. పాప
మనగా సేమి? దేన్నని అజ్ఞలను మిచుటయే పాపము. అదియే సీ యూతకు
భయంకరమైన విచారము కలుగబేయునది.

15. ఆ॥ తప్ప సీయందు గలిగిన నొప్పుకొనను

వెసుకదీయక మనుజుల వేడియైన
కోపమునకాత్ తాలిమి గొనుచు క్రీస్తు
ఫునము వెతుకుచు నుండుము క్రిస్తవుండా.

తాత్పర్యము

క్రష్ణవుడా నీయందు తప్పులున్న యేడల వాటిని ఒప్పుకొనుటకు వెనుక తీయకుము. మనష్యుల తీట్టుముగు కోపమును సహించుచు ప్రభువైన యేసు క్రీస్తుయొక్క ఫునము వెతుకుము.

16. క॥ తన తప్పు లొకరివై మో

పిన దీరునె మిాద వచ్చు వెనుబాధలు వ
ద్దను ఘలములు దిని హావ యల
ఘణి నేరైనటంచు దెలుప బాసెనె దొనగుల్.

తాత్పర్యము

తన తప్పులు ఒకరిమిాద వోపినయెడల రాబోవు శిక్షలు తప్పునా? సరుము సేర్పినందున ఘలములు తీంటినని అది స్తీయైన హాప్పొచెప్పినను ఆపడలు దహించుకొనలేదు గా.

17. సీ॥ అల పిళాచికి యెంతబలమున్న బలవంత

మున బట్టి యాడ్చి గొంపోవలేదు
తర్మైన బలు మనోహరమైన యెరలు చూ
పునుగాని జగము లోపుగొనలేదు
పాగరుతో వగజూపి దిగులొనర్చునుగాని
కుస్వామము గెల్చుకొనగలేదు
తుచ్ఛంబు మెచ్చు మాంసేచ్చలోమత్తురా
దులు నాత్తుతో బోరనిలువలేవు,

ట్రై టీ॥ ఆత్మరక్షార్థి ప్రభుకృపన్ అరులకెల్ల
వశముగాకుండ పోరాడవలయు గాని
సెపము గల్చించి యొకరివై సేరముంచ
దగవు సరియానె క్రష్ణతముని కెపుము.

తాత్పర్యము

పిచ్చాచికి ఎంత బలమున్నను, బలపంశముగా శోధనలూకి ఈద్వృక్షాని పోలేదుగదా.

శోధము వలువిధములగు చక్కని ఎరలుమాత్రము చూపించును గాని లోపచక్కినబాలదుగదా.

దుస్స్విభూము గర్వమతో కృంగారచ్చేటలను చూపించి తరువాత దుఃఖమతో దిగులు పుట్టించునుగాని గెలుచుకొనబాలదు గదా.

శరీరచేచ్చలు అల్పభోగములయందు సంతోషించునుగాని ఆత్మతో యుద్ధము చేయనోపశుగదా.

కాబట్టి ఆత్మరత్నం శోరువాడు క్రిభువ్యాయైక్కు కృపాసహయములవలన శత్రువులకు లోబడవండ పోరాడవలెనుగాని, తన సేరము ఒకరిపైని మోషను నెపము కల్పించుట ఉత్తముడైన క్రైస్తవునకు తగదు.

18. ఔ॥ ఏనను ఈ విరోధులు

మహారణ కర్కుతు లిందులోన దు
రానసమందిరాంతర

నివాసి మహో బలశాలి పాప వి

ద్వానిధి దుస్స్విభూపుడను

నాతనితో నెదిరించి బోర నె

వ్యారి తరంబు వాని ఖల

వర్న మర్యాడైరుంగజాలునే.

తాత్పర్యము

అయినను మిగుల కుర్చుడైన యిం శత్రువులలో నొకడు మహో బల పంతుడు. వాడు పాపవిద్యులకు నిధి. వాడు చెడ్డ పూడయవను ఇంటిలో నిషసించుండును. వాని పేరు దుస్స్విభూపుడు. వాని నెదిరించి పోరాడవు ఎపరికిని వశముగాదు. వాని కపటమైన దుష్టప్రానలు నరుడు తెలుసుకొనలేదు.

19. నీ॥ పాము కోరలతోటి సాము సేయగవచ్చు
 గాని దుర్సనుతో గదియరాదు
 కడలి భంగముల పొంగడచవచ్చును గాని
 దుస్స్విభావపు టుబ్బుతోయరాదు
 వుడమిక్రీంది పునాది నడపవచ్చును గాని
 ఖల చిత్తమను వేరు గదపరాదు
 పిడుగైన నోడిలోన బెట్టివచ్చును గాని
 యుగ్రభావపు కాక కోర్చురాదు,

లై॥ 19 కటకటా యెన్నిమార్లు సత్క్రైస్తవుండు
 వానితో పోరిపోరి తద్వాళతనొంది
 విన్నదనమున కన్నిరు విడిచివిడిచి
 దైవకృప తట్టు కనిపెట్టు తాల్చితోడ.

తాత్పర్యము

పాము కోరలతో నైనను సాము చేయవచ్చునుగాని చెడ్డమనసును తగల
 రాదు.

సముద్రతరంగముల పొంగునైనను అణచవచ్చునుగాని దుస్స్విభావము
 యొక్క అతిశయమును తోసివేయను సాధ్యముకాదు.
 భూమిక్రీంది పునాదినైనను వేరాక వోటికి జరపవచ్చునుగాని దుఖిత్తము
 యొక్క వేరును కదిలింప సాధ్యముకాదు.

పిడుగునుపట్టి ఒడిలోనైనను పెట్టివచ్చునుగాని ఉగ్రస్విభావముయొక్క
 వేడిమి సహింప సాధ్యముకాదు.

అయ్యా! మంచి క్రష్ణవు పలుమారు ఈ శత్రువులతో యుద్ధము
 చేసినను, వానికి లోబడి భీషణ్ణడై కన్నిరు విడుచును; మరియు వాని జయిం
 చుట్టు తన చేతగాక దేవుని కృపాబలముకారకు క్లర్పుతో కనిపెట్టును.

20. క॥ నిజమగు క్రైస్తవు ఛోక్కడె

వృజినాత్మం గవిసి మిాద క్రీందం బహుచున్
విజయము గోరుచు భోరును
నిజరక్తకుడైన యేసుని సహాయమునన్.

తాత్పర్యము

నిజక్కైస్తవుడు ఒక్కడే ఆ పాపస్వామ్యాపమతో క్రీందమిదపడి పోరా
డుచు, తన నిజరక్తకుడైన ప్రభు యేసుక్రీష్టుమొక్క సహాయముచేత విజ
యము శోరుచుండును.

21. క॥ ఈ యుద్ధము మది కనుభవ

^{థ్రీ} ముండిన యోధపీఠు డవునవును నిజం
బే యిది యని సాక్ష్యంబిదు
మాయా క్రైస్తవుల కిది యవరిచయము గదా.

తాత్పర్యము

ఈ యుద్ధముచేసి మనసునందు అనుభవశాలియగు యుద్ధపీఠుడు మాత్రము
అన్నను ఇది నిజమని సాక్ష్యమియ్యగలడు. అయితే మాయా క్రైస్తవులకు ఇట్టి,
పోరాటము పరిచయము లేదుగదా.

22. గ॥ ఏ నిమిత్తంబుచేనైన నెట్లులయిన

లోన పగగొనియైనను హని దలచు
మానవుని చైవులకు మదిలోన క్రీష్టు
భక్తుడగువాడు ఎన్నడు భయపడండు.

తాత్పర్యము

మనసునందు పగబట్టి యేవిధమునైనను హనిచేయము ప్రయత్నపడు
నరుని కార్యములకు క్రీష్టుభక్తుడు ఎన్నడును భయపడడు.

23. ఉ॥ మంటిని బుట్టి మన్నుకు నమంబగు

వస్తుచయంబు గుర్తిచి యం

దంటిన లుబ్దమత్సుర గుణా

స్విత్తుడై మరి యొక్కావేళ నా

మంటినె లీనమా తృణము

వంటి నరుండటువంటి వాని నీ

కంటను భీతిగా గసుకు

క్రిష్ణవుడు మది మిందుకట్టుమిం.

తాత్పర్యము

నరుడు మంటిలోబుట్టి మన్నురుబోలిన వస్తువులను సమక్కార్చి వాటిని బుట్టి పుట్టు లోభమత్సురాది గుణములుగలవాడై మరి కొంతకాలమునకు ఆమంటిలోనే వాడు కలిసిపోవును గసుకు, అట్టి గడ్డిపోచను బోలిన నరునకు క్రిష్ణవుడు, నీవు భయపడుకుము; నీ మను దేవునికి అర్పించుము.

24. ఆ॥ నేను నేనే యొప్పొందను నిన్నునాద

రించు వాడను మృతిబొందు తృణము వంటి

మానవుని పుత్రునకు భయంపడగ నీపు

ఎపడవను నీ మహా వాక్యమెదను బెట్టు.

తాత్పర్యము

నేను నేనే యొప్పొందను, నిన్ను ఆదరించువాడను, మరణము పొందు గడ్డిపంటి మనుష్యపుత్రునికి భయపడుటకు నీపు ఎపడవు? అను ఈ మహా వాక్యమును క్రిష్ణవుడు నీ మనస్సులో సుంచుకొనుము.

25. క॥ నీ తంత్రి సెలవు లేనిది

నీ తలవెంట్లుకొక్కైన నేలంబడునే

భీతిం బొందకు దేనికి

రాత్మిరి పగ లతడు నిను మరడు క్రిష్ణవుడు.

తాత్పర్యము

క్రిష్ణవుడా నీ తండ్రియైన దేవుని సెలవులేక నీ తలవెంట్లుకలలో ఒకటి
యైన సేల రాలదు. కాబట్టి నీవు దేనికిని భయపడవము, రాత్రి అయినను
పగ్గును నిష్టు ఆయన మరుపడు.

26. క॥ నీ వారు నిష్టు దరమని

యో వనుమతిలోని వార లేమననీ నీ
భావము క్రిస్తుని దయినను
న వెతలకు భయము బొందవిల క్రిష్ణవుడా.

తాత్పర్యము

క్రిష్ణవుడా నీ యింటివారు నిష్టు తరిమినను, లోకలు నిష్టు ఏమని
నను, నీ హృదయములో క్రిష్ణవయియుంచే ఏలాటి ఆషదలకును నీవు
భయపడవు సుమించా.

27. సీ॥ అపహసనకులు గూడి యాడిక ల్యాడ నీ

యూత్ బోధానంద మణి పోదు
నిందకుల్ గుమికూడి తొందరల్ పెట్ట నీ
మదిలోని సెమ్మ యెప్పటికి బోదు
తరిమి గద్దించు నిష్టుర చిత్తులుండ నీ
చిత్తుఖానుభవంబు చెదిరిపోదు

వడరాని పాల్న పెట్టును వారలుండ నీ
వరమ భాగ్యస్తకి తరిగిపోదు,

తెల్లి నీ అతులితానంద మోతు రాజ్యాధికార
వైభవోన్నతుడగు యెప్పావా కృపాను
భవము మది కబ్బినట్టి క్రిష్ణవునిప్రేమ
ళ్ళకీ వెడలింప నెవ్వారి వశముగాదు.

తాత్పర్యము

అపహాసకులుకూడి దూషణ మాటలతో కూర్చున పాటున నీ మిద పాడి నను, తెలివిగల నీ ఆత్మయొక్క అనందము అణిపోదు.

నిందకులు గుంపుకూడి తొందరలు కలుగజేసినను, నీ మనస్సునందుండు నెమ్మిది యెచ్చుటికిని పడలిపోదు.

కరిసబిత్తులు కొందరు కూడి తరిమి గద్దించినను, నీ మృదయములోని ఆనథవ సుఖము చెదరిపోదు.

పడరాని పాట్లును పెట్టువాచు ఉన్నను, పరమథాగ్యమందుండు నీ ఆనక్కి తరిపోదు.

పాటిలేని మోక్షసందమును థాగ్యమనకు అధికారియు సర్వోన్నతు దును అగు యెహావా దేవుని కృపను అనుభవించియున్న త్రైత్రవునియొక్క ప్రేమును భక్తిని తీసివేయ నెనరికిని శక్యముకాదు.

28. క || క్రీస్తుని వాగ్ద్రత్తంబులు

నిస్తుల మాణిక్య ఖచిత నిర్ల స్వర్ణ

ప్రస్తుత సుభూషణములుగ

వాస్తవ క్రైస్తవుని కెపుడు వదలక యుండున్.

తాత్పర్యము

నిజక్కైస్తవునకు ప్రభువుయొక్క వాగ్ద్రత్తములు పెలశేని మాణిక్యముల చేత చెక్కిన నిర్లమైన బంగారు భూషణములవలె వదలక యుండును.

29. సీ|| అవమానములు భవ్యమగు మంచి బహుమతుల్

దూషణంబులు మణి భూషణములు

అపహాసములు చంద్రహరముల్ మరి కూర

దృష్టిపాతములు ముల్తియపు సరులు

నిందాకటూక్కు లింపందు చందన సుగం

థామోద లిప్పిత్తేపాంబరములు

తాడనంబులు మూర్ఖులైలాభిషేకముల్

గద్దింపు లజ్జరాగముల గనులు,

తీర్థి॥ చిత్త విశ్రాంతి గల కైన్పుతోతమునకు
ధరను జెందు విపత్తురంపరలు ఇంపు
సాంపుగల సంపదల భంగి జూడ నొప్పు
యేసువాక్యార్థ మెదలోన నిముడు వలన.

తాత్పర్యము

మంచి క్రైస్తవునకు అవమానములే బహుమాసములు, దూషణములే రత్న
ధూమణములు, వెక్కిరింపులే చంద్రపూరములు, దయలేని చూపులే మాత్రాల
పేరులు, నిందలే సుగంధపు పూతలు, మనస్సు నొప్పించు మాటలే లేషపుత్తు
ములు, దెబ్బలే అభిషేకతైలము, గద్దింపులే కెంపుల గనులు; ఉత్తమ కైస్తువుడు
తన ప్రభువుయొక్క ఉపదేశ వాక్యములను తన మనస్సున ఉంచుకొనును
గఱక, లోకులవలన అత్యరికి సంభూతించు అపదలను ఇంపు సాంపుగల సంపదల
వలెన ఎంచును. ఇట్టివాని విశ్వాసము లోకమును జయించిన విజయము.

30. ఓ లోకపు మెప్పుకో నరుల

లో బహుమానము బొందనో గుణ

ప్రాకట కీర్తికో ఘనుల

ప్రాపక మబ్బునొ పెక్కారూకటుఁడ

కోకలు గూర్చనో యెవరి

కోసము కైన్పుత్తై వీవు హృ

ద్వ్యాకుల మేల నీకు సప

వర్గము గోరిన వంతు గాదకో.

తాత్పర్యము

లోకము మెచ్చునా, లేక జంపలో ఘనము పొందనా, లేక సీ గుణ
కీరులు ప్రకాశించనా, లేక గొప్పవారి ప్రాపకము కోసము, లేక చాల
రూకటును కోకలును కూడబెట్టునా, లేక ఎవరికారకు నీవు కైస్తువుడైతిని?
నీవు కోరినది మోతు మేగదా. ఆలాగ్గాతే నీకు మనిఁవ్యాకులమేలి?

31. తే॥ మొదట త్రైవ నడుగు మోపకున్నప్పుడే
యెరిగి శ్రీమల భాగ మెత్తుకొంటి
విప్పుడు కొంతదూర మేతెంచి మది చింత
కలుగుబేల సీకు క్రిష్ణవుండా.

తాత్పర్యము

ప్రభువుమార్గమలో సీవు మొదటి అడుగు పెట్టక మున్హే, అది శ్రీమల
మార్గమని సీకు తెలిసి ఆ శ్రీమల కొప్పుకొంటిని. ఇప్పుడు కొంతదూరము
పచ్చి, క్రిష్ణవుండా సీవేల చింతించెదవు!

32. చ॥ హీతవుగ గాంతు రోక్క-తరి
హీనత జూతురు నొక్క-వేళ ను
న్నతమున నుంతు రోక్క-క
దినంబున వేరోకకాలమందు పా
దతలము క్రీంద వేతురు
విధావిధ కృత్యముల్లెల్ల గల్లు సీ
బ్రతికిన యన్నినాట్లు క్షితి
పై నిజక్రిష్టవుండా సహింపుమించా.

తాత్పర్యము

ఈ రోకపువాయ నిన్ను ఒకప్పుడు మంచివానిగాను మరియుకప్పుడు
సీచునిగాను చూచెదరు. ఒకప్పుడు ఉన్నతశాసనమందును మరియుకప్పుడు
పాదములక్రీందను నిన్ను ఉంచెదరు. నిజక్రిష్టవుండా సీవు భూమిచీద
ఉన్నంతకాలము సీకు నానావిధములగు మేలుకీడులు గలుగును, వాటిని
ఓర్పుతో సహించుము.

33. క॥ హాదైరుగరాని ముదున
పెదరికము బొందు నాడు భీమణముతమ్మా
గద్దింపులు గల నాడును
బలికతో బుద్ది నిలుపు మొగిక్రిష్టవుండా.

తాత్పర్యము

హద్దులేని ప్రేమచేత గొప్పతనము కలుగునప్పదును భయంకరమైన గద్దిం
పులు వచ్చునప్పదును క్రిష్ణవుడా, నీవు ఈ రెంటేని ఏకముగా సంగీకరించి
నీ బుద్ధిని నిలుపుము.

34. క॥ దొంతరటై జనుదెంజెడు

సంతోష దినంబులందు శ్రమదివనములే

కాంతముగ జేరినప్పాడు

భ్రాంతి విజిచి సరిగ నిలువవలె క్రిష్ణవుడా.

తాత్పర్యము

దొంతులవలె వచ్చు సంతోష దినములయందును, ఒంటరిగా వచ్చు కష్ట
దినములయందును, క్రిష్ణవుడా నీవు భ్రాంతిచెందక సరిగా సుండవలెను
సుమించా.

35. మ॥ శ్రమలన్నింటి జయింప నిష్ట ఘలముల్

సాధింప దైవాగ్రామా

వము మాన్మింప విశాచ బాణ పటల

ప్రాప్త జ్యోరాంతర్య తా

వము ఖండింప మనో తచ్ఛిస్తముణా

గింపక పెంపుతో క్రిస్తవో

త్రముడాతారము ప్రార్థనల్ సలుపు

మోదం బొపుగా నిత్యముల్.

తాత్పర్యము

శ్రమలను జయించుటకును, కోరిన ఘలములు పొందుటకును, దేవుని
శాపము మాన్మించుటకును, పిశాచి బౌణములవలన కలుగు సంతాపము ఖండిం
చుటకును, మనసులాగే బీకటి నశించుటకును, ఉత్తమ క్రిష్ణవుడు నిత్యము
ప్రార్థనలు చేయవలెను.

36. క॥ అనుదిన మేకాంత ప్ర

రఘులు గదా క్రైస్తవునకు తప్పని విధి; భ

క్రీ నిరూఢమందు గలుగును

తన మానస చర్య తసకు దార్శనమగున్.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవునకు దినదినమును రఘుస్విప్పార్థులు తప్పని విధిగా సండపలైన.
అందువల్ల సీరమైన భక్తి సిద్ధించును; మరియు తన మనసుయొక్క సీతి తసకు
సాక్ష్యమగా సుందరును.

37. ఉ॥ ప్రార్థన కాలమందు గురిపటి మనంబు

గుణం బణంచు మీరా

వ్యోమ తలంపు లెన్నియొ రయంబున

మోలికి దెచ్చిపెట్టి యి

ప్రార్థము లడ్డునేయు విమలాత

సహాయము లేక ప్రార్థనల్

సార్కమానె యాత్ర కొక్క

సాఖ్యము గల్లనె క్రైస్తవోత్తమా.

తాత్పర్యము

ఉత్తమ క్రైస్తవుడా, ప్రార్థన సమయమందు నీ మనసుమిద, గురియుంచి
దానిని చలింపనీయవు. ఏలనగా, ఆ సమయమన నీ వాసన్ను ఎన్నో
వ్యోమమైన తలంపులు నీ యెదులనుంచి, నీ ఆత్మ కొరికలను అడ్డగించును.
ప్రార్థనలు పరిషుధ్యాత్మ సహాయము లేక సార్కములకావు; ఆత్మకు కొంచెంచును
సుఖము వొరకదు.

38. నీ॥ ఆత్మలోనను విషుదాత్ సాక్షోత్సార

మును గల్లఁచే క్రైస్తవుని సుఖంబు

అజ్ఞాన తీమిర భావ జ్ఞానియను వెల్లు

నుదయించుచే క్రైస్తవునిఫలంబు

తలపులన్నిటి నొక్క తలపుచే దునిమి
బుద్దిని నిల్చుచే క్రైస్తవుని బలంబు
సందేహ రహిత విశ్వాస దృష్టిని సిలువ
గనుగొంటయే క్రైస్తవుని ధనంబు

త్రీ॥౩॥ పరమ గురుని కటూతు సంపూర్ణమైన
ప్రార్థనల వృద్ధిచేతను పట్టువడేదు
ఘలము లివిగాని మాటలవలన గావు
ప్రార్థనలు లేని వారల బ్రతుక దేల.
తాత్పర్యము

పరిశుద్ధాత్త సందర్భము ఆత్మలో కలుగుటయే క్రైస్తవుని సుఖము. అజ్ఞానము చీకటిలో విజ్ఞానమును ఎలుగు ఉదయించుచే క్రైస్తవుని ఘలము.

లోకప్ర తలంపులన్నిటిని పరమార్థచింతలో చంపి బుద్ధిని నిలుపుటయే క్రైస్తవుని బలము.

సందేహములేక విశ్వాస హృదయముతో సిలువను ధ్యానించుటయే క్రైస్తవుని ధనము.

పరిశుద్ధాత్త సందర్భము జ్ఞానోదయము బుద్ధిసిరత సిలువ ధ్యానములనేదు దివ్యఘలములు ప్రభువైన యేసుయొక్క దయాసహాయములతో చెయ్యి ప్రార్థనలవలన నేగాని పట్టి మాటలవలన దొరకవు. ప్రార్థనలేనివారి బ్రతుకువలన ఏ ప్రయాజములేదు.

39. క॥ ఇలవై సాగిల బదుటయు

నిలిచియు మోకాశ్చాబడియు నిటులమున కరాం

జలి నిషుటయు తను వినయము

గల భక్తి యొనర్పునలయు క్రైస్తవుడుడునే.

తాత్పర్యము

భూమిమిద సాష్టాంగపదుటయు నిలువబదుటయు మోకాశ్చానుటయు నుటును దోసిలాగుటయు ఈ ఎలుదలను శరీరమందలి వినయసూచనలతో క్రైస్తవుడు ప్రార్థన చేయవలెను.

40. నీ॥ నిట్టూర్పు, తలవు, కస్తీరు, మినుదెన దృష్టి
 యుల్లంబుతోచి ప్రశ్న తురములు
 కరములు వేష్టు చక్కగైకి ఎత్తుట
 యేకాంతిష్టుయండ నిచ్చయిషుట
 పులకాంకరములు నింపుగ మేన బొడముట
 సంతోష బాష్పముల్ జారిషడుట
 పాడుటల్ లోన మాట్లాడుటల్ నవ్వుట

త్రీంగి॥ మంచి భక్తునికివి యన్ని లాంఘనములు
 క్రైస్తవోత్తమ యవి సీకు గలిగినేని
 యిందులో సెద్దిష్టున సర్వేశ్వరుండు
 మరువడని సీవరింగి సెమనము గొనుము.

శాశ్వతర్యామ

ఒకప్పుడు నిట్టూర్పు విషుచుట, ఒకప్పుడు ధ్యానముచేయుట, ఒక
 ప్పుడు కస్తీరు కార్యాటు, ఒకప్పుడు ఆకాశముతేట్లు దృష్టియంచుట, ఒక
 ప్పుడు తనకుతాను మనసుతో సంభాషించుకొనుట, ఒకప్పుడు చేతులు
 వేష్టున వైకెత్తుట, ఒకప్పుడు రహస్యాస్తులమందు ఉండుటకు కోరుట,
 ఒకప్పుడు శరీరము గగరు పొడుచుట, ఒకప్పుడు ఆనందబాష్పములు విడుచుట, ఒక
 ప్పుడు ఆత్మలో పాడుట, తనలోతాను మాట్లాడుకొనుట, ఒకప్పుడు నవ్వుట,
 ఒకప్పుడు విచారపడుట, ఒకప్పుడు తృప్తియగుట, ఈ మొదలగునవి నిజభక్తుని
 యందండు లక్షణములు. మంచి క్రైస్తవుడా సీయందు ఇట్టి లక్షణములు
 అనభవముగా నున్నయెడల, పీటిలో ఒకదానిసైనను డేవుడు మరడని రెంపిగి
 పెమ్ముది గలిగియుండుము.

41. తే॥ అవనిలో సీవు క్రిస్తవుండయిన ఘలము

మాకు జూపించుమని బల్యై మానవులకు

తెలియ సాక్షివ్య గలవి సత్తియలే గాని

యుభి వాత్మారములు దెల్పు నలవి యగునే.

తాత్పర్యము

సీవు క్రిస్తవుండైనదుకు భూమిలో ఘలము ఏక్కివీ మానుచూపించుమని పలుకు మనస్యులకు క్రిస్తవుని సత్తియలే సాక్షిగాని, అతని ఆత్మ గలిగిన అనుభవములు తెలియబేయ నలవిగాచు గదా.

42. క॥ తన మానన వర్ణనములు

తనలో పాతరలు బడిన తప్పులు చూడన్

మనసియ్యని మర్యాద భ

క్రని యుభివ మెట్లు దెలిసికొనగ జాలున్.

తాత్పర్యము

తనమనసుయొక్క చర్యను పాతర్లు వేసినట్టు తనలోనుండు నోషము లను చూడను మనసియ్యని నరుడు భక్తునియొక్క ఆత్మానుభవములను ఏలాంటి తెలిసికొనగలడు?

43. క॥ రాకా చంద్రుని యందము

జీవులకుం జూప నెవరిచే నవును చిదా

లోకన సుఖ మొడైలకును

న కరణిం జూప వచ్చు నిల క్రిస్తవుడా.

తాత్పర్యము

క్రిస్తవుడా, పున్నమనాటి చంద్రుని చక్కడచనము గుడ్డివాండ్లకు చూపించన ఎవరికైనను శక్యమగునా? ఆలాగుననే, ఆత్మదృష్టియొక్క సుఖము మూర్ఖులకు ఏలాగున చూపించటకు అలవియగును!

44. గీ॥ ఆత్మలో నున్న నిట్టూర్పు లంగలార్పు
లనుభవము లేనివాడు గ్ర్యోనుట యెట్లు
బిడ్డ కనునటి స్త్రీప్రిపి గొడ్డుదాని
కెన్ని విధముల సరిగింప సెనుకపడునె.

తాత్పర్యము

భూత్వనిలోనున్న మనోవిచారములును, నిట్టూర్పులును, అనుభవము లేని వాడు ఏలాగు చూడగలడు? పిల్లలు కను స్త్రీయెక్కు నొప్పి గొఱ్లాలకు ఎన్ని విధములును తెలిపినను ఆమె తెలిసికొనడుగదా.

45. క॥ తప్పాపూర్విన్న శితులు

దప్ప వనుచు సెరిగి దాని దాచను మదికిన్
మచ్చెడు వారల కెప్పుడు
ముప్పు గదా కడకు మోసమున్ క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

సేరము ఒప్పుకొనినయెడల శితు తప్పక హచ్చునని, ఆ సేరమును దాచను తమ మనసుకు సేర్చువారికి, అది చివరకు హాని మోసములను కలంగ జీర్ణును సుమించా.

46. ఉ॥ సాత్ములు లేని చోట ప్రతి

సంగతియందును నిరలాతయున్
సాత్మీగ నుండి నీ మదికి

సాత్మ్యము నిచ్చుచు నుండు లోక ప్ర
త్వయిము గాదటంచు

దురితం బెద దాచెదవేని నీ మన
సాత్మీకి కన్న మూయుటు
చాలుమవా మరి క్రైస్తవోత్సమా.

తాత్పర్యము

మంచి క్రైస్తవుడు, నీ ప్రతికార్యమను సాత్మలు లేకున్నాను, హం
ఖదాత్మ దొల్లస్వదును నీ మనసుకు సాక్షిద్దేయుండును. లోకమునకు
భయలుపడడని నీ మనసులాఁ పాపమును దాచవెతికినను, నీ మనసాక్షి
యొక్క కంటిని మూయజోలవు సుమిం.

47. తే॥ కాలిలో ఖాచ్చి విరిగిన కంటకంబు
నరసి తీయంగ నగుగాని యూతలోని
దుర్వనస్సక్కి యను ముల్లు తొలగ వ్రోయ
గల సమర్థుం డిలను లేదు క్రైస్తవుండ.

తాత్పర్యము

అరికాలిలో గ్రంథకొని విరిగిన ముల్లు వెతికి తీసివేయవచ్చును గాని,
క్రైస్తవుడు, ఆత్మలో నాటియున్న దుర్వనస్సక్కియను ముల్లును తీసివేయునట్టి
సమర్థుడు ఎవడును భూమిమిద లేదు సుమిం.

48. క॥ నిన్నారు లెరుగక యున్నను
నిన్నును నీ వెరుగుచున్న మనీపాంతర మం
దున్న వెతలు నిట్టూర్పులు
కన్నిరును నీకు సాక్షిగద క్రైస్తవుడు.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడు, ఇతమలు నిన్ను ఎరుగకయున్నను నిన్ను నీ వెరుగుచువు
గదా, అందును నీ మతిలోని బాధ నీ నిట్టూర్పులు నీ కన్నిఘ్న నీకు సాత్మలు
గదా.

49. తే॥ చెదు మనస్సక్కి నిన్నెత్తి పొడుచు టుడుగు
వరకు మరి సననస్సక్కి దౌరుకుదనఃక
మాటలుగ బారు కన్నిటితోటి యేసు
పాదములు మజ్జనము సేయు వని వహించు.

తాత్పర్యము

నిన్న ఎత్తిపొడుచు చెడ్డ మనస్సాక్షి అణగిపోయి మంచి మనస్సాక్షి
దౌరువచరమ నీ కస్తీళతో క్రీస్తు పాదములు కడుగు పని బూనుమ.

50. క॥ ప్రభు కరుణా జలదము గుబ

గుబలాడి కట్టాడు రసము గురిసి మనస్సా

ప భమూగ్ని నార్చి సీకును

శుభముగు స్వయిది యొసంగు జమిక్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

మంచి క్రైస్తవుడా, నీవు ఆశాగు చేసినయొడల, ప్రభువు తన కృపయను
మేఘములోనుంచి కట్టాడును వర్షము కురపించి నీ మనస్సాపమను అగ్ని
చల్లార్చి సీకు మంచి సెమ్ముది యిచ్చును.

51. క॥ సెన్యుదిగల భక్తుని హృద

యము గదా పూర్ణాంతమయి సంతతి సౌ

ఖ్యముల కిమ్ముయి యుండును

సమ్మిన క్రైస్తవుని బ్రతుకునకు మొదలిదియె.

తాత్పర్యము

సీరమగల భక్తుని హృదయము నిండు శాంతమగలిగి యొల్దప్పడును సుఖ
మునకు ఉనికిపట్టయిందును. ఇదియే విక్షాసియైన క్రైస్తవుని జీవనమునకు
మొదలు.

52. తే॥ దూషణమ భూషణకు సెల్ల దుఃఖ సుఖము

లకును మానావమానంబులకును కలిమి

లేములకు బుధి సమము కాలేసియెడల

గలుగునే సెమ్ముది సుఖంబు క్రైస్తవునకు.

తాత్పర్యము

దూషణ భూషణలయందును, సుఖమందును దుఃఖమందును ఫునతే
యందును అపమానమందును, కలిమియందును లేమియందును, బుధి ఒక్కివిధ
మున ఉండనియొడల, క్రైస్తవునకు మనసున సుఖము ఎట్లు కలుగున?

53. మ॥ పరుతెల్లాడిన నాడనీ శ్రేమలు

బ్రహ్మబైన ప్రథింప సీ

శిరులుం బోయిన బోవనీ హృదయ

విచ్ఛిన్నంబు గానటి యూ

దరణీయంబగు నిండు నెమ్మది

సదాంతమ్మాతీయై యుండినన్

పరిమోదాత నుఖ ప్రశ్నార్థుడుగదా

భక్తుండు ధాత్రీ స్ఫురిణ.

తాత్పర్యము

ఇతిరులు ఏలాగు మాట్లాడినను మాట్లాడుదుగుగాక, కష్టములు ఎన్ని
వచ్చినను పచ్చుమగాక, సంపరులు తరిగిపోయినను పోవుమగాక, అయితే
హృదయమందు భంగముకాక స్థిరముగానుండు నెమ్మదియను ఐక్యర్థము
అంతముకాక నుండినయెడల, భక్తుడు భూమియుందు సంశ్ార్థ సంతోషభూతుల
సుఖమును అనుభవించువాడై యుండును.

54. ఆ పుటములో బడ్డ బంగారు పూడె భంగి

రోధనల బాధచే నొత్త శుద్ధి దొరుకు

దాని వెల మానవుని కన్ను గానరాదు

గాని ప్రభు వోక్కె డెరుగునో క్రైస్తవుండా.

తాత్పర్యము

పుటములాఁ వేయబడిన బుగారము రీతిని బాధలనెడు పరిత్యకు నిరిచిన
ఆత్మకు శుద్ధి దొరుకును. అయితే ఇట్టి ఆత్మయెక్కు వెల నయని కన్నులు కను
గానశేష గాని ప్రభువు ఒక్కడే దాని తెలిసికొనును.

55. సీ॥ హృదయంబు తెలివితో నుండనీ మానసీ

పైచూపులకు వెలివడక యున్న

విహిత భాషల మంచి బహుమానముల పెక్క

మర్యాద లిత్తురు ముఖ్యలెపుడు

అతశుద్ధికి శోధనావస్త బషువేళ
 — వై వెల్తి గని పృథగ్ంచ మూని
 మునుజాచు వారె మార్కాగము జేసికానెన్న
 డెరుగని వానిగా నెంతురిట్టి,

త్రీ॥గీ॥ మానవుల చూపులకు భక్తి మహిమలోని
 లోతు గనుగొన్న వాడీల లొంగి పోతు
 పరమమగు శాంతి పైమండి దౌరికి నెచ్చి
 నిండు గల క్రష్ణవు డేల సీదపడును.

తాత్పర్యము

మనమ్మెలు, ఒకనికి హృదయమందు తెలివి యఱండినను లేకపోయినను, వాడు పైడంబములయందు ప్రేతేవన్నయెడల అతనిని ప్రియశ్శర్వకమైన మాటలతో ఖనముగా నెంచి మర్యాద చేయుదురు. అయితే ఒకము ఆశ్చే కుద్ది నివిత్తము శోధనలోసుండి పైడంబములు లేనివాడయ్యెనేని అతనియెడల భిన్నభావము పహించి యెన్నుడును ఎరుగనివారిలె జాచి పెడముగము పెట్టుకొండురు. అయితే అట్టి సైజగుణముగలవారి చూపులకు భక్తి ప్రభావము యెక్కు లోతును కనుగొని పరమశాంతి శిరచిత్తములుగల క్రిష్టురు భయ పడును, లొంగిపోడు, సీమము కానేరడు.

56. క॥ గుణ మెరుగ సీదు ఏరిక

నిను తక్కువ జూచినవుడు నెముది విదువం

గణగుమింగొంగుమిం

సణగుమిం కాదు తగ్గవు సరిక్కెస్తవుడా.

తాత్పర్యము

క్రిష్టవుడా, సీగుము తెలిసికానుటకు సీ యేలినవాడు నిన్న తక్కువగా నెంచు సమయమలో నీవు మనసు నెమ్ముదిని విడిచి సంగుట గొణగుట నీవు తగినది కాదు.

57. ఉ॥ తక్కువ గలు నంచు పరి
 తాపము బొందుట యేల క్రైస్తవా
 మిక్కిలి భాగ్యరాసులకు
 మించిన యేసు కృష్ణ ప్రసాదముం
 జిక్కెను దేవుడ్తైనిను
 స్నేహ మొనంగిరి లేనిదేది నీ
 యక్కర మాత్రమో నిహా
 వదార్థ మొహించుక నీకు గలదో.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా, నీకు తక్కువ కలుగునని పరితపించుట యేల? అంక
 భాగ్యరాసులను మించిన క్రైస్తవుయైక్కు కృష్ణయను సత్త్వ సాదము నీకు కలి
 గాను; దేవుడును పరికుఢ్చాత్మయును నిన్ను ప్రేమించిరి. ఇక్కడ నీకు లేనిపి
 యేమిటి? నీకు అవసరమగు ఇహసంబంధమైన వదార్థము కొంచెము నీకు దొక
 కదా?

58. ఉ॥ పిడికెడు మన్న నీకయిని
 బట్టను తీసికొనన్ సమర్పతల్
 బడసిరి గాని మానవులు
 భావములో బెనగొన్న క్రైస్తు ప్రే
 ముఖి వెడలింప స్వాంత పరి
 మోదము మాన్న సత్కులే కదా
 తడబడనేల నీవెర్పుడు
 తండ్రి దయన్ గనిపెట్టు క్రైస్తవా.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా, నరులు పిడికెడు మన్నమాత్రమేగదా నీకు ఇష్టును మల్లి
 తీసికొనన్ సామర్థ్యము కలిగియుంచుర. అయితే నీకు కలిగిన క్రైస్తవుయైక్క

ప్రేమను హృదయ సంతోషమును తీసివేచుటకు వారికి శక్తి లేదుగదా.
కాబట్టి నీ వెంచుకు తడుడచెచ్చ, నీ తండ్రియును దేవుని వయశారకు ఎప్పుమును
ఎదురు చూచుచుంచుము.

59. క॥ పోయిన దేఖటి పిలికి కెదు

మాయ గదా పోయె భక్తి నైఫవమాత్రా
దాయము పోయెనె దైన స
పోయము నీకుండి చాలునది క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

పోయమను పిడికపు మాయవస్తువు మాత్రముగదా పోయెను, భక్తియొక్క
ప్రశ్నర్ఘమును ఆత్మయొక్క ఆశియును పోలేదుగదా; క్రైస్తవుడా, దేవుని సహా
యము నీకు ఉన్నాచి గడుక అన్ని టిలిని అదియే చాలును.

60. తే॥ మాయ నీ వంతు కొంచెము మాత్రమిచ్చి

తీసికొను వారి కందునే దివ్య లాభ
మించుకయు గల్లునే మాయ నెంత గూర్చ
మాయమై పోవుగాని యాదాయ మగునే.

తాత్పర్యము

కొంచరు నీకు మాయవస్తువు కొంచెము ఇచ్చి దాని మళ్ళీ తీసికొను
నంతలో వారికి దానివలన మంచి లాభము గలదా! మాయను ఎంతగా కూర్చు
శవ అది మాయవైపోవునేగాని ఆదాయము కాదు సుమిరా.

61. క॥ బెణకుమిరా నతో నైట్రికి

వణకుమిరా దానివలన వచ్చు త్రమలకున్
ముణగకుమిరా చింతాభ్రిని
సణగకుమిరా పరుల యెడల నక్కైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

మంచి క్రైస్తవుడా, నీవు సత్యవాక్యముకారకు బెణకవద్దు సుమీరా. దాని
వలన వచ్చు త్రమలకు వణకవద్దు సుమీరా. దానిగూర్చి చింతయును సముద్ర
ములో మనుగద్దు సుమీరా. ఇతరుల విషయము సణగవద్దు సుమీరా.

62. ఉ॥ త్రోచిన యున్న నీ తలపు
 త్రోపను బోసు పరాత్మరుండు నీ
 దాచిన తల్లికంటె బహుగా
 దయ గల్లిన వాడు సీకు షై
 చాచి మహేశాపకారము
 లోసంగను వచ్చెదు వేళ మానవుం
 దాచ గలండె తంత్రి చెయి
 నడ్డ సమర్థడె కై స్వోత్మమా.
 తాత్పర్యము

ఉత్సమ క్రైస్తవదా, నీ కిష్టమఖచ్చిన త్రోపను నీవు పోవలదు. నీ కన్న తల్లికన్నను నీ దేవుడైన పరాత్మరుడు నీయందు మిక్కిలి దయగలవాడై యున్నాడు. అయిన తన చెయి చాపి నీకు కాపలనినవి యవ్యవచ్చునశుదు మనఫ్యదు అడ్డగించగలదా? దేవుని ప్రస్తమును అడ్డగించగలవాడు ఎవడు! ఎవడు రేడు.

63. క॥ దేవుని ముఖ ప్రసన్నత
 నీవైపున లేని వేళ నిఖల మనుఫ్యల్
 దీవించి పెంచ గలరే
 నీ వెతలను మాన్ గలరే నిజకై స్వదా.
 తాత్పర్యము

నిజక్రైస్తవదా, దేవుని ముఖకాంతి నీ తట్టులేని సమయమందు లోక మనఫ్యలండరును నిన్ను దీవించి పోషింపగలరా! లేక నీ బాధలను పోగొట్ట గలరా?

64. మ॥ సుఖముం దుఃఖము త్యైముమాపదయు
 పొచ్చున్ తగ్గు దాసత్యమున్
 నిఖల క్రోణితలాధిపత్యము గడు
 దారి ద్ర్విముస్టే

ముఖ జాంబూనద రౌష్య సంపదల
 ప్రోవుల్ హనియున్ వృద్ధియు
 నృథలం చిన్యును దేవు హొక్కడని
 యభ్యసించుమిం క్రైస్తవా.

తాత్కర్యము

సుఖదుఃఖములును శుభ్యాపుభములును హోచ్చుతగ్గలగు దాసత్వరాజ్యాన్ని
 కారములును కలిమ తేములును లాభనష్టములును ఇవియన్నియు ఇచ్చువాము
 దేవు దేయని క్రైస్తవుడా, నీవు నేర్చుకొనుము.

65. క॥ పెంపను చంపి సమాధిని

దింపను జీవమిడి లేపి దీనింపను నీ
 యింపుగల దేవు హొక్కడె
 సంపూర్ణ ప్రభావు డతము సత్కృతస్తపుడా.

తాత్కర్యము

మంచి క్రైస్తవుడా, నిష్ఠ పెంచను చంపను సమాధిలో దింపను జీవమిచ్చి
 తేపి ఆశీర్వదించను ప్రియుడైన దేవుమ ఒక్కడే సంపూర్ణశక్తిగలవాము సుమిం.

66. ఓ॥ కాత్మన సీకు మర్మున్ లపకారులు

గారుపకారులయిన గా

శేవిధమైన కార్యముల కెల్లును
 దేవుని చెయ్యగాడ నీ
 జీవము గావ బ్రోవ దరి

జీర్చును మార్చును కీమ మాన్మి సౌ

ఖ్యావహమైన మేలోసగ

నంతటి కాతడె క్రైస్తవోత్సమా.

తాత్కర్యము

కాబ్బట్టి మంచి క్రైస్తవుడా, మనస్యులు సీకు అపకార్యత్వమను ఉపకార్య
 తెనను కాయ, నీ జీవమును కాపాడి రక్షించుటకును, మర్మహందించి తన

యొద్దికి చేర్చుటవును, కీడు తోలగించి సుఖముగల మేలు దయచేయుటకును దేవుని బలప్రస్తుతి చూలునుగాని, నరులప్లల్ దేఖియుకొదు.

67. క॥ సార మతిని గను కైవ

ప్రేరేషణ లేక నరుని హృదయంబున ధ
ర్మారంభము సత్తియ లుప
కారంబులు పుట్టబోవు గద క్రైస్తవుడా.
తాత్పర్యము

దేవునియొక్క ప్రేరేషణ దేవునుయొడల, మనశ్యని హృదయములో నీతి అరంభించరు; గ్ర్మీయలు ప్రట్టపు; నరుడు ఒకరికి ఉపకారము చేయడేడు. క్రైస్తవుడా, మంచిబుద్ధిలో దీనిని గ్రహించి చూడుము.

68. క॥ గురి నరు నెడ నిడి యా న

త్వురుషుడు మము బెంచె నితని పుణ్యంబున మా
దురవస్తు వదలెనని కొం
దరు దేవుని మరిచిరే గదా క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

ఈ సత్పురుషుడు మమ్మును పెంచినాడు, ఇతని భూర్జమున మా దురవస్తు తోలిపోయెను, అని కొందరు శలుకుచు ఒక మనశ్యనియందు గురియుంచి, క్రైస్తవుడా, దేవుని మరచిపోయెడరు గదా.

69. ఆ॥ ఇతని వలన బ్రతికి తీ భూమిలో దివ్య

బెట్టి మొక్క కొందు నిట్టి నరుని
కనుచు నిచ్చకంబు లాషుకేగాని త
తాత్పరణా ఛెవండో దలచ డకటా.

తాత్పర్యము

ఇతనివలన ఈ లోకమందు బ్రతికితని, ఇతనిపేరట దీపముషైట్టి మొక్క కొందును అని (ఒక దాతుగూర్చి) ఒక కీడవాడు ఇచ్చకములాడునేగాని), ఇట్టి ఉపకారములను పొందుటకు ఎవరు కారణమైయుండనో ఆయనను (థగ సంతుస్తి) తెలంచుకొనడు అయ్యా!

70. ఉ॥ నీ యజమాను డరిలిని
 నీ జతవానిని వోచ్చు చేసి ను
 త్రేయన కార్యధుర్వ్యనిగ
 జేసెదు వేళను నీ మనంబులో
 బాయని మోదమో విరస
 భావమొ యిం కెటు లుండునో సుమిం
 మాయ మనంబు గురెరిగి
 మంచిగ క్రైస్తవుడా నటించుమో.
 తాత్పర్యము

క్రిష్ణుడా, నీ యజమాను ప్రేమతో నీ జతవివానికి ఘనమైన ఉద్దేశ్యమునిచ్చి నీకన్నను అతని వోచ్చు చేసినప్యాడు, నీ మనస్సునందు ఎడుతెగని సంతోషము ప్రభ్రూవో, లేక ఈర్ష్వర్యుకులునో చూచుము. మాయమనస్సును గుర్తొరించి ధర్మమార్గమున నముకొనుము.

71. తే॥ ఒకరి మెప్పున కోర్ణ్యక నొకరికంటె
 తన్న మెచ్చను గోరు మత్సుర గుణంబు
 దాని దగులని వాడొక్కడైన లేదు
 దానితో పోరు సలుపు క్రైస్తవుడొకండు.
 తాత్పర్యము

ఇతిరులు ఘనముపొందుట గూచి ఓర్ధ్వలేక తనకే ఆ ఘనత రావలెనను మత్సురగుణమునకు లోపిడినవాడు భూమిమిద ఒక్కడైనను దేను. అయితే క్రైస్తవుడు ఒక్కడుమాత్రమే దానితో పోరాదుచుండును.

72. క॥ నీవంటి మనుజు నీవలె
 భావమునం దలచి చిత్త వాక్యక్రియలన్
 గావింపుము నుస్నేహము
 దైవాజుల సారమిదె గదా క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

క్రష్ణవుడు, నీంటి మనఘ్యలు నిన్నువలె భావించి మనోవాక్య క్రియలచేత ప్రేమించసాను; ఏలననగా ఇదియే దేవుని ఆజ్ఞల సారాంశము.

73. క॥ కడువేదమైన పెంటను

బడియున్న నితాంత రోగ భరితుండయిసన్
కుడి యొడమల నీ కంటం
బడెనేనియు కరుణ జూపవలె క్రైస్తవుడు.

తాత్పర్యము

ఒకడు ఏక్కిలి బీడవాడైనను, పెంటమిద పడియున్నను, బహు రోగ భరితుడైనను, నీ కుడిక్రైస్తవుని యొడమ్మైశ్శనగాని కనబడియొడల, క్రైస్తవుడు, అతనికి నీవు దయచూపసాను సుఖించాలి.

74. నీ॥ ధనముచే నీవు ఆదర మొందిలిచి దరి

ద్రత్చేత సతడు దూరమున నుండి
పీతాంబరముల శోభిత మూర్తి నీవు వే
లికలు దాల్చుటను మాలిన్య డతడు

ఇష్టాన్నములను సంతుష్ట చిత్తుడ నీవు

బలును గూరచు దూఢి భాగి యతడు

హంసతూలిక తల్పమందు పండుదు నీవు

తృణ భస్త రాసి నిద్రించు సతడు,

తైలి॥ నీకు వానికిగల సేటు నీరసంబు

లింతియే గాని ప్రాణ దేహంద్రియాదు

లందు నీలాటి మానశ్శం డతడు గాడె

కనికరము ప్రేమ సమపరచు క్రైస్తవండు.

తాత్పర్యము

నీచు ధనవంతుడై మర్యాద పొందుచున్నావు, అతడు దరిద్రుడై దూరమున నున్నాడు.

నీచు పట్టి పస్తముఱు ధరించి చక్కని కాంతిగలవాడవై యున్నావు, ఆతడు పేరికలు చుట్టూకొనుటవలన మైలగాచున్నాడు.

నీచు కోరిన అన్నపానామలవలన తృప్తిపొందిన మనస్సగలవాడవై యున్నావు, ఆతడు బఱుసుకూర తిసి దుఃఖము ననుభవించుచున్నాడు.

నీచు పాంసనూగు వెంట్లకల మైత్రీ పరుచుమిాద పండుకొనుచున్నావు, ఆతడు గడ్డిమిాదను బూడిచెమిాదను నిద్రించుచున్నాడు.

నీకును ఆతనికిని ఉండు వోచ్చుత్తులు ఇతమాత్రపేగాని, దేహప్రాణ ఇంద్రియమలన్నిటిలోను ఆతడు నీకు సమాప్తి యున్నాడుగదా, కాబట్టి కైస్తవుడా, కనికరమందును ప్రేమయందును ఆతని నీకు సమాపనిగా సెంచుము.

75. షే॥ జగతియందు కులాలుండు సాన మిాద

మంటిచే కుండ లోనరించు మాడికి సర్వ
సరుల నొక రక్తమున పరాత్మరుమ చేసె
గాన ఘన నీచు లిల లేరు క్రైస్తవునకు.

తాత్పర్యము

కుమరవాడు ఒక మంటి ముద్దతో కుండలు చేయులాగున, దేశ్రును భూమి మిాద మనస్యులనందరిని ఒక రక్తముచేతనే సృష్టించెను; కాబట్టి క్రైస్తవునకు ఘనులు కొండరని నీచులు కొండరని లేరు, అందరును సమాప్తి.

76. క॥ ధరవారిని తనవారిని

సరిగా భావించి ప్రేమ సలువగ వలయున్
నిరు పేదలయెడ వినయము
కరుణయు జూపింప వలయు క్రైస్తవు డెపుడున్.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడు తనవారిని ధరణియందున్న యితరులను ఒక్కరీతిని చూడుని. మరియు మిక్కిలి బీదలయొడల వినయమును దయయును ఎప్పుడును మాపించవలయును.

77. నీ॥ తనకు కావలెనన్న ఘనత నన్యని వట్ల
 నొసరింప జూచుచే వినయ భక్తి
 తనకు శాపంబు వెట్టినవారికొరకు నా
 శీర్యాద మడగుచే చిత్తశుద్ధి
 తనకు నిగ్రహ మున్చినవారియం దను
 గ్రహముగా జూచుచే సహనగుణము
 తనకు తక్కువ దరిద్రతనన్న వారి యూ

పద బాప దలచుచే సదయబుద్ధి,
 సాధు సంశుద్ధ సద్గుణ శ్రాంత శాంత
 మానసానందమే ముఖ్యమైన బ్రతుకు
 దైవకృప బొందియున్న సత్కృతస్తవునకు
 గల మహేశ్వర్య మది యెన్నగా దరంజ.

తాత్పర్యము

తనకు కావలెనని కోరిన ఘనతే యితరులకు తాను చెల్లించుటయే వినయ భక్తి, తనను తీటినవారిని దీవించుమని ప్రభువును అడుగుటయే చిత్తశుద్ధి, తనకు అపకారము చేయువారిని అనుగ్రహముతో చూచుటయే సహనము.

తనకన్నసు మిగల బీదలయొక్క ఆపదలు పోగొట్టువలెనని ఆలోచించుటయే దయాభుద్ధి.

ఇట్టి నిర్లమైన సుగుణములతో ప్లిష్టుడు శాంతము గలిగిన మనసా నందమే ముఖ్యమైన బ్రతుకు. ఆహా, దేవుని కృపను పొందియున్న మంచి క్రిష్ణునకు కలుగు గొప్ప థాగ్యము వర్ణించుటకు ఎవరి శక్యము!

78. నీ॥ సత్కృతయాను గత లజ్జా భోగమే గదా

సన్నానమైయుండు సజ్జనులకు
 చిర సహిష్ణుట్టుభాసుర చిహ్నమేగదా
 సాహసంబైయుండు సాధుప్రీలకు

మలిన రాహిత్య ప్రేమ వద్దార్థమేగదా
పటుశక్కిమై ముండు భక్తులకును

తను దాను తగ్గించికొనియుండుచే గదా

మహాత్యమైయుండు మహిం బుధులకు,

తు॥ ५॥ సార సాందర్భ్య నిర్మలో దార సుగుణ

భూమణము లివి యూత్త సంతోషమములు

బుద్ధిగలవారి కివి భవ్యజోధనములు

సాధు సత్కృతస్తవులకి వే సాధనములు.

తాత్పర్యము

సత్కృతయలపలన వచ్చు అవమానము ఆనుభవించుటయే సజ్జనులకుగల సాధనము.

దీర్ఘంతమను ఉత్సేమలక్షణమే సాధుజనులకు సాహసము.

శుభ్రమైన ప్రేమగుణమే భక్తులకు దృఢిశక్తి.

తననుతాను తగ్గించుకొనుటయే పెద్దలకు దొడ్డతనము.

మిగుల సాందర్భ్యమును శుభమును, ప్రేమమైన గుణములె ఆత్ము సంతోషకరమైన భూమణములు. మరియు బుద్ధిమంతులకు ఇవియే శుభ్రమైన బోధనలు. సాధువులైన క్రిష్ణవులకు ఇవియే సిత్యసాధనములు.

79. ఓ॥ అన్నము దేవ వాక్యము

ప్రియాంబరమా ప్రభు యేసు పుణ్యమున్

చెన్నగు భూమణంబులు

విశేష దయాప్రియకాంత శీలతల్

ఎన్నగరాని సంపదల

కెక్కుడు సంపద నెమునంబు ఈ

కన్నలు గానలేవు గద

క్రిష్ణవ ముఖ్యోని యూత్త సౌఖ్యమల్.

తాళ్లపర్యము

దేవుని వాక్యమే అనుము, ప్రభుమైన యేసుక్రీస్తుయొక్క చూణ్యమే పస్తము, విజేష దయ ప్రేమ శాంతశిలప్తిలే సుందరమైన అలంకారములు, మనసు లోపలి నెమ్మదియే లక్ష్మింపలేని సంపద. ఉత్తమ కైస్తపునియొక్క ఆత్మసుఖ ములు శరీరసేత్రములుకు కనబడవుగదా.

80. క॥ ఓపిక గల సద్ధుక్కుని

కాపద లెన్నెన్ని వెంట నంటుచు దిరుగున్
దీవ చ్ఛవి గని శలభము
లేపుగ జుట్టుకొను భంగి నిలక్కె సప్తవుడా.

తాళ్లపర్యము

కైస్తవుడా, దీపముయొక్క కాంతిని చూచి ఏడతలు ఏలాగున చుట్టు కొనుని, అలాగున ఓర్పుగల మంచి భూతుని అనేక ఆషపలు వెంటాడు చుండును.

81. శా॥ ఆపత్కాలమునందు సాహనము

చిత్రాయతముం జేయుమిా
దాపై చేరెడు దుఃఖ పుంజములకున్
ధైర్యంబు సీలోన సం
సాపింపన్ సమకట్టుమిా కపట
భాషా వేషముల్ మాని స
ద్వ్యాపారంబున నుండుమిా పరమ
భవ్య జ్ఞానివై క్రైస్తవా.

తాళ్లపర్యము

కైస్తవుడా, ఆపదసమయమందు మనస్సులో సాహనము స్థిరపరుచుము, ఒహూ దుఃఖములు సంభవించునప్పుడు మనస్సులో ధైర్యము స్థిరపరుచుము, నీవు కపటమైన వేషభాషలుమాని తేస్తమైన పరమత్థజ్ఞానముగల వాడవై సత్యమైన నడవడికయందు నిలావుము.

82. చాళరథి తరంగ మాలికల

చాచున నాపదైని యాపదల్
 తరుచుగ వచ్చేనేని మది
 తాలిమ పీషకు దైవచిత్తమో
 వెరుగవు గాన వాటిని
 వహించుట కొదల వంచి తండ్రిషై
 భర మిడి రక్షణారమయి
 ప్రారణసేయము క్రైస్తవోత్మమా.

తాత్పర్యము

ఉత్తమ క్రైస్తవుడా, సముద్ర తరంగములనెను ఒకదానిషైని మరియుకటి అపదలు నీమిదికి పచ్చునష్టవు హృదయఛైర్యము నదలకుము, దేవుని చిత్తము నీవు ఎరుగవు గసుక తలచంచి వాటిని వహించి సహించుము. మరియు నీ తండ్రిషైన దేవునిషైని నీ భారము ఉంచి రక్షణారమ ప్రారణచేయము.

83. చామనుజ దురాకృతంబున

శ్రమల్ జనుదెంచును కొన్ని వేళలన్
 పనిపడి దైవ చిత్తమయి
 బాధలు వచ్చును కొన్ని వేళలన్
 మనసు చలింపనిక ప్రభు
 మార్గము దప్పక దిక్కట నీవెనా
 కని మొరపెట్టి దేవుని
 సహాయము వేషము క్రైస్తవోత్మమా.

తాత్పర్యము

మంచి క్రైస్తవుడా, కొన్ని వేళలయందు మనుష్యుల దుష్టచేపులవలన కష్టములు వచ్చును. మరికొన్ని సమయములలో దేవుని చిత్తమై బాధలు వచ్చును. అయితే అందుకు మనసు చలించనియ్యక ప్రభువు ల్రోపు విదువక దేవుడే

శి దిక్కు అని మొరపెట్టి సహాయముచేయమని అయినను పేదుకొను
చుండుము.

84. క॥ పగవానికి పగ సేయుట

తగునని యూపగతు జంప దలతురు మనుజల్
పగతునకు మేలు సేయం
దగు పని నీ కియ్యబడెగదా క్రిష్ణవుడా.
తాత్పర్యము

ఈత్తువు పగబట్టి చంపుట మంచిదని లోకలు తలంచున్నారు.
అయితే క్రిష్ణవుడా, నిష్ఠ పగచేయవానికి నీవు తగిన మేలుచేయుటయే
నీవు చేయపలసిన పనిటైయున్నది సువిం.

85. ఆ॥ లోకమందు జూడ నీకొక పగవాడు

లేదు గాని నీకు కీషు సేయ
జాలుదుషు వైరి నీలోనే యున్నాడు
కన్న దెరచి చూడు క్రిష్ణవుడా.
తాత్పర్యము

విచారించి చూడగా లోకమలో నీకు పగవాడు ఒక్కటైనను లేదు;
అయితే నీకు కీషుచేయ శక్తిగల ఈత్తువు నీలోపలనే ఉన్నాడు; క్రిష్ణవుడా
నీలోపలి కన్న తెరచి వాని చూడుము.

86. క॥ సకల మహీ రాజ్యము లిం

చుక కాలములో జయించు శూరున్నకైనన్
పికపిక లాడించు స్వభా
విక ఈత్తువు డీతడొకడే భువిని క్రిష్ణవుడా.
తాత్పర్యము

క్రిష్ణవుడా, భూరాజ్యములన్నియును కొంచెమ కాలములోనే జయించ
శక్తిగల శూరున్నకైనను దుష్టస్వభావమను వాడొకడే గుండెలు వణకింపచేయు
శక్తిగల ఈ తుష్టైయున్నాడు.

87. మ॥ పగవాడెవ్యదు నీకు మానవులలో
 వంచేంద్రియ ప్రాణ దే
 హ గుణావస్థల నిన్ను బోలెడు మను
 ష్ట్యాకారముల్ గాని వే
 రుగ గన్నించుట లేదు నీమ మద
 గర్వోగ్రస్యభావంబే నీ
 పగవాడుం గడు కుచ్ఛితుం డతని
 ద్రుంపం జూడుమొ క్రైస్తవా.
 తాత్పర్యము

మనుష్యులలో నీకు పగవారు ఎలరు? దేహం త్రియావస్థలయందు వారం
 ధరును నిన్నుబోలిన నరరూపుఁఁఁగా? నీకును వారికిని థేదమేయియును లేదు,
 గనుక వారు నీకు శత్రువులుకారు. (నిన్ను మోసచ్చమ్మ) శత్రువు నీలోనే
 యున్నాడు), మదము, గర్వము, కోపము మెడలగువాటితో కూడిన నీ
 దుస్స్యభావమే నీ శత్రువు; క్రైస్తవా వాని చంపుటకు యత్తించుము.

88. శా॥ నాతోడన్ సముచ్చేషి చూండు మిను గా
 నా యల్లు నా భూమి నా
 జీతం బింక గురాల్ రథంబులును
 దాసీ దాస దాయామలన్
 భ్యాతిం జెందిన వాడ సంచు మదిలో
 గర్వించు మర్ముండయో
 ప్రాతఃకాలపు మంచురీతి నిప్పరున్
 ప్రాణంత మే తెంచిన్.

తాత్పర్యము

దుస్స్యభావముగల నదుము ఇది నా యల్లు, ఇది నా భూమి, ఇది నా
 జీతము, ఇది నా గుణములు, ఇది నా రథములు, పీరు నా దాసదాసీలు,

ఏయ నా దాయాదులు, నావలే ఫునముపొంది నాకు సమానుడగువాడు ఏడి
యని మనస్యునందు గర్వించి పులుకును. అయ్యా! వానికి మరణము పచ్చి
నప్పుడు సమస్తమును ఉదయకాలపై మంచవలె హరించిపోవునుగదా.

89. ఆ॥ తనకు దానె కాని తనకెవ్వరును గారు

వట్టిమాయ మత్తు బెట్టగాక
పుట్టినప్పడెద్ది పోగాల మప్పడెద్ది
వెంట తేడు దేని గొంటబోడు.

తాత్పర్యము

నరుడు తనకుతానే కాని తనకు ఇతరులెవరును సహాయులుకారు; వట్టి
శ్రీమవన మత్తుపొంది యిది నాది, ఏయ నా వారు అని చెప్పును; ఏలననగా
పుట్టినప్పుడు ఏమియు తనతోకూడ లేలేదు, చసిపోవునప్పుడు ఏమియు
తనతోకూడ కొంచెపోడు.

90. క॥ కుట్టు దిగజారు తోష్మిది

చిల్లులు గల కసటు బాన చేఢ్చటుల పు
టీలు తన తనవు గనుగొని
కల్లరి మనుజండు పొంగు గదకై స్తుతుడా.

తాత్పర్యము

తైస్తవదా, కుట్టు పదార్థములు బయలుదేయ లోష్మిది రంధ్రములుగల మైల
కుండయు, ఆపదలకు పుట్టేల్లునైన తన శరీరమును చూచుకొనుచు తులువ
మనస్యుడు తనలోలొను ఎంతో ఉప్పాంగును.

91. తే॥ అది యిది యనంగరాని దేమయిన లేని

దసెడి పెను మాయలోని మాయకును చుల్చు
నగు నరుని నమ్మునే భక్తుడైన వాడు
తనకు తగినట్టి ప్రాపకుం దనుచు మదిని.

తాత్పర్యము

అట్టిదిట్టదని అనరానిదిని ఏమియు లేనిదని అనబడు పెనుచూచులోని మాయకన్నను చులక్కునేనవాము మనుష్యువు; ఆలాచి సచుము తనకు తగినట్టి ప్రాపుడని భక్తుడు తన మనసునందు నమ్మకింపునా? ఎన్నుట్టికిని నమ్ముము.

92. క॥ ఇహ వరముల కథిషతి చిర

మహిమామైశ్వర్య భాగ్యవంతుండు మహో
మవుడగు యొప్పొవా గద నీ
మహాదాత్రయు డతని నమ్ముమా క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

ఇహపరములకు రాజును, క్షాత్రీతే మహిమ విశ్వర్యభాగ్యములు గల వామును, మిసుల తేజస్సుగల యొప్పొవా దేఖడఁగా, నీను గాపు ఆధారమై యున్నాడు, కాబట్టి క్రైస్తవుడా, నీవు ఆయనే నమ్ముము.

93. నీ॥ సకల కారణ కార్య జగదాచులకు నెల్లు

నాది కారణమైన యూత్తు యతడే
అఘుట నాఘుటన సాధ్యసాధ్య విద్య ప్ర
వీఱుడైనట్టి కోవిదుడతండె

సపకల్ప మవికల్ప వివిధ భావాతీత
సగుణ నిర్మణ సర్వసాక్షి యతడే
నిఖల భేదాభేద సిక్షుమానిక్షుయ
ప్రాజ్ఞతల్ దెలియు సర్వజ్ఞడతడె,

యథల సృష్టిసితి ప్రశ్నయముల కాత
ణాకడె సర్వాధికారి సర్వోపకారి
దీన బాంధవు డతడె నీ దిక్క నిన్న
గన్న తంత్రి యతండె సత్కృతస్తవుండా.

తాత్పర్యము

సకల లోకములచొక్క కారణ కార్యములన్నిటికిని ఆది కారణమై యున్న పరిపూర్వక ఆయనే. సంభవించనిది సంభవింపకీయుటకును అసాధ్యమైనది సాధ్యముచేయుటకును నేర్చుగల మహా విద్యాంసుపు ఆయనే. సవికల్ప నిర్వికల్పములను సమాధియోగములను సగుణనిర్దిష్టములను మించి యుండు సర్వసాక్షి ఆయనే. ఇది భేదము, ఇది అభేదము, ఇది నిశ్చయము, ఇది అనిశ్చయము, అని సకలమును తెలియు భూమిగల సర్వజ్ఞుడు ఆయనే. ఉత్సవత్తి స్తోత్రిలయములపైని సర్వాధికారియు సర్వమును ఉత్సవకారియు దీను లకు బంధువుపును ఆయనే. మరియు మంచి క్రిష్ణవుడు, నీ తండ్రియు నీకు దిక్కును ఆయనే సుమి.

94. క॥ నిను కలుగ జేసి కావల

సిన యుపకృతుల్లెల్ల కరుణానేయు యొప్పావన్
మును నీ మనసంతటి చే

తను స్నేహము నలుపు నంతరము క్రిష్ణవుడా.

తాత్పర్యము

క్రిష్ణవుడా, నిష్ఠ పుట్టించి నీకు కావలసినవన్నియు దయచేయుచుండు
నీ దేవుడైన యొప్పావాను మొదట నీ హృదయమంతటితో ఎల్లప్పుడును
ప్రేమించుము.

95. సీ॥ కనురెప్ప వేసి తీసిన యంత సేపైన

నిను మరచి పోనటి నెనరు తండ్రి
అధరంబు గదలి మాటాపు ప్రాదైన నీ

యెడ పరాకును లేని కడు ప్రియుండు

మిటికాయ వేసి నంతటి వేళైన నీ

కుపకారములు తప్ప ఓసగు దాత

అడుగు దీనిడుగు వేసెను కాల మంత్రైన

నెడ సేయనటి నీ యిష్ట విభుదు,

తేంగియి మిన్ను ఈ మన్నువై గపియున్న రీతి
నిన్ను తనకున్న భాగ్యంబులన్ని తెఱచి
తఱుచుగా నిచ్చు నీ పరాత్మరుని ప్రేమ
కనుగొనుము ఎట్టులున్నదో క్రిష్ణవుండా.

తాత్పర్యము

కంటిమాచ రస్వవేసి తీసినంత సేపైనను నిన్ను మరపని నీ ప్రియుడగు
తండ్రి, పెదవి కదలి మాట తొలగినంత సేపైనను నీయందు పరాకరేని నీ
న్నప్రియుడు, చిటికవేసినంత సేపైనను తప్పక నీకు సకలాపకారములు ఇచ్చు
దాత, అడుగుదీసి అడుగువేసినంత సేపైనను నిన్ను విధిచిపెట్టని నీ యాప్తప్రభువు,
భూమిని ఆకాశము కప్పియున్న ఏగున తన ఉపకారములతో నిన్ను కప్పి
తన భాగ్యములు తఱుచుగా నీకు ఇచ్చుచున్న పరాత్మరుడగు నీ దేవుని ప్రేమ,
క్రిష్ణవుడా, నీయెడల ఏలాగు ఉన్నదో తెలిసికొనుము.

96. తే॥ నది మహాదధి పదమంటి వదల కెట్టు
లుండునో యట్టు ప్రభునియు దుల్లముంచి
ప్రేమ నిర్మర్థున రసము బారించి క్రీస్తు
భక్తుడా తండ్రితో నైక్య పదవి గొనుమి.

తాత్పర్యము

ఏదు ఏలాగు సమద్రమును అంటి వదలక యున్నదో ఆలాగే క్రీస్తు
భక్తుడా, నీ మనసు ప్రభువుతోట్టు ఉంచి, నీ ప్రేమయును మధురసారము పారించ
జేసి తండ్రితో అన్యోన్యమగు పదవి ననుసరించుము.

97. క॥ జీవము కంటెను మధురము

గా వినబడు దైవదత్త ఘన వాక్యాలనే
ప్రానృడ్జలవమునకు నీ
భావపు చాతకముపాంగవలె క్రిష్ణవుడా.

తాత్పర్యము

క్రష్ణుడా, వానకోపలే పద్మ కాలపు మేఘమునకు ఉప్పాంగులాగున జీవము కన్నను మధురముగాసున్న దేవుని వాగ్దత్తములకు నీ మనసు ఉప్పాంగ పలెను సుమిం.

98. క॥ దేవుని వాళ్ళధు మధురము
దాచీము రుచించి లొల్లి తగు సాక్ష్యమిడెన్
నీవా సాక్ష్యము నిజమని
భావానుభవమున గంటివా క్రిష్ణుడు.

తాత్పర్యము

దేవుని వాక్యములు తేసెకంటెను మధురమైనవి అని పూర్వము దాచీము అను రాజు చవిషూచి సాక్ష్యమిచ్చెను, ఆలాగునౌ క్రిష్ణుడా, నీవును నీ యనుభవమందు అది నిజమని కనుగొంటేవా?

99. క॥ కదు చేరువయిన కాలము
నిష్టవైను దైవదత్త నిజవాక్షలముల్
బడయక మానదు క్రిష్ణు
దుడుగని ప్రార్థనల మనసు ఓపికచేతన్.

తాత్పర్యము

ఓపిక కలిగి యెడతెగని ప్రార్థనలుచేయు క్రిష్ణుడు మిక్కిలి శీత్రు కాలములో నైవు దీర్ఘకాలములో నైను దేవుని సత్యవాగ్దత్త ఫలములు అనుభవింపక మానదు సుమిం.

100. నీ॥ విత్తనంబు లిల దున్ని వేయువాడాతుర
త్వముచేత వెంటదే తత్పులంబు
లతి వేగమున బొంద నాశించునే యిల్లు
గోరక కాలంబు కొరకు వాడు

కనిషేట్టి యోద్యుత్తి^{శ్లో} పని వీడుండు గా
 వున నట్లు సత్తైచై స్తవుండు దాల్చి
 గొని దేర వాగ్దైతుమనుభవించిన దాక
 మనసులో కనిషేట్టి యనుదినంబు,
 తై॥శీ॥ప్రార్థనలు సేయు దైవాత్మ బలమువలన
 భృక్తి భావంబు మదికి నిబ్బరము గలుగు
 నోర్పు నోదార్పు బడయ దేవోకిచేత
 ఫలము తుద నొందు ప్రభు కృపా బలమువలన.

తాత్పర్యము

స్వయంసాయకుడు భూమిని దున్ని విశ్రవములువేసి ఎంటే దాని ఫలము
 ఓరదు, పంటకాలమువరుసు అతడు తాలీమిలో కనిషేట్టి తన పనిని విధువ
 కుండును; ఆలాగే మంచి క్రైస్తవుడును దేవుని వాగ్దైతుమలు తన అనుభవ
 మునకు దొరక పర్యంతము ఓర్పుతో కనిషేట్టి తన పనియైన ప్రార్థన విధువక
 చేయుచుండును. మరియు ప్రార్థించునప్పుడు పరిషద్భాత్మ బలముచేత మన
 సుకు భృక్తియు నిబ్బరమును కలుగును; దేవుని వాక్యమువలన ఓర్పును ఓదా
 ర్పును ఓరుకును; ప్రభుతు కృపా బలమువలన విషరకు ఫలమును ఓందును.

101. ఈ॥ సందేహంబులు మాని దార్శనమగు
 విశ్వాసంబు లో నూని యూ
 తుందుందాల్చి ఘటించి దేవుని సువా
 గ్రద్దుమృతాస్వాదనా
 నందాస్త్కి తిరంబుగా మనసులో
 న న్నిల్చి యిపొరముల్
 పొందే దాకను ప్రార్థనల్ విధువకన్
 పోరాడుచూ క్రైస్తవా.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడు, నీవు సందేశములు మాని హృదయమందు దృఢవికాణిసము ధరించి ఆత్మా తాలిమిని స్థాపించి, క్రుష్ణవాగ్దాత్తము అమృతము రుచి చూడు గల ఆనందమైన కోరిక మనసునందు స్థిరముగా నిరిపి, నీవు నిరీఖించువాటిని పాంచ పర్యాతము ఎడితెగని ప్రార్థనలచేత పోరాదుచుఁ నుండును.

102. శా॥ ఎంతో కాలము వేదుకొంటి నిక

నే సేనాటికిం గాంతు నా
యంతర్యాంధిత మంచు బల్విసుపుతో
నవ్యైడుటల్సాని దు
శ్చింతం భాందు నొకండు ఇంక నొకజన్
సిద్ధించు నందాక నే.
కాంత ప్రార్థన మానడెన్న టికి
దుఃఖం బంతముం గలిగినన్.

తాత్పర్యము

ఒకము నేను బహుకాలము ప్రార్థించితిని, నా హృదయములోని కోరి కెను ఇకము నేను ఏనాటికి పొందగలను అని వినికి ప్రార్థనలు మాని దగని తలింపుల పొలుపు; అయితే మరియుకదు తన నిరీక్షల సిద్ధించు పర్యాతము చాలా దుఃఖములును చించరకు ప్రాణంతమును కలిగినను తన ఏకాత్మ ప్రార్థనలు విడువడు.

103. క॥ ఏది తన కొసగ మంచిదో

యేదిచ్చిన మేలుగాదో హీతమగు థలముల్
మీం దెడిగి యిచ్చు తండ్రికి
కాదనియెడు బిడ్డ కు మతి గద క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

తన పిల్లలు ఏది యిచ్చుటనున మేలో, ఏది ఇచ్చుటనున కీడో, అది తెలిసి తదనుకూలమైన ఫలములను ఇచ్చు తండ్రికి, అది సరికాడని చెప్పి బిడ్డ

దుర్యుద్ధిగలవాడుగదా; దేవుడు తన భక్తును తగినది యేదో అదే యిచ్చును,
గనుక భక్తుడు దేవుని చిత్తానుసారముగా నడవ సేర్చుకొనవలెను.

104. క॥ ఇష్టార మబ్బు కొఱకై

కష్టంబులు తెరలు తెరలుగా గప్పని యే
నప్పుములు రాని తమ తమ
నిష్టలు దప్పరుగదా మనీషన్ భక్తుల్.

తాత్పర్యము

భక్తులు ఎన్నెన్ని కష్టములు వచ్చినను, బహు సప్తము సంభవించినను,
తమ నిరీక్షలు సిద్ధించువరకు మనసునంచు శ్రూరుకొనిన నిష్టలు వివచరు గదా.

105. ఔ॥ సంపదలన్నియున్నెనరు

సంతతి యంతయ నౌకైనాటి కొ
ధింపున నాశమై పిదవ
దేహము రోగముచేత నిండి బా
ధింపగ నోర్చుకొంచు తన
ధీరత పీడక యోబు తొల్లి రె
ట్రీంపగు భాగ్యమందడె
దృఢీకర్త భృతీని క్రైస్తవోత్థమా.
తాత్పర్యము

తాత్పర్యము క్రైస్తవుడా, పూర్వకాలమందు యోబు అను సత్యారుఫునచు
ఒక్కునాటి శోభనపలన అతని సంపదయును సంతతియును నశించి పోయెను;
తరువాత అతని దేహమంతయు రోగముతో నిండి చాలా బాధలు పొందినను,
క్రైర్యము విదుపక ఓర్చుకొనుచు దృఢుక్కి గలవాడైనందున పూర్వము పోయెన
దానికన్ను ఉండంతుల భాగ్యము తరువాత అతనికి దొరికెను.

106. సీ॥ మాననే వేషులల్ కానానుస్తీ తన్ను

నవమానపరచి మాట్లాడినప్పుడు

విడిచినే తన కేకవేయుటల్ నొక చీకు
మనుజాళి గద్దింపు మాటలకును
వదిలనే తన భక్తి పర ధీరుడగు యోబు
బహు దుఃఖముల పాలు బడిన వేళ
వణికిరె సృప కోప వహ్ని బాధలకు, మ
ద్రుత మేఘశను అంచె, ద్వాగులు తొల్లి,

త్రై॥ 9 || ముఖ్యమగుసట్టి యిష్టారములు లభింప
గోరువారెల్ల జనుదెంచు ఘోర విషద
దుఃఖముల కోర్కెరే గాని తొలగిపోరు
గాన నీవట్లు మెలగుమో క్రిష్ణవుండా.

లాత్మర్యము

కానాను దేరపుస్తి తనను ధిక్కరించి మాట్లాడినప్పుడు తన విభ్రామనము
మానలేదుగదా.

ఒక గడ్డివానిని ఊరకుండుమని అనేకులు గద్దించినప్పుడు అతడు కేకలు
వేయుట మానలేదుగదా. మిగుల క్రైర్యవంతుడగు యోబు తనకు అనేక కష్ట
నష్టములు సంభవించినప్పుడు తన భక్తిని విడుపలేదుగదా. మద్రుత మేఘమ
అంచేశ్వరో అనువారు రాజుయొక్క కోపమనవును అగ్ని బాధలకును భయ
పడలేదుగదా; పీరందరివలనే తమ యిష్టారములు లభింపగోరువారందరును
తమ దృఢభక్తి విశ్వాసములు విడువక, కతినబాధ దుఃఖములను సహింతురుగాని
తొలగిపోరు; కావున క్రిష్ణవుండా, సీవున ఆలాగుననే నదువలెను సుమిం.

107. ఆ॥ భక్తికార్యంబులెడ నీవు ప్రాథవైన
బుద్ధిలో మత్తుర గుణంబు బొడమనీయు
జ్ఞానగ్రీవపులగువారి మాననములు
గలపుచుండు పిశాచంబు క్రిష్ణవుండా.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా, నీవు భూకికార్యములయందు ముదిరినవాడైనేను మత్తురగుణము
నీలో పుట్టసేయకుము; తెలివిపలన గర్వష్టులగువారి హృదయములను పిశాచి
లొంగరపెట్టుచుండును.

108. చ॥ పొడవున నుండగోరు చెపు

బుధీని బధుని జేయకున్న ని
న్నడగున నంటజేయుచు

రయంబున దొర్రిషడంగ త్రోచి పె
కిష్టుముల బెట్టు గావున
మహిాన్ నిను తగుగ జేసి యెష్వాడున్
కదు వినయంబు భూమణముగా
ధరియంచుము క్రైస్తవోత్మా.

తాత్పర్యము

ఉత్సమ క్రైస్తవుడా, పౌచ్చగా నుండగోరు డుర్భాగ్ని బంధించనియొడల
అది నిన్ను క్రీందికి దొర్రించి పడక్రోసి మిగల ఎతలచెట్టును, కావున అహం
కారము మాని నిన్ను నీవు తగ్గించుకొని అతి వినయమును సీకు భూమణము
గాను ధరించుకొనుము.

109. క॥ నిను నీవు తగ్గి నడిచిన

ఘునతను బొందెవవు లేక గర్వతమత్తోవై
నిను నీవు పౌచ్చగో
స్నను సీచము హీన మహఘనము వచ్చుసుమిా.

తాత్పర్యము

నిన్ను నీవు తగ్గించుకొని నడుచుకొనిసయొడల ఘునతను పొందుదుపు,
అయితే గర్వబుధితో నిన్ను నీవు పౌచ్చించుకొనిసయొడల సీకు సీచతయూను
ఘునహీనతయొను కలుగును సుమిా.

110. క॥ నానావిధమగు వాంఘల

తో నిండిన హృదయమునకు తోషణ మిసుమం
తైనను గలుగదు గావున
మానసము దురాశ లుడగవలె క్రైస్తవుడౌ.

తాత్పర్యము

పబువిధమలగు ఆశలతో నిండిన హృదయమునకు కొంచెంపైనను సంతుష్టి
దేదు, కావున క్రైస్తవుడౌ, మనసునండలి దురాశం విషవవలెను సుమిం.

111. ఔ॥ కోరికె లన్ని టీం జిమను

కోరికె మోక్ష సుఖంబు దాని ని
స్వారముచేసి పైకి కొన
సాగు వేరోక కోర్కె యున్నదే
పారన దెబులన్న పర
మాత్ర సుష్టుక్యత యేసు పాద పం
కేమహ దర్శన స్వరిశ
కేవల మబ్బుటె క్రైస్తవోత్థమా.

తాత్పర్యము

ఉత్సుమ క్రైస్తవుడౌ, అన్ని కోరికలను ఖండించు మంచి కోరిక మోక్ష
పేత్తున్న యున్నది. అయితే దానిమిచిన కోరిక హరిథుకటీ యున్నది,
అది యేదనగా పరిషుధాత్మతో అన్యోన్యత్వము, క్రీస్తుయొక్క కమలముల
పంటి పాదములను చూచుటపును తాకుటకును ఆధిక్యత కత్తియండగోరు
టుమే సుమిం.

112. క॥ మోక్షాధిపుడగు దేవుని

సాక్షోదర్శనము గోరు సోఖ్యముకంచై

మోక్షాపేత్త ఘనముగా

దిత్సురసము నిమిడి పిప్పియెడ క్రైస్తవుడౌ.

తాత్పర్యము

క్రైస్తవుడా, మోహించికారియగు దేవుని ప్రత్యుత్తముగా చూచు సౌఖ్యము కన్నను మోత్తమునే కోరడము అంత ఫునమగు కోరిక కాదు; చెరుకు రసము పిష్టియాదు ఇమిడియస్సులాగున దేవుడు మోత్తమందు ఇమిడియస్సున్నాడు.
(కావున నీ యాక దేవునియందే ఉంచుము.)

113. ఉ॥ దేవునికంటె వేరయిన

దివ్యసుఖంబును లేదు త్రీస్తుల్చు
జీవముకంటె వేరె యొక
క్షేమము సెందును లేదు నిరలా
తావిలసద్గురూ రసము
ద్రావుటకంటెను వేరె తృతీయిం
కేవలసైన లేదు మరి
యేమిడు మోత్తము క్రైస్తవోత్తమా.

తాత్పర్యము

దేవునికన్న ఇతరమైన దివ్యసుఖము ఏదియు లేదు, త్రీస్తుసందలి బ్రతువు కన్న వేరాక క్షేమము ఎక్కుడను లేదు. పరిష్ఠాత్తయొక్క అతిశ్రేష్ఠమును దయారసము త్రాగుటకన్న అధికమైన తనిచి మరి యేచిధమునను తేడు; మంచి క్రైస్తవుడా, మోత్తము ఇంకస్సును విచేషమైనది మరియేమి ఇష్టాగలదు?

114. క॥ కావున త్రయైకమగు నీ

దేవునిషై యాక నిలుపు దృఢమత్తిషై ము
థ్యావసరమైన కోర్కెయి
దే, వర భక్తులకు సమత్తియు క్రైస్తవుడా.

తాత్పర్యము

కావున క్రైస్తవుడా: తండ్రి, కుమారుడు, పరిష్ఠాత్తయును త్రైకుడను నీ దేవునియందు నీ కోరికను దృఢముగా నుంచుము; క్రైస్తవుని భక్తులకు ప్రాముఖ్యమును అవసరమును సమత్తముననగు కోరిక యిచే సుమి.

115. ఉ॥ జనము దాల్చు భేచర

రసాచర వారిచరాది జీవులం

దున్న నుజోద్ధునంబు కడు

దొడ్డది తన్న ర కోటిలో పున

జన్మము ధీ వినూత్సుకృత

జన్మము గర్విన వారిజనమే

జన్మముగాక దుర్జనుల

జన్మము లేఁటికి క్రస్తవోత్సుమా.

లాత్పర్యము

ట్రైము క్రష్ణుడా: ఆకాశమందును, భూమియందును, సీళ్లలోను సంచరించు, సర్వ జీవులలో సరజన్మము మిగుల వొడ్డది. ఆలాటి నరులలో పునర్జన్మము, అనగా మనస్సు నూతనము చేయబడిన భక్తులయొక్క జన్మమే సాఖల్యమను జన్మము; దుర్జనులయొక్క జన్మము ఎందుకు?

116. క॥ పునరపి జననము మరణము

పునరపి జననమని కపులు బోధించిరపె

ల్లిను వట్టి కల్లుమాటలు

మనసాకటి మార్పుపొందవలె క్రస్తవుడా.

లాత్పర్యము

నరులకు అనేక జననమరణములు ఉన్నానని కొండరు కవిత్వములు బోధించి యున్నారు; అవి యన్నియు నట్టి అబ్దపుమాటలు: అయితే క్రష్ణుడా మనసు మాత్రచే మార్పు పొందవలెను.

117. ఆ॥ ఆత్మవలన పునర్జన్మముగుచు మోక్ష

రాజ్యమున చేరవలెనని రాత్రివేశ

యేసు నిరోదేముతో చెప్పటిది నిజంబు

గాని తక్కిన వన్మతములో క్రస్తవుండా.

తాత్పర్యము

ఒకనికి ఆత్మజ్ఞము కలిగితే నేని దేవుని రాజ్యములో ప్రవేశించలేదని
ప్రభువైన యొసుక్రీస్తు రాత్రివేళ తివాద్వకు వచ్చిన నికాదేమతో చెప్పిన
లాగున, పరిశుద్ధాత్మవలన మనసు మార్పుపొందుటయే నిజమయిన లునర్జ్ఞము
గాని తెక్కినవన్నియు అనగా అనేక జనన మరణములు కలవను కల్పనా
కథలు అసంఘమైనవి సుమి.

118. వ॥ అదిగావున క్రైస్తవోత్సమా భవదీయ చిత్తంబున
నీ యుత్తమంబగు పునరుననం బనుభవగోచరం బైయుం
దుటంజేసి నిరంతర సంతుష్టాంతరంగుండవై నుఖం
బున నుండుమని చెప్పిన తెరంగు క్రైస్తవ సీతిప్రకా
శంబునందు వివరింపంబడియెను.

తాత్పర్యము

గనుక ఉత్తమ క్రైస్తవుడా, ఈ ఉత్తమమగు పునర్జ్ఞము నీ మనసుకు అను
భవ గోచరమై యున్నందువలన ఎల్లప్పుడును సంతోష హృదయము గల
వాడవై సుఖముగా నుండుమని చెప్పిన ప్రకారము క్రైస్తవ సీతిప్రకాశమను
ఈ గ్రంథమందు వివరింపబడైను.

క॥ నజరేతుపుర విషారా

నిజనుజనాత్రితమనోజనిత భయదూరా

వృజనాటవీ కురారా

విజయామృత ప్రేమపూర విశ్వాఫారా.

తాత్పర్యము

నజరేతను పట్టణమన నివసించినవాడా, నీయొక్క సుజనులను ఆత్మింపుల
మనసున లుట్టిన భయమును పోగొట్టి పాపమణెను యడవికి గొడ్డలివంటి
వాడా, జయస్వీమాపుడా, ప్రేమ యన అమృతమనకు ప్రవాహ మైనవాడా
పచ్చమునకు ఆధారుడపగు దేవా.

క॥ భీషణ దోషాంధతమః

పూషా నిజసాధువర్గ పోషా సుదయూ
భూషా గుణఫోషా మృదు
భూషా మనుజావతొర పరమవిచార.

తాత్పర్యము

ధయంకరమగు పొషమను చీకటికి సూర్యునివంటివాడా, సాత్మికులైన
నీ జనులను పోషించువాడా, మంచిదయయే అలంకారమగా గలవాడా,
సుగుణములు ధ్వనించుచున్నవాడా, మృదువైన మాటలుగలవాడా, మను
ష్యావతొర మెత్తినవాడా, మిక్కిలి శైష్టమయిన ఆలోచన గలవాడా.

మ॥ విమలమతిసమీపా, వీతసంసారతాపా,
సుమహిత సరరూపా, శుద్ధవిజ్ఞానదీపా,
అమితశుభవిచారా, యూత్రరక్తోధికారా,
శమదమగుణధీరా, సత్య వేదాంతసారా.

తాత్పర్యము

శుద్ధ హృదయమగలవారి సమీపమను ఉండువాడా, సంసార దృష్టి
ములు లేనివాడా, అన్నిటికంటే యోగ్యమగు సరరూపమెత్తినవాడా, పరిషుద్ధ
జ్ఞానమే దీపమగా గలవాడా, మితిలేని శభ్దమైన ఆలోచన గలవాడా, ఆత్మ
లను రక్తించుటకు ఆధికారము గలవాడా, శాంతము ఇంత్రియ నిగ్రహము
లను గుణములచేత కైర్యవంతుడా, సత్యవేదాంతముకు సారమైనవాడా.

గ॥ ఇది శ్రీయేసునాథ పాదారవింద ధ్యానానంద రన
పాన నిరంతరాభ్యాసమాన మానసోల్లాస భక్తజన
విధీయ పురుషోత్తమ నామధీయ ప్రశీతంబైన క్రైస్తవ
సీతిప్రకాశంబునందు సర్యంబును ఏకాశ్వాసము.

తాత్పర్యము

శ్రీ యేసు ప్రభువుయొక్క పాడకమలముల ధ్యానమును ఆనంద రసపాశము చేసి, ఎల్లప్పుడు దానిని అభ్యసించుటపలన మనసునందు సంతోషించెదు భక్తి జనులకు విధీయుడగు పూర్ణాత్మముడను కౌరవుల అతనిచే క్రైస్తవ సీతి ప్రకాశము అను గ్రంథము అంతము ఏకాశ్వాసముగా రచియింపబడెను.

ఆ॥ పదియు నెనిమిది నూచులపైని యయిదు
పదులు నొకవర్షమందున పద్యరూప
కముగ క్రైస్తవ సీతిప్రకాశమిది ర
చించబడె ప్రభువు దీని దీవించుగాక!

తాత్పర్యము

1851-వ సంతృప్తమునందు పద్యరూపముగా క్రైస్తవ సీతి ప్రకాశమును నీ గ్రంథము రచియింపబడెను. ప్రభువైన యేసు నీని దీవించు గాక!

యే సు నా య క శ త క ము

JESUS THE SINNER'S REFUGE

రెవ. పురుషోత్తమ చాధరి కవికృతము.

విషయ సూచిక

	పర్యాముల సంఖ్య
శ్రీ యేసు ప్రోత్సము	65
భక్తుని పత్మాల్మాపము	65
మనమృద్యుని అనిష్టుత	75
పాపమువలన దుర్గతి	78
మనసు చంచలము	81
విగ్రహించాధనాదుల వ్యురత్త	82
వరకము తిప్పించుకొను సాధనము	84
సత్యమైన ప్రాయశ్శిక్తము	85
ప్రభువు మరణమువలని పుణ్యము	87
ప్రభువుయొక్క ఉచితమగు కృప	90
ప్రార్థన ప్రోత్సములు	92
సత్యములవలనునే మోత్తము కలుగడు	98
అస్యదేశంలయెడల భక్తుని విరక్తి	99
భక్తుని మనో సుఖము	99
ప్రభు నామ విజయము	103

యే సు నా య క శ త క ము

క్రీతిలో 1. శ్రీకర్మై సుధిజనవళీకర్మై నిజభక్త నిత్యస్తా థ్య
కర్మై సమస్త జగదావన పావన రక్షసిక్త శో భాకర్మై చెలం
గైదు భవత్వద పద్మము లాత్రేయించి నే ప్రకట భక్తితో
గొలుతు బాయక యొప్పుడు యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ధన్యత నిచ్చునవిట్టే, మంచి మనస్సగలవారికి స్వాధీనమయునము, తన
భక్తుల నిత్యసుఖమున కంధారములయి, యావత్కులోకముయోగై పాపములను
పోగొట్టునట్టి రక్తముతో కూడి ప్రకాశించునట్టి నీ పాదపద్మముల నాత్ర
యించి నిష్కాపటముగు భక్తితో ఎల్లప్పుడును గొల్పెదన, ఓ యేసునాయకా॥

భక్తుని పశ్చాత్తాపము

క్రీతిలో 2. భారముతో ప్రయాసముల బాల్పుడువారటు నాదు
పజ్జకించి పారగ రండు మీం యలత మాసైదసంచును చిల్పు
నీ కృపా సారము చిల్పువాక్యము విచారముచేసి మదీయ
పావ వి ప్రారథరంబుతో సిలువ దాపుకు వచ్చితి యేసు
నాయకా.

తాత్పర్యము

భారములు ప్రాయలేక కష్టపడుచున్నవారలారా, నా పద్మన రండి, మీ
యలసట తీర్చెదన అని చెప్పుచున్న నీ కృపమ ప్రసరించు నీ వాక్యమును
అలోచించుకొని, విస్తారమయిన నా పాపముల భారముతో నీ సిలువపద్మకు
పచ్చితిని : యేసునాయకా॥

క్రీతిలో 3. ఎంతటి పాపియైనను ఒకించుక సంశయమాత్మైలేక నీ/
చెంతను జేరి ప్రారణలు సేయగ నీవది జూచి త్సన, త్సంతి

యొనర్చి సజ్జనుల సంగతిగూర్చి యణంచి పాపముల్ | సంతన
మిచ్చి బోతువని చాటునుళాస్తము యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ఎటువంటి భూరపాపియైనను సరె, యే మాత్రము అనుమానము మన
స్నేహః పెట్టుకొనవుండా నీయొద్దికిషచ్చి ప్రార్థనచేసితే అది సీవు చూచి, వారి
మనస్సులకు సెముదియిచ్చి నీ ఇక్కులతో సాంగత్యము దయచేసి, పాపములను
పోగాట్టి, మనస్సులాః సంతోషము కలుగజేయుదువని నీ వాక్యము సేర్చి
చున్నది | యేసునాయకా ||

క్రి.చ. 4. నేను దురంతపాతకుడ నేను దురాత్ముడ నేను మూర్ఖుడు |
నేను మహావరాధినిదె నేను కృతఫ్యుడ నేను సీచుడం,
దీనుడనయ్య నేను భవచీయ దయామృత వృపి నాపయినే |
మానుగబంపి నా మనసు మార్పుడజేయవె యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

నేను భూరపాపిని, చెడిపోయిన ఆత్మగలవాడను, కురుడను, గౌఘ్ణ
అపరాధిని, కృతజ్ఞతలేనివాడను, సీచుడను, దీనుడను, నామిద నీ కృపయనే
అమృతసరము కురిపించి నా హృదయమును మార్చుమా | యేసునాయకా ||

క్రి.చ. 5. కాపురుషాళి కగ్రజుడ కల్పరాసుల పెంట భూరి నం,
తావ దురంత చింతలకు తావగువాడన మార్గదుర్గణ, ప్రాపకు
డ్ససహసరక పాత్రుడనో కరుణావయాధి నీ దాపున జేరినాడ
తన దాస్యమునంగవె యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

పాపాత్మల సమూహములో మొదటివాడను, పాపరాసియనే పెంట
కుపును, విస్తారమగు దుఃఖములకు చెడు ఆలోచనలకు ఉనికియయినవాడను,
పనికిరాని దుర్గుణములకు అధారమును, భూరినరకమును పాత్రుడను. ఓ
కృపాసముద్దా, నీ యండజేరినాను, నీనేవ దయచేయుమయ్య | యేసు
నాయకా ||

ప్రశ్న 6. విడిచితి పారమార్థిక వివేకము సద్గతిదెల్చు శాస్త్రము ||
సడిచితి దుష్టసైజయత మధుదయాచరణానుసారినై || నడిచితి
సత్యశాంత సుగుణాంబుల శారాగదోలి దుఃఖముల్ || గుడిచితి
నింక నీ శరణగోరితి జేరితి యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

పరమార్థములయొడల సుండిన వివేకమును విడిచిపెట్టితిని, పొత్తమార్థమును చూపించు వేదగ్రంథమును చుచ్చుట మానితిని; దుష్టస్వాధామతిలో గూడిన నా హృదయము నమసరించి నమమకొంటిని, సత్యము శాంతము మొదలయిన సుగుణములను పోగొట్టుకొని దుఃఖముల నమభవించితిని; అయితే ఇప్పుడు నీ శరణగోరి నీ యొద్దికి వచ్చినాను | యేసునాయకా ||

ప్రశ్న 7. మరచితి దేవవాక్యములు మత్స్యర కామవికారవిద్యలం ||
గరచితి దుష్టశ్రూతప్రతము కానొసరింప పిళాచిచెయ్యనే || జర
చితి చెప్పతీర నగసాట్లకు పాలయి సారె కక్కటా, బరచితి
దిక్కులేకిపుడు వచ్చితి నీదరి యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

దేవుని వాక్యములను మరచిపోతిని; కామ త్రోధ మత్స్యరాది దుష్టవిద్య
లను నేర్చితిని; చెడ్డకార్యములను చేతునని సాతామకు చేతిలో చెయ్యి వేసితిని;
చెప్పనపలవాలయి, అయోధ్య పరుక్కటితిని; యిప్పుడు వేరేడిక్కు
లేక నీ చెంత చేతిని | యేసునాయకా ||

ప్రశ్న 8. అనుపమ చిత్తశాంతినుఖి మారడిబుచ్చితి నిత్యముక్కి
నా || ధన ధనరాశి వోగొడితి కైర్యమహాఫల భూరుహంబు
ఖి, | ధన మొనరించితిన్ గటకటా కడు మూరుడనైతి నేను నీ ||
మనసిక నన్ను బట్టి బరిమార్చువో బ్రోతువో యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

దేనితో సమానములేని మరోనెష్టుడి సాంఖ్యము పోగొట్టుకొంటిని; నిత్య
మయిన రక్షణకు సాధనమగు ధనరాశిని పాడుచేసికొంటిని; కైర్యమును త్రేపు

మైన ఘలములుగల వృత్తమును పడగోట్టి వేసితిని; అయ్యయోగ్య, బహు మాఘ ద్వానెపోతిని; నీ చిత్తము, ఇక నన్ను చంపుదువో, రక్షింతువో । యేసునాయకా ॥

ప్రశ్న 9. వీసము సేయరానిమొయి వీరడి సాఖ్యముగోరి భద్రవి, శ్యాసము పాడుచేసి విలసన్నాదు చిత్తము నల్లరాయిగా, జేసి మహా పరాధములు చేసితి నీ సముఖంబునందు నా, దోసము లంచి నీ దయను దూరముసేయకు యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

దన్నిడికయిన పనికిరాని పిచ్చిస్తాఖ్యమును ఆశించి, మంగళప్రదమయిన విశ్వాసమును పాడుచేసికిరాని, చక్కని మృదువైన మనస్సును కలిపరచుకొని, ఘోరపాపములు నీ యెదుట చేసితిని; నా పాపములు తెక్కుతోకి తెచ్చి నీ దయమాప మానవద్దు । యేసునాయకా ॥

ప్రశ్న 10. ఆదరణీయమైన విమలాత్మయు నన్నెడబాసిపోయె జ్ఞా, నోదయమైన దేవచనోజ్యల దీపులడంగి మానసా, చాచుదిత మయ్య నంథతమనంబు భవత్పుద భక్తి పీడనా, కీ దురవస్థగూడె నిక నెయ్యది నెమ్మది యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ఆదరణకర్తయగు పరిశుద్ధాత్మ నన్ను విడిచిపోయెను, జ్ఞానమును వృథిచేయు దేవుని వాక్యముయొక్క ప్రకాశత నాకు తగ్గిపోయెను; చీకటి నా మనస్సును కమ్మెను; నీ పాదములందలి భక్తి విడిచి పెట్టినందునగదా నాకీ దుర్గతి పట్టినది; నాకిక నెమ్మది యొక్కడిది । యేసునాయకా ॥

ప్రశ్న 11. కుటీలమనంబు గూర్చికొని కుంపితబుద్ది వహించి మాయ లం, పట కపట ప్రవర్తనలు బాగుగాసేరచి నోట తేన హ్మా, ద్మలమున దుర్విషంబిసి వృథా నిజభక్తికి వేషముత్తినే, గట కట మోసపోతి సను గావవె యిప్పుడు యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

కపట మైన మనస్సు పెట్టుకొని, పంకరబుద్ధి నిల్చుకొని, సేషధారణతో
కలిసిన కపటపు ప్రపర్చన పూర్తిగా సేర్పుకొని, నోటితో తియ్యనిమాటలు
పలుకుచు హృదయములో విషము పెట్టుకొని, నిజమయిన భూకిలేక ఎగ్గరమయిన
భూకివేషము పేసికొని పొసపోతినయ్యా; నన్నిప్పుడు రక్తించు | యేసు
నాయకా ||

ప్రశ్న 12. దబ్బరలాడి యూడి గురి దప్పిన మాటల గోదు చూపి
నీ, నిబ్బరమైన భక్తులను నీచులగా మదినెంచి మించినే, నబ్బడు
కాడనై గరువ మన్నతిజేయచు పాపిసైతి నా, యబ్బ త
వాంఘీ దాన్యమిపు దబ్బగజేయవె యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

బడాయి మాటలును, స్థిరములేని పలుకులును పలుకుచు, స్థిరవిశ్వాసము
గల భక్తులు హీనముగా హీనము, ఎంతో గర్వముగలవాడనయి పాపము
చేసితిని; ఓ తండ్రి, యిప్పుడు నీ పాదనేవ నాకు దయచేయమయ్యా | యేసు
నాయకా ||

ప్రశ్న 13. ఎలిగి యెరింగి పాపము లనేక ముజేయను మాటిమాటి
కిన్, | పరుగులు వెట్టిపోతి తవ భక్తజనోత్తము లిచ్చ బోధల్ను |
| నీరుచుచు నిందియూర్ధముల వెంటను నంటుచు బోయితి స్తుపో,
| నరకుడనై తుదింజెసితి సమ్మిక వీచితి యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ఎన్నో పాపములు ఎరిగి బుద్ధిపూర్వకముగానే మళ్ళీమళ్ళీ చేయుటకు
పరుగ్గొప్పితిని, నీ భక్తకైప్పులు చేయు ఉపదేశములు మిఱి, దురాశల వెంటు
బడి పోవుచుంటిని, ఘోరనరక పాత్రుడసయితిని, చివరకు విశ్వాసము పోగొట్టు
కాని చెడిపోతినయ్యా | యేసునాయకా ||

ప్రశ్న 14. నమ్మినవారికైల్ల నవనమ్మిక నాయుడ గలజేసితి, / నెమ్మది
నుండువారలకు నేత్రజలంబులు నిండజేసితిని, / కుమరి సారైకైవ

డిని గుమ్మరితిన్ మదినిల్వలేక నీ, సమ్మతమేమి నన్నికను
చంపెదో పంపెదో యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

నను నమినవారికి నామిద సమ్మతములేకుండ చేసికొంటిని, విచారము
లేకుండా సేను వారికి కన్నిల్లు (మంఘము) కలుగజేసితిని, మనస్సు స్థిరమగా
సుంచుకోలేక కుమ్మరివాని సారెవలె అటునిటు తిరిగితిని; నీ చిత్రమేహా, నన్ను
చంపుమని, రక్షితుమిఽయేసునాయకా ||

ప్రశ్న 15. తప్పులు లేనివార్కారు ధాత్రిని లేరని దేవవాక్యముం,
జెప్పులు నిక్కమట్టి నర జీవులలోపల నాకు మించబల్, తప్పులు
సేయువాడొకడు ధారుణి నారయిలేదు సేమ నా, తప్పులబోపి
నీ కరుణ దమ్మక బ్రోవవె యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

తప్పులు చేయనివారు భూలోకములో లేనేలేరని దేవనివాక్యము చెప్పు
మాట నిజమే; అట్టి నరులలో నాకంటె ఎక్కువ పాపములు చేయువాడు ఈ
లోకములో మరియువరు లేరు; ఆయతే ఈ దినము నా పాపములు పోగొట్టి
నీ కృపచాపి రక్షించుము | యేసునాయకా ||

ప్రశ్న 16. సాధుజనావనా వినుము సజ్జన నిందితమైన విగ్రహం,
రాధకవంశ జనుడ నిరంతర పాపవిచార దుష్ట వి, ద్వాయధిక వైపు
ఐండ చరితార్థములేని తమిప్రశాస్త్ర దు, గ్రాధల గుంకినాడ
నను గావవె యిప్పుము యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

సాధుజనులకు అధీనుడవైనవాడో. నా మనవి వినుము; సజ్జనులు
నిందించు విగ్రహంరాధనచేయువారి వంశమున బుట్టినవాడను, ఎల్లప్పుడు
పాపపు ఆలోచనలను చెడువిద్యలో బపు సేర్పగలవాడను, మెచ్చుకొన
దగినదికాని పాపాంధకారపు కాప్రపు గాధలలో మనిగినవాడను, ఇష్వరు
నన్ను రక్షించుమయ్యా | రేసునాయకా ||

ట్రైప్లెచ్ 17. పువ్వుల దోటలో బెచుగు బూరుగ వృత్తము భంగి నందమా, గువ్వులమండలో మెలగు ఘుమాకము పోలై త్వచియ సంఘమం, దివ్విధముండి నేను కపటేచ్చులకాలము బుచ్చి యక్కటా, నెవ్వుల పాలుగాబడుచు నీచతనొందితి యేసు నాయకా.

తాత్పర్యము

పువ్వులవములో పెరిగే బూరుగచెట్టువలెను, చక్కని గువ్వులగుంపులో చేరిన గుడ్డగూబవలెను, నీ సంఘములో సేమంటిని; కపటుపు ఆళలలో నాకాలముగడుపుచు కష్టములపాలయితిని, ఇతరులవల్ల నీచముగా నెంచబడితిని; అయ్యయ్యా! యేసునాయకా ||

ట్రైప్లెచ్ 18. పొల్లుల మూట విప్పు గతి భూజను లెంచిరి నా చరిత్రమున్, కులైన మాంసరాళిగతి కొండరికయ్య మదీయ కృత్యముల్, ముల్లుదు సిల్లు రితి బుధ ముఖ్యులలో మమ నామ మిట్లునే, సల్లిదహమైతి నక్కట మహిజనమంతెట యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

నా ప్రవర్తనను లోకులు ఎందుకు పనికిరాని పొల్లుగా భావించిరి, కొండరికి నా పసులు మరిగిపోయిన మాంసమువలే ఆసహ్యముగా లోచెను; సజ్జనులలో నా పేరు అంటే గనికముల్లు గుచ్ఛుకొస్తుటు కష్టముగానుండెను; లోకములోని జనులకండరికి నేను ఆసహ్యండైపోతిని, అయ్యా! యేసు నాయకా ||

ట్రైప్లెచ్ 19. వాకిటికుట్టు పెంటగతి వరితమై బడు కక్కటీతి యిందు, లోకమునందు నీ కృపకు లోబడు క్రైస్తవ లోకమందున, నీవుకరమైతి నన్ను వెలిచేసిరి యంకెటు వోదునయ్యరా, వేకరణానిధి మనుపవే శరణార్థిని యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ఇంటివాకిటు పారవేయబడి మరిపోయిన పెంటులైను, కృష్ణన ఆహారములైను నేను ఈ లోకమునందు నీ కృషపొందిన త్రస్తవ జనులకు వారితోచేర్చుకొన నరుడను కాకపోతిని; వారు నన్ను తమలోనుండి వెలివేసిరి; ఇక నేనేక్కడికి బోధునయ్యా, కృషాధారుడా, రావయ్యా, నీ శరణగోరి వచ్చిన నన్ను బ్రతికించుపుయ్యా | యేసునాయకా ||

పుట్టాచుకూలు 20. హ యిక నేమినేయుదు మదంతర నేత్రము మొల రేబగల్, బాయక నసదీయుమగు పాపము రూపము దాల్చినిత్తున, య్యా యిది భారదోల నెరరోవుదు రెయ్యాది దిక్కునాకు సా, పాయము నీవే నీ సిలువ ప్రసకమే గతి యేసు నాయక.

తాత్పర్యము

అయ్యా, యిక నేనేమి చేతును? రాత్రింబగలు నా మనోనేత్రము ఎదులు నేను చేసిన పాపము స్విరూపమతో వచ్చి విదువకుండా నిలిచి యున్నది. దీనిని పారదోలుటకు ఎవరిచేత నవును? నా కెవరు దిక్కు? నీవే నాకు ఆధారము; నీ సిలువయే నాకు శరణము | యేసునాయకా ||

పుట్టాచుకూలు 21. మెట్లు దొంతి చీమ తల మిాదను పాదుగ నున్న కీతిని, టుట్లు మెదల్పురాని మరణాయత దుష్కృత భూరి భారము, స్తుమానీయ మాససను పై భరమోర్యగలేక బాభులు, స్ఫుటుచు నిన్ను జేరితిని విత్రమమయ్యవె యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

చీమ తలమిాద కొండమిాద కొండ పేర్చి పెట్టినట్లుగా ఇటునటు కది లింప పిలుగాకుండా మరణ కరమయిన పాపముల భారము నా మనుమిాద పడి ఆంధుచున్నది, ఈ భారము మోయలేక మొరపెట్టుచు నీ కడకు వచ్చి చేతిని; నాకు విక్రంతి దయచేయుము | యేసునాయకా ||

22. ఉల్లసు దల్లడిలై మది నోపని తాపము మోసు
లయ్యేవ, రిథలైనూన దుఃఖములు దీనదశల్ బసకటి నిలెచు
నా, కెల్లడ మృత్యుహేతువయి తిష్ఠుడు సన్మిడి పొమ్మాపావ
మా, బలనటుంచు జెప్పియిట వచ్చితి బ్రోవవె యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

నా మనస్సు గాబరా వడైన; భరింపలేని సంతాపము మనస్సులో ప్రట్టు
కొని వచ్చేను, విస్తారములయిన దుఃఖములు నిండుకొనెను; నీచత్వము నిలు
వరముగా నాకు ప్రాత్మించెను; ఓ పాపమా, ఎటు చూచినను చావే నాకు
తెచ్చిపెట్టితిని; ఇక నన్ను విడిచిపెట్టి ఓ, యక నీవు నాకు పద్ధని చెప్పి నీ
సన్నిధికి వచ్చితిని । యేసునాయకా ॥

23. ఎడతెగరాని మోహలత లెక్కాడు దురత్తి వృత్త
మూలమం, దెడనెడబుట్టి చుట్టుకొని యెల్లడ శాఖల నల్లెనం
దులో, చెడుగుడా పత్సులుం బసలు చేసెను దాని భవత్కుపా
సిచే, వడిబడద్రుంచి నీ సెనరు వహ్నాని గాల్చువె యేసు
నాయకా.

తాత్పర్యము

ఇన్నన్నియని చెప్ప నలవిగాని ఆకలనే తీగెలు పాపస్వభావమును
వృత్తముయొక్క జేరునండి ప్రట్టి ఆపరించి నలుదిన్నిల్లాల కొమ్మలుగా వ్యాపిం
చెను; ఆ కొమ్మలలో దుర్భంఘములను పత్సులు నివాసము చేయుచున్నవి; ఆ
వృత్తమును నీ కృపయను కట్టితో కీళ్ళముగా నరికి పడగొట్టి నీ ప్రేమ
యను అగ్నితో కాల్పిపేయుమా । యేసునాయకా ॥

24. పాపములన్నీట నీగుల పాపము త్రీసు మదీయ
పాపము, న్యాశగనోపడంచు నపనమ్మిక జెందుటయే నితాంత
మా, పాప మిదేయటుంచు నొక భక్తుమ చెప్పినదాలకించి నీ,
ప్రాపున జేరనచ్చితి కృపామతి బ్రోవవె యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

పాపములలో మహా పాపము క్రీతు ప్రభువు నా పాపమును పోగొట్టు
లేదన్న అవిశ్వాసమే, యిదే ఫలోరపాపమని యొక భక్తుడు చెప్పిన మాట
విని నీ శరణ గోరి వచ్చితిని కనికరమతో నన్ను రక్షించు । యేసునాయకా ॥

ఏక ॥ తుండ ॥ 25. మనుజుల చోట నాకపట మార్గమెరుంగగ నీక
మద్భుమన్, అనుగతి జీయునట్లు జగదంతర జీవుల భావసల్
సదా, గనుగొనునట్టి దేవునికి కన్నులు మూసి భ్రమింప
వచ్చునే । యిన రుచి మూయబోయిన తమిప్రము లేమగు
యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

మనుష్యులయొదుట నా మోసకార్యములు కనబడకుండా చేసినట్లు చేయ
గలనని త్రుమపడి జగత్తులోనన్న జీవుల ఆలోచన లెల్లప్పుడు చూచుచున్న
దేవునికి కానరాకుండా చేసి మోసము చేయగలనా? సూర్యుని ప్రకాశమును
మూసివేయబోవు చీకటి యేమగును? । యేసునాయకా ॥

ఏక ॥ తుండ ॥ 26. ఇల నెటువంటి విత్తునము విత్తునో మానవుడట్టి
నస్యమా, ఘలములె కోసికూర్చుకొను పలరు నేను శరీరవాంధ
వి, త్తులు వెడజల్లినాడ కడు దుఃఖ ఘలంబులు గోసి కూర్చుకో, పలనెను
అయ్యయోయ్య యురిగి పహ్లాడి గట్టితి గట్టి యేసు
నాయకా.

తాత్పర్యము

లోకములో మనుష్యుడు ఏ విత్తునములు విత్తునో, ఆ పంటియే ఆ పండ్టే
కోసికూసుగదా? అటువలెనే శరీరాశలనే విత్తులు వెడజల్లియున్నాను గనుక
దుఃఖము కలిగించు ఘలములే అనుభవించక తప్పుడు, అయ్యయోయ్య, యురిగి
యుండే నిష్టు ఒడిలో కట్టుకొంటినయ్యా । యేసునాయకా ॥

నూల్ 27. దినకరుడంబరంబున నదీధితుడై వెలుగొందు నత్త
రిఁ, కనుగవ మూసికొంచు పథి గానక బోయి యొకండు
కూప మం, దున బడె వోసమిం కెవరిదో యట్టులైతిని సేన
కాదె సీ, యనుషమ బోధ త్రోసి మనసంధత జేసితి యేసు
నాయకా.

తాత్పర్యము

సూర్యమ ఆకాశమున ప్రైకెక్కి తీక్ష్ణముగా వెలుగుమన్న సమయ
మున శాకదు రెండు కండ్లు మూసికొని దారిగానక బావిలాఁ పడినయొడల
తప్ప ఎనిది? సేను అట్టి పని చేసినవాడైనెతిని; సీ మహా త్రేప్తమయిన బోధ
త్రోసివేసి నా మనస్సును చీకటిగా చేసికొంటిని గదా। యేసునాయకా॥

నూల్ 28. విలువ యొనర్పరాని బలు విద్రుమమొక్కటి
యచ్చి నల్లబో, గులు గొనురీతి సీ ప్రణత కోమల పాదము
లంటి భృక్తిచే, జెలగెడు మన్మహిమణి నొసంగి పిశాచికి నింది
యూర్ధ దు, మృలములు గొంటి నే సకట చచ్చుట గానక
యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ఇంతయని ఖరీదు కట్టి సాధ్యముగాని మహా దివ్యమయిన వజ్రమనిచ్చి
దానికి బదులు నల్లని బాగులు తీసికొన్నట్టు సీ పోత్రోర్పమయిన పాదములకు
సేవ చేయి భృక్తితో నిండిన నా మనస్సు అనే వజ్రమును సాతానుకిచ్చి యహం
సుఖమనే కొరగాని ఘలములను తీసికొంటిసే, దిని కంతము మరణమే యని
యొరుగక పోతిసే, అయ్యో! | యేసునాయకా॥

మనఫ్యని అనిత్యత

నూల్ 29. పురుగుల చెత్తరోగముల పుట్టిన యిల్లు మలాది
కిట్టముల్, దొరగణి యోటికుండ బహు దుఃఖలతాలికి కుండ
శేరు శీ, కర దురితాలవాలము వికారగుణంబుల కౌటప్పు

పె, న్నరముల వృక్ష మీ తనువు నమ్మునె భక్తుడు యేసు నాయకా.

తాత్పర్యము

ఈ శరీరము శురుగులతో నిండిన చెత్త, రోగములకు ప్రట్టిల్లి, మంచు త్రమలయిన పొంద పదార్థములు కారుచుండే ఓటికండ, లెక్కలేని దుఃఖములకు మాలమైనది, భయంకరమైన పాపములకు సాధనమయినది, కైదు గుణములకు ఆధారమయినది; పెద్దరములు కొష్టులపై సంందు వృక్షము; భక్తుడైన వాఁడు ఇట్టి శరీరమును నమ్ముకొనునా? | యేసునాయకా ||

క్రూరు 30. చంచల తుల్యమైన యిహ సాఖ్యము గోరి సరుండు గర్వముం, బెంచి మదించి తన్న తన మేనినిగా దలపోయు గాని నే, త్రాంచల మెత్తి చూడవు తరాతరముల్లడ తేరుటల్ మర్గా, క్రైంచుకసేపులో తనకు మృత్యువు డాయుట యేసు నాయకా.

తాత్పర్యము

ఏ మాత్రము స్థిరముకాని యా లోక సుఖమును కోరి మానవుడు గర్వించి మదమెక్కి, తన శరీరమే తానైనట్టు ఆలోచించును, గాని తరము తర్వాత, తరము గడిచిపోవుచున్నదని, మడించెము కాలమునకు తనకే మృత్యువు సంభవించునని కన్నెన్నట్టి చూచి ఆలోచింపడు | యేసునాయకా ||

క్రూరు 31. ఒక నిమిషార్కాలమున నూపిరి యేపుదొలంగు నంతకు, త్తుక కఘవాత విత్తములతోడను గుర్దురుపెట్టి యింటివా, రోక రెలుగెత్తి బిల్చిన నొపోలాయని బల్క నశక్యమా నొక్కిం, చుక తరి జచ్చు మర్యాదలి చుల్కన జీవుడు యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ఒక అరనిమిషములో ఊపిరిబలము తగ్గిపోయి, గొంతులో కఘవాతము ప్రవేశించి గురుగురు ఇయిని ప్రట్టినప్పాడు, ఇంటిలో ఎప్పైన ఎంత బిగ్గరగా సిల్పి

పను ఒహరోయని మానుపల్లె కేరండుగదా, కొంచెమునేపుల్లా మానవుడు చచ్చి
టోపువాడని, వాని జీవమెంతో అల్పమయినదని గ్రహించడే । యేసునాయకా ॥

టోమ్సో 32. శిరిగలనాడు పేదలకు జేసెడు మేలు దలంపలేక
కా, వరమున విర్పీగు ధనవంతుడు రోగి దరిద్రులాజరుం,
బరువడి బిల్యుడే నరక బ్రాథలగుండెడు పేళ్ళకాల మె, స్వరీకిని
పోచ్చుతగ్గి లిరువంకలనుండ వె యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

భాగ్యమున్న దినములలో బీదలకు చేయగల మేలు నాలోచించక పొగ
రుతో ఒట్లుమరిచిన ధనపంతుడు సరకబాధతో త్రమపడుచున్నప్పుడు, రోగ
మతో బ్రాథవడిన దరిద్రుడగు లాజరున మరీమరి పిలువలేదా? ఎంతోవారికిని
మంచికాలము కష్టాలము రెండు విఫుములుగ సందునుగదా । యేసునాయకా ॥

టోమ్సో 33. సోదరవిత్తపత్రి సుత సుందరమందిర వాసియయ్య
వ, నోదర సౌఖ్యముల్లది వినోదమునేయ బ్రమత్తుడై నరుం,
డాదటవచ్చు వారికమటావలి మృత్యువు జూడ జూడక, స్వేచ్ఛ
రుడై చెడుం దుదిని నీదయగానక యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

సహాదరులు, ధనము, భార్య, బిడ్లులు, చక్కని యిల్లాగలవాడైయుండి
కడుపుకు మంచి యన్ను ముమస్తకు సంతోషములు కల్పియున్నందున మదిం
చినవాడయి యున్నప్పుడు కొంచెముకాలము తర్వాత ముసలితనము వచ్చునని
ఆ మిదట మృత్యువువచ్చునని ఆలోచింపక పిచ్చివాడై నీ దయ నెరుగకయే
చివరకు చెడిపోవును । యేసునాయకా ॥

టోమ్సో 34. ఎల్లయొ నేడో లేక పదియేములనో మృతి సిద్ధ
మంచు దా, సుల్లములో నెరింగి నరుడుచ్చుచు తస్సేద మెచ్చ
కొంచెము, త్రైలుచు మత్తరించుచు కృతిస్తుతిగోరుచు నిట్లు
కాలముం, జెల్లుగ జేయుగాని నిను జేరనుగోరు యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

టేపో యా దివమో లేక పదియేండ్లకో చాపు తప్పదన్నమాట మనస్సులో ఎగియించియు మానవుడు గర్వించుచు (తనంత వాడు దేదుగదా యని) మనస్సులో అతికయపడుచు మదమతోను మాత్స్యర్ఘముతోను నిండు కొని, కపులు తన్న పద్యమతో స్తుతించవలెనని గోరుచు—శిలాగు కాలము వెళ్లిబుచ్చే గాని నీ చెంత శేరగోరుచు । యేసునాయకా ॥

U76 35. నిద్రర్వేశ గాంచు కల నికటముగాని తెరంగున వడున్, ప్రొదుటి మంచుబిందువుల పోడుములుండని కీతి మోముపై, సద్గముకింత సేఫిచిన యట్టిపూ సాఖ్యములన్నిఖోవు నీ, యొద్ద గెల్లుగాడె సతతోన్నత సాఖ్యము యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

నిద్రలో కన్న కల నిజముకానట్టును, ప్రొదుటి పూట కురియమంచు హరించిపోయినట్టును, అధ్యములో ముఖము చూచుకొని వెంటనే మరచిపోయి నట్టును, శః లోక సాఖ్యములన్ని మాయ మైపోవును; నిత్యముండు త్రైమయిన సాఖ్యము నీ సన్నిధియండ హౌరుకుగదా । యేసునాయకా ॥

పాపమువలని మర్గతి

U77 36. పాపము సేయవేశ నది వండుగగా గనుగాని వెన్న సం, తాపము హానిమఱిమను సదామతిచింత జనాపవాదమే, వైపున జూడసిగు బుధవర్గములో తలవంపులిట్టి పె, ల్లాపద శొందులలో గనడహా నరుడాతను యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

పాపము చేయు సమయమున అది వండుగగా (సంతోషముగా) సుండ వచ్చుచు గాని తర్వాత మనస్సులో మంట, విచారము ఎల్లప్పుడు మనస్సుకు బాధ జనులనట్ట దూషణ ఏటుచూచినన అపమానము, సజ్జనులమధ్య తలవంపు శః మొదలైన కట్టవపముల సాలాచించడే నరుచు । యేసునాయకా ॥

37. ఆకలిగొన్న జెబ్బిలికి నబ్బిన దూడవిధంబు దుష్టద,
ర్యైకర భీకరోగ్రముఖ వీధిని బాధితమైన దీనమం, దూకము
భంగిసెట్టి నరుడు స్వీరహజ్యర పూరితాన్య కాం, తాకరవశ్య
డైన నికదప్పనే దుర్గతి యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ఎంత గొప్పవాడైనను మాహామనే జ్యోరమలోనిండిన పరస్పీచేతిలా
చిక్కిసట్టయిన, ఆకలిగొనియున్న పెద్దపులికి దూరికిన దూడవలెను విషపర్వము
యొక్క భయంకరమైన నోటిలోచిక్కి బాధపొందుచున్న సీరసమగు కప్ప
వలెను ఉండును; అట్టివానికి దుర్గతిషప్పనా । యేసునాయకా ॥

38. శ్రేయన హని తేజము నుశీలము బాయు యశంబు
మాయున, న్యాయము జేరునింద యపహానము దూషణ ప్రాణ
హని యూ, దాయము బోపు దుర్దశకు తావగు నిటి వరాంగ
నాసుభో, పాయము గోరువాని కెడబాయునె దుర్గతి యేసు
నాయకా.

తాత్పర్యము

ఇటువంటి పరస్పీసంగమ సుఖము కోరువానికి త్యేమము పోవును; ముఖు
ములో తేజస్సు మంచిస్వాపము వాని విదుచును, క్రీనశించును, అన్యాయము
ప్రాప్తించును; నింద, సలుగురిలో నగుబాటు, దూషణ, ప్రాణహని సంభవిం
చును, ధనము సప్పుమపును, దుర్దక వానినిపట్టి పీడించును; వానికి దుర్గతి
తప్పనా । యేసునాయకా ॥

39. అంతములేని చింతలు నితాంతముగా జనుదెంచు
మున్న పె, న్యాంతలదొంతులై బెనగు వేడ్కయు నెమ్మదియుం
దొలంగున, భ్యంతర మంతరింద్రియ సుభూతికిం చాటగు నన్య
కాంతతో, మంతన మాడవానికి సమ్మము కీడగు యేసు
నాయకా.

తాత్పర్యము

చాటున పర్సీతో సహవాసము చేయవానికి లక్కులేని విచారములు ఎడతెగక రాసులుగాపచ్చి బాధించును, సంతోషమును మనస్సులో సెప్పుది యును పోవును, ఆత్మలోనుండు మంచి భూక్తికి అభ్యంతరము కలుగును; సమస్తము కీడేయగును । యేసునాయకా ॥

క్రిక్రి 40. సారవిహిన దృష్టజన సంగతిగోరు పవిత్రసత్య వా, గోరణి దూరమై చను హితుండపిాతుండగు తాస్తరీతి ని, స్నారము జూమ కూరమగు చావునకైన దెగించు నన్యకాం, తారతు డెవ్వడాతనికి దప్పనె దుర్గతి యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

పర్సీతో పోవువాడు ఎందుకు కొరగాని దృష్టుల సహవాసము ఓరువు, పవిత్రమయినట్టి, నిజమయినట్టిమాటలు పలుకు అలవాటు మానును, మిత్రుడు శత్రువును; దేవునివాక్యబోధ వానికి రుచించక చమసగాసుండును, కూరమైన చావునకైన తెగించును; అట్టివానికి దుర్గతిపశునా । యేసునాయకా ॥

క్రిక్రి 41. గాలము మ్రుంగుగాక తన కాలము నేలెడు మృత్యు నాఖుకన్, కేలిడుగాక దావశిఖి కీలజోరం జనుగాక యుగ్రకా, కోలము గ్రోలుగాక పెరకోమలి కామవికారచాటువా, చాల తలందు జిక్కని విచారుడె థీరువు యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

గాలమును త్రుంగవచ్చును, తనకు మరణమెప్పుడు రాపటినో నియమించు మృత్యుదేపతి నోటిలో వేలుపెట్టవచ్చును, అడవి చిన్నమంటలో త్రపేశించవచ్చును, భయంకరమైన కాలమాట విషము త్రాగవచ్చును.

[ఇట్టి పనులుచేసిన చేయవచ్చును. అట్టి పురుషువు థీరుడుకాడు.]

అన్యస్తీయుక్క మోహప్రచ్ఛేష్టలలోను మాటలలోను లిక్కని మనస్సుగలవాడే ఘైర్యశాలి । యేసునాయకా ॥

పూర్వము 42. మృదువులు గాపుగా హృదయముల్ ఒనగూడెదు
భక్తి రత్నముల్, పదిలముగాపుగా యితర భాషులజీరినవారి
కావదల, కొదువలులేవుగా విషుల కోమల రమ్యమనః ప్రశాం
తమా, పదవలు బోపుగా నిరయ బాధలటావల యేసు
నాయకా.

తాత్పర్యము

పూర్వము సాంగత్యము చేయువారికి హృదయములు కలిసమప్తిగాని
మృదువుగా నుండవు, మనసులో పోగయ్యే భూరిత్తిములు భద్రముగా నుండవు,
అట్టివారికి ఆపదలకు తెక్కువయుండదు, బహు దిష్టమయిన మనక్కాంతి
యానందము మొదలైనవి క్షీణించి పోనేపోవును; చిట్టచివరకు సరకవేదనలు
ప్రాణించును। యేసునాయకా ॥

మనసు చంచలము

పూర్వము 43. ఏ పనిలేకనే పరుగులెత్తుచు నొక్కొకచోట నిల్చిన,
తైవ్యపుల నిక్కి చూచుచు నిలాతలి గుమురు కుక్కరీతి నా,
పాపమనంబు నిల్వదొక పజ్జనికన్ భవదంష్టు లొడ్ద సం, స్థాపన
చేసి నీ నెనరు త్రైటను గట్టవే యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ఏ పనిలేకపోయను వెల్లిపరుగులెత్తుచు ఒక్కాక్కాచోట నిల్చి యా
తెట్టు ఆ తెట్టు వెల్లిచూపులు చూమచు భూమిమిద తిరిగే కుక్కునబోలి నా
పాపపు మనస్సు ఒకదానిమిద నిఱువలేక తిరుగుచుందును; యేసునాయకా
నీ పాచమలవడ్డ నన్ను నిలిపి నీ ప్రేమయు పగ్గములో కట్టిపెట్టము
స్వామి!

పూర్వము 44. మనసును బట్టి నిల్వ తన మానసమే బురికొల్పు తెట్ల
నం, గనలడి వెల్లికుక్క మెడ గట్టగబోయిన నూలిపోగు
భం, గిని జనుగాద వ్యరమయి కేవల నీ కరుణాంకుశంబుచే,
కొనక మనోమన ద్విపము గూడునె కట్టను యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

తన మనస్సును తానే నిల్వకొనగలడనట యెటువంటిదంటే, కోప మతి మండిపదు విచ్చికర్క్కి మెడను నూలుపోగుతో కట్టితే నిష్ప యోజనమై పోవునుగదా; కాబట్టి నీ కరుణయను అంకుశముతో నా మనస్సునే మహా బేషుగును సాధించుచేసికొంటే దాని కట్టివచ్చును | యేసునాయకా ||

విగ్రహారాఘనామల వ్యర్థత

vt 1/2 45. దురితములోన బుట్టి బహు దుర్జన సంగతి పెంపు జెంది దు, శ్చరితపు వెజ్ఞావేల్యలకు సాగిలి విగ్రహాభ్రక్తి జేసి ము, మృతుడయి దున్యభ్యావపు వశంబగు పాపినరుండు పుణ్యమే, తెరగున జేము నీతి సుపథిం జననేర్చునే యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

పాపములోపుట్టి, బహు దుట్టులతో సహవాసమజేసి దుష్టదేవతలను మొక్కిస్తే విగ్రహారాఘనచేసి మార్పుడయిపోయి పాపస్వభ్యావమునకు లోనయిన పాపాత్మడు పుణ్యమేలాగున చేయగలవు? మంచి నీతిమార్గమున నడువగలడా? | యేసునాయకా ||

vt 1/2 46. ఇల దెగిపడ్డ వృక్ష మొరు లెత్తకయున్న దనంతలేచునా, విలసిత ప్రాణవాయువులు వీడిన పీమగయుం దనంతనే, చలనము నొండునా, దురిత జాలములో బడి చచ్చు మూర్ఖజీ, వులకును నీవులేని యనువుండిన నేటికి యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

నేలమిద విరిగిపడియున్న చెట్లు నితరులెత్తకపోతే తనంతట తానే లేచి నిలువగలడా? ప్రసిద్ధమయిన ప్రాణవాయువులు పోయిన పీమగ తనకు తానే కదలునా? పాప సమాహములో పడి చచ్చియున్న మూర్ఖరులు నీ విచ్చు జీవము లేసప్పుడు ఎంత ప్రాయముండిన నేమిలాధము | యేసునాయకా ||

ను 47. ఇలను సమస్త పాపముల కెక్కువ పాపము విగ్రహం
బుట్టె, దలపిణి పూజనేయుటలు దానసజేసి వివేకశూన్యమై,
వెలుగు దొలంగి యూత్త తమ వేష్టితమై చెడిపోయి పాపము,
గులమగుగాని జీవనసుఖం బెదగాంచునె యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

లోకములో పాపములన్నిటికంటే మహాపాపము విగ్రహములమిద
మనస్య నిలిపి పూజచేయుటయే; అట్లు చేయుటచేత వివేకమపోవును, ఆత్మ
కుండు భూనము నశించి అంధత్వము వాయిపించి చెడిపోవును; పాపమే వృద్ధి
యగునుగాని మానవుడు హృదయములో నీవిచ్చు జీవనసుఖము అనుభూతించునా;
యేసునాయకా ||

ను 48. కనవినరాని బొమ్మలకు కానుకలిచ్చుచు లెమ్ము చూ
డునా, మనవిద యూలకించుమని మర్ములనేకులు వెర్రిబుద్ధి
గై, కొని కడకేని దుర్దశల కూపములో బచియున్నవారు న,
స్నానిన యట్లవారల మనంబులు ద్రిష్టవై యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

చూడలేని వినలేని బొమ్మలకు కానుక లప్పించి—లేచి చూడు ఈ నా
మనవి వినుము అని యెంతోమంది మహాప్యులు పిచ్చిపట్టిన మనస్యతో
చెప్పుచు అపరిమితమైన దురపథులో పడియున్నారు; సస్నే నీపు రక్తించినట్టు
వారి మనస్యముకూడా మార్చి రక్తించుచు | యేసునాయకా ||

ను 49. లోకపు ఘేవుల న్యోడిచి లోన జరించెను నాత్త భూతు
నన్, పోకిళులందు బోయి తన బుద్ధిపయిన్ భరముంచు మాన
వుం, డేకొలదైన జీవనసుఖ మించుక లేక నశించుపాప మం, గీకర
మాత్తలేక నిను త్రినసేయక యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ఈ లోకపు చర్యలన్ని విడిచి (యోగులయి) తమలోమన్న ఆత్మను
చూడగలమను శ్రుతును పెట్టుకొని తన బుద్ధిబలమునే ఆధారముచేసికొను

మానవుడు ఎంతమాత్రము నిజమైన సుఖముగల బ్రతుకు ఎరుగక, తన పాప స్థితి నొస్సుకొసక, నీ నామక్కరణ చేయక నశించిపోవుమన్నదు । యేసు నాయకా ॥

VT 13 50. పాపమునేయు వేలుపుల ప్రపున జేరెడు పాపులెట్లు నం, దూపరిచేత బోయి తమ తుండ మగాధ మనీరమైన దు, మూర్ఖముజేచ్చి తత్తరసు గూలి నశించెదు వారి భంగి వా, చేపగిదిన విముక్తి సుఖమైన్నదు గానరు యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

పాపకార్యములు చేసిన దేవతల నాత్రయించిన పాపాత్మ లెట్టివాళనగా దాహముగొనిన యేసుగు (శిల్పమును త్రిమంతి) నీనికేడి, మిక్కిలి లోతయి పది పాదుపడియున్న బౌవియొద్దుకు బోయి ఆత్రముతో తన తొంపము పెట్టబోయి దానిలో పది నశించుచుగా; అదేరీతిని వారికి వోక్కుసొఖ్యము దౌరకనే దౌరకదు । యేసునాయకా ॥

VT 13 51. విమల నదీ జలంబులు సమీపమునం బ్రవహింపు చుండ దా, పాపు గొనలేక వెర్రి మనుజాధముడ్దరి నుయ్య త్రవ్యి నీ, రము గొనబోవునట్లు మధురంబగు నీ స్తుతి మాని మూర్ఖ వై, వముల నుతించబోవుట లవస్యము చావగు యేసు నాయకా.

తాత్పర్యము

నీర్మలమయిన యథదకము నదిలో తనకు దగ్గిరగా పాచుచంపగా దాని త్రాగి దాహము తీర్చుకొనుటకు బదులు, వెర్రివాడయి ఆ ప్రక్కను గుంటు త్రవ్యి శిల్పి త్రాగబోయిన బుద్ధిపీసనివలె కొందరు అనందకరమైన నీ స్తుతి విడిచి మూర్ఖదేవతలను స్తుతించుచున్నారు; అట్టివారి గతి ఆత్మనాశనమే గదా? । యేసునాయకా ॥

సరకము తప్పించుకొను సాధనము

VT 13 52. నిరయనితాంత సంతమునిర్మత ధూమ నమగ్రవహిన్న పా, గర భరితోగ్ర వీచికలు గప్పెడి కాలముదప్ప నిష్పదే, ను

గున బోయి మాననము నజ్జవ క్రె స్తన గోపినుండినన్న, చిరసుభి
మాతృకబ్బు తుది జేహరు మోత్తము యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

పరకమునందలి యొడతెగెని చీకటిలోనుండి దైలుదేరే పొగతోకూడిన
అగ్ని సముద్రమలోనుండు భయంకరమైన అలలు ఆత్మను కపివేరు సమ
యము రాకముందే యిష్టాడే శీఘ్రముగా వెల్లి మనష్యును తన మనస్సును,
సస్తుయస్తవుల సహవాసమున చెయ్యినయొడల నిత్యమగు సుఖము ఆత్మకు లభిం
చును, చివరకు పరలోకము త్రాప్తించును | యేసునాయకా ||

సత్కృత్యైన ప్రాయశిక్షితము

మరూ 53. కనుగొనల న్నిరంతరము గారెడు నీరము వేరుచేసి
నా, తనువు సమస్తముం దఱి ధైర్యత వహించి త్రేల్చునీ పరా,
మననము నాకు గల్గినను పాపమొకించుక బాయునే భవ, తను
మృతికర దివ్య నుక్కతంబానగూడక యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

నా కన్నులమండి యొల్లప్పుడు పాపమునగ్గార్చి విలాపమతో కస్తురు
పారుచుండినను, నా శరీరమంతా ఖండించి తెపువచేత అగ్నిలో పచారమము
చేసేటంత త్వాగబుధి కలిగినను, నీ మరణమయొక్కయు రక్తమయొక్కయు
పుణ్యము సంపాదించుకొననియొడల నా పాపము లేకమయిన పోవునా? యేసు
నాయకా ||

మరూ 54. పరమ పవిత్రమున్ పతిత పావనపుణ్య నిధానమైన
నీ, శర చరణారవిందముల గారెడి రక్తమలో మునింగి నా,
నెరి దురితంబులం దొలగి సెముది సాఖ్యము గల్గి నీ కృపా,
శరధిని వాలలాడి తుద సదతి నొందెద యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

మిక్కాలీ పవిత్రమును పాపులను పుణ్యత్వులనుగా చేయు సాధనమైన
తామరపువ్యిపలె మృదువయిన నీ పూస్తములనుండి పాదములనుండి ప్రవించిన

రైక్షమునందు నా దూర్త మనిగి నా విస్తారపొషములను పోగొట్టుకొన్నందు
ననే నాకు మనశ్శాఖతి కలుగుచున్నది, ఇకమిడట నీ కృపాసముద్రములో
శరుహాధుచు జీవించి తుదకు మోత్తములో చేదదను | యేసునాయకా ||

164
ట్రీమ్ 55. ప్రేమను మానవాకృతి ధరించుట శాశ్వత రాజ్య
సాభ్యముల్, ప్రేమను వీషివచ్చి కడువేద మనఫ్యని యింట
జనమున్, ప్రేమను దోసకారులను బిల్పుట నన్నిసవారి పాప
ముల్, ప్రేమను మోసి నీ తనువు ప్రేమను వీడుట యేసు
నాయకా.

తాత్పర్యము

నీవు నీ ప్రేమాతిశయముచేతనే నరూపము తాత్పూతివి; ఆ ప్రేమను
బ్యాటియే మోత్తరాజ్యమందు నీక్కునొభ్యమును మహిమను విడిచిపెట్టి
కడు బీదవానియింట బుట్టితివి; ఆ ప్రేమతోనే పాపాత్తులను నీయొడ్డకు
రఘుని పిల్చితివి; నిన్న నన్ని వచ్చినవారి పాపములను భరించి నీ శరీరము
పర్చించితివి | యేసునాయకా ||

165
ట్రీమ్ 56. ప్రేమసుధానిధి సకల ప్రేమల సారములోని నిగ్గు
నీ, వైమహితోన పాపినరవగ్గము గావను వచ్చినావు నీ, ప్రేమ
దలంచ నా తరమె బీదగు నీకగు శిఘ్యలందు నీ, ప్రేమను
జూప కాళ్ళడుగవే ప్రియమొల్సిగ యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ఈ ప్రేమామృతమనకు ఊటయయనవాడా, ప్రేమ యెన్నిఇం విధ
ములుగా సుండగలలో వాటన్ని తేలోను మహా శ్రేష్ఠమయిన ప్రేమస్వరూ
పివై యా లోకములోని పాపితోటిని రక్షింపవచ్చినవాడా, నీ ప్రేమ యట్టి
దని వివరించుట నా తరమా, కడువేడలయిన నీ శిఘ్యలయొడల నీకగల ప్రేమ
తిశయము చూపుటకు వారి పాదములు కడిగితివిగదా | యేసునాయకా ||

165
ట్రీమ్ 57. నీ మరణంపు మూనిదెన నిశ్చలదృష్టులు నిల్చువాడు
నీ, ప్రేమరసంబు గ్రోలి మది బీటలువారి వినమ్మణి భవ,

న్నామము నెంచుచు దనువునం బులకాంకురములో చెలంగ ని,
పాటమ సుభృతి మానన సుఖంబున వర్ధిలు యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

శీఘ్ర మరణముపొందిన సిలువమానివైష్ణవ నిశ్చలముగా తన కన్నులు
పెట్టి చూచి ధ్యానించువాడు నీ త్రైమాయృతము పాఠముచేసి హృదయము
పరిలి వినయమగలవాడై నీ నామము స్తరించుచు ఆనందముచేత శరీరమున గగు
ర్పాటుపొంది ఫలాపేత్తలేక పవిత్రమైన భృత్తిచెంది మనసానందములో వధి
ల్లుచు | యేసునాయకా ||

మర్క 58. జగతియు దాని సర్వధన సంపదమన్నియు కాన్కిచెట్టి
యిం, పుగ మమ దేహమంతయు బ్రమోదములో బలిగాగ
తేల్చినం, దెగునె మదియాప మెదిరునె తాపము వేయు
నేల నీ, దగు తనురక్తమే పరమధర్ము నాకడి యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ఈ లోకమును దానిలోనుండు ధనధాన్యాదులన్నియు నీకు అర్పించి
వా దేహమంత సంతోషములో బలిగా కాల్పిసేనను, నా పాపము పోవునా?
హృదయములో వేదన తీరునా? వెయ్యమాటలేల? నీ శరీరరక్తములే నాకు
ప్రశ్నాశాధనము | యేసునాయకా ||

ప్రథమ మరణమానలని పుజ్యము

మర్క 59. పల్లవతుల్య పాదకర వంకజ మధ్యములందు రక్త
మున్, చిల్లన జీవు మేకులు దుసిల్లగ సిల్వనుగొట్టి పక్కలో,
బల్లెము గుచ్ఛ వారియెడ వైరములేక కృపారసంబు శో బిల్లె
గదా భవద్రుదయ వీధిని పెల్లుగ యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

శేత చిగుర్కపంటి మృదువైన నీ కరచరణార విందముల మధ్యపంచి
రక్తము చిన్నున వచ్చునట్లు మేకులుకొట్టి సిలువు బిగించి, నీ చిరుడొక్కము

బల్లెముతో పొడిచిన క్రూరులయెడల దైవములేక నీ హృదయమున కృపా రసమే మెండుగ ప్రవహించెగదా । యేసునాయకా ॥

U L 15

60. కొట్టిల జేమ బందులను గుచ్ఛిన ముండ్డల కిరీటమౌ దలం, బెట్టిరి దుష్టసైనికులు బిట్టుగ బాధల బెట్టి కల్పరి, మెట్టును సిల్వమూర్చివయి బెట్టి వధించిరి భస్తులాత్మచే, పట్టును గాద యా దశకు బాల్పుడినాడవు యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

దుర్వాసులగు రాజువవాసు పెద్దమేకులతో [నీ కాలునేతులను] బిగించిరి; నీ తలకు గుచ్ఛుకొనే ముండ్డలకంపతో చేసిన కిరీటము పెట్టరి; కతినమైన బాధలు పెట్టి కల్పరి గుట్టును సిలువమిద నిశ్శు వధించిరి; ఇది యెందుకు? నీ భస్తుల అత్మలను రక్షించుటకేగదా యా శ్రమలన్నిటికి నీవు లోబడితిచి । యేసు నాయకా ॥

U L 16

61. పొంతిపిలాతు మోల గౌనిపోయెడి దుజ్జనయూద సైనికుల్, మించి మహోగ్ర బాధలను మృత్యువొనర్పగ బోపు నత్తరిన్, ముంచిన గాలినానలకు మూర్ఖము వంచని కొండరీతినీ, యంచిత్తునెన కైర్యమహిమాద్భుత మొప్పెను యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

దుష్టులయిన సైనికులు పొంతిపిలాతునొడికి నిశ్శు తీసికొనిపోయి ఒపుల క్రూరముయిన శ్రమలు నీకు కలుగజేసి నిశ్శు చంపబోవునప్పుడు కొండనె ముంచునంత వానకు తుఫాను గాలికి తలపంచని పర్యక్షమువలె నీవు మహాతి శయమగు కైర్యమును మాప్తుచు సహించితిపిగదా? । యేసునాయకా ॥

U L 16

62. పులుగులకుండె గూళ్లు మరి బాల్పుగ నక్కల కుండె గోతులీ, యిల తల చావ నాకు తల మైక్కుడ లేదని దీన వృత్తితో, బలికెడి నీ మృదువులకు భస్తుల డెందము

గంది కుండి క, న్నోలుకుల నశ్రుబిందువులు గొబ్బున రాలవ
యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

పత్రుతరు గూడ్లను, సక్కులకు కన్నుము లుస్సువిగాని యిం లోకములో
తల వాల్ఫ్యాటకు నాకు స్వింత స్థలములేదని నీవు పలికిన దీనివాక్యమునకు
నీ భృత్జజులు మన్సు కరిం నొచ్చుకొని వారి కన్నులనుండి సీరు ధారలుగా
కారవా | యేసునాయకా ||

విషయాలు 63. కరములు పార జాపి యిరు కాల్గోకచో నిడి సిల్వ
మూనిపై, తిరముగఁ బండ బెట్టి బలు దిట్టపు మేళుల గొట్టు
వేళ నే, తురు లోగిచాయ గాయములతో శ్రమతో కడుసల్పు
తోడ నీ, వరువగు బాధ నొందవ తపాల్రిత రక్తకు యేసు
నాయకా.

తాత్పర్యము

[ఆ నాడు కూరులు] నీ చేతులు పారజాపి కెండు పాదములు జోడించి
సిలువకొయ్యమిద నిస్సుపరుండబెట్టి బలమైన గసికలతో వాచిని బిచియ
గొట్టినప్పుడు ఆ గాయములనుండి రక్తధారలు పారగా నీ పెంతో నొప్పితోను,
మనోవేదనతోను, నీ శరణుబోచ్చిన నారి రత్నణాథమై చెప్ప నలవిగాని బాధ
ననుభవించితివిగదా | యేసునాయకా ||

విషయాలు 64. పుడమి నణంకె సంతమనమున్ రవి గపై సమా
ఘులదులు, సక్కదువడి బ్రద్దతై తెరిచె కల్పరిమెట్టును నీవు
సిల్వమై, నిడుముల నొంది ప్రాణములు పీడిన కాలమునందు
సక్కటా, పొడియవదేల నా మనును మోటతనం బిది యేసు
నాయకా.

తాత్పర్యము

నీవు సిలుసమిద శ్రమల ననుభవించి ప్రాణములు విడిచినప్పుడు భూమి
కంపించెను, సూర్యాచింబము చీకటిపుయమాయెను; కల్పరి కొండమిది సమా

ధులును బండలును ఒకపెట్టున పగిలెను గాని నా రాతిపంచి గుండె కరుగదే,
యొంత మార్గమయినది నా మనస్సు | యేసునాయకా ||

Utt 17

గుండె 65. మరణము రెండు రీతులయి మానవులందరి బట్టి
చంపేనే, మరణము నాత్మమృత్యువు గ్రమంబున పాపమువల్ల
నాత్మపై, మరణము నేలె దాని బరిమార్పుటకై మృతిఖాంది
తీవు నీ, మరణము పాప ద్వారణ మారణ హోతువు యేసు
నాయకా.

తాత్పర్యము

మనుష్యుని పాపమువల్ల శరీరమునకు మరణము, ఆత్మకు మరణము అను
రెండు విధముల మరణము మానవుల కండరికి ప్రాణించెను; ఆత్మకు వచ్చిన
మరణమును నశింపజేయుటకయి నీవు మరణము నొందితిని; ఇట్టి నీ మరణము
పాపమువల్ల వచ్చిన శరీరాత్మల మరణమునకు మరణము కలుగజేయు సాధన
మయినది గదా | యేసునాయకా ||

Utt 17

గుండె 66. ఒక్కనీ పుట్టుకన్ భూషిని జెందెను పాపము దాని
మాన్స నిం, కొక్కనీ చావునన్ పుడమి జొచ్చెను పుణ్యము
పాపమాదముం, త్రౌకెను నీతి పుణ్యముల త్రీవలు నీ
మరణంబుచేత పెం, పెకెను దీని నమ్మ నరులెంతటి ధన్యులు
యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

బకడు పుట్టుటుపుబుట్టి భూశాకుములోకి పాపమువచ్చెను, దానిని పో
గొట్టి పుణ్యము సంపోదించుటకు మరియుకరి మరణము సాధనమాయైను; అతని
పాపము ఆదాయు నఱగత్తుకగా నీవు మరణము పొందినమంల్ల నీతిపుణ్య
ములు మానవులకు దొరుకు మార్గ మేర్పడెను; ఈ సత్యములు నమ్మ మానవు
ఎంతో ధన్యులు | యేసునాయకా ||

ప్రభువుయొక్క ఉచితమగు కృప

Utt 17

గుండె 67. ఉచిత దయా ప్రభావ మహిమోన్నత శక్తిని నీవు
నెందరిన్, ప్రచరముగా ననంత నుఖ భోగుల జేసితి వెంత

వింత దు, ప్రచితు దోక్కు తస్కరుడు చచ్చెడు కాలము
నందు నిన్ను వే, దుచు జనె గాదె ముకికి గదున్ ముద
మొందుచు యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

నిర్వేషకమయిన కట్టాక్షమును జూపి నీ వెందరినో బాహోటుముగా
అపరిమితమయిన సుఖము నసుభవించునట్లు చేసితిచి, ఇది యొంతో ఆశ్చర్యము
కూడా? దురాత్మడయిన యొక దొంగ వృత్తినొండే సమయమున నిన్ను
ప్రాణించి మహా ఆనందమతో మోత్తమునకు బోయెనుగదా। యేసునాయకా॥

U6/7
ను 68. పడతి యొకర్త పచ్చి తన బాప్ప జలంబుల నీ
పదాబ్జము, లడిగి శిరంబు వంచి కురులన్ దగనొత్తి సుగంధ
తైలమూ, యమగులఁ బూసి ముద్దులిడె నట్టి మహా దురి
తాతురాలిపై, కడుదయ జూపి మోత్తపథ గామిని జేయవే
యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ఈక స్త్రీ నీయొద్దికి వచ్చి కస్తీటితో తాపురపూవులవంటి నీ పాదములు
కడించి తన తల వెందుకలతో నీ పాదము లడి తుడిచి వాటికి సుగంధ తైలము
పూసి ముద్దుపెట్టుకొనెను; ఆ పాపాతురాలిమిద ఎంతో దయచూపి మోత్త
మార్గమున ప్రవేశపెట్టితిచి, యేసునాయకా॥

U6/8
ను 69. తాలిమిలేని కోధపరితాప మనన్నుడునై త్వదియ
థ, కూళిని పాడునేయ నరికట్టి దమస్కసు పోలి కేగునా,
సౌలను వాని నీ పరమ భక్తుని జేసితి విట్టి నీ కృపా, శీల మహ
త్వమఱ్యారమ చింత్యమనంతము యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ఎంతపు ఆగనిస్వేషమతో మందుచున్నబుద్దితో నీ భక్తసమాహమును
సశింపజేయవలెనన్న నిశ్చయమతో దమస్కు పట్టామునను బోధుచున్న సౌలను
నతని నీ పరమభక్తునిగా చేసితివే; ఇట్టి నీ కృపాస్విభావమెంత అద్భుతమైనది
మానవుని బుద్ధికండనిది, యింతంతియని సరింపసాధ్యముకానిది। యేసునాయకా॥

vt 18

॥ రూ 70. ముమ్రమైన ప్రేమరస ముప్పుతిలన్ కనులందు
నశ్చా, తమ్మునరంచి యేష్టియు స్వతంత్ర దయాబలమూని
లాజరా, లెమని బలుచైనంతటనె లేచియు వాడు నమాధిమృత్యు
బా, ధనులబొసె నీ కత్తడు డాసినచుట్టమె యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

విస్తారమయిన ప్రేమ పుట్టుకొనిరాగా కస్త్రీరు రాల్చుచు విలపించి నీ
స్వంత దయాతీకయమును చూపి, లాజరా లెమని పిలువగానే అతడు లేచి
సనాధియొక్క మరణమయొక్క కట్టను తెంపుకొనెను; అతడు నీకు దగ్గర
చుట్టుమా | యేసునాయకా ||

vt 18

॥ రూ 71. ఎన్నటిచుట్టమో మరియ యెన్నటిబంధువో లాజ
రుండు నీ, కెన్నటి కూర్కివిందొ మృతివేశ దలంచిన తస్కరుండు
భీ, రెన్నిక జెందినారు మరియెందరి నీ కృపచేత మోత్తసం,
పన్ను లజ్జేసినాపు భవబంధములూడిచి యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ఆ మరియు నీ కేనాటిబంధువో, ఆ లాజను నీ కెన్నటిచుట్టమో, మరణ
పమయమున నిన్ను తలచిన ఆ కొంగ నీకు ప్రియబంధువో, పీఱ ప్రసిద్ధిలోకి
పచ్చినవారు; ఇంకా యెందరెందరిని పాపబంధములు తెంపివేసి నీ కృపచేత
మోత్తభాగ్యము గలవారినిగా చేసియున్నావు | యేసునాయకా ||

ప్రార్థన భోత్ప్రమాలు

vt 18

॥ రూ 72. కంటికి రెప్పలడ్డుముఱు గాచినరీతిని యేసునాథ నా,
వెంట భవత్తుటాక్షమగు వీక్షణపంక్తుల నంటజ్జేసి యూ, కొంట
ఫిళాచి బాధ విషగొట్టి సదా నను గాచికొంచు మ, త్క్రంటక
దుస్యుభూవ దురితంబులణంచవె యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

కనుగుడ్డును రెప్పలు సంరక్షించినట్లు, ఓ యేసునాథా, నీ కృపగల
చూపులు నామిచనిలిపి నన్ను వెంబడింపజేసి ద్రోహియయిన ఆ సాతాను

బాధను తప్పించి నస్మైలిప్పుడు రక్షించుము; నా దుష్టస్వభావమువల్ల ప్రశ్నిపోవాములను తలయెత్తునీయక సహింపజేయుమయ్యా | యేసునాయకా ||

Utt 19 73. ఆకలి దీరు బెబ్బులి గుహన్నదు నిదురబోయినట్లు చెం, జీకటితోటి సాటిగొను చెడ్డస్వభావము తీణభావమై, కాటలుమాని నిద్రగొనె గాపున నింకది లేచి నా పయిం, బ్రాక్కమునై దాని బరిమార్చువె వేడెద యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ఆకలితీని పెద్దపులి దాని గుహలోపరుండి నిద్రపోవుచున్నట్టున్న నా పాపస్వభావము గాథాంధకారమును బోలినదైయున్నము, ఇప్పుడు దాని వడి తెగి నిద్రపోవుచున్నట్టు ఉన్నది; అది తిరిగిలేచి నామిదపడి నన్ను లోపరచు కొనకమండే దాని సంపారించుమని వేదుకొనుచున్నాను | యేసునాయకా ||

Utt 19 74. అడిగినవారి కియ్యబడునన్న భవద్వచనంబు నమి నీ, యమగులక్రింద మూర్ఖు మిడి యన్నరుయుతాత్మలు మోడ్చి భక్తియిం, పడరగ నీకు మొక్కె-ద కృపాయతదృష్టిని నన్ను జూచి నా, యమమలు బాపి యూత సుఖమియ్యవె యిప్పుడు యేసు నాయకా.

తాత్పర్యము

అడిగినవారి కియ్యబడునన్న నీ మాట నమి నీ పాదములక్రింద నా తల నుంచి కస్తిక్కలోనిండిన కన్నులు మాసికొని భక్తితో నీకు మొక్కెదను; దయతోనించి చూపులతో నన్ను చూచి నా శ్రమలు పోగ్గాటి ఆత్మానందము దయచేయుమయ్యా | యేసునాయకా ||

Utt 19 75. అందము వినారు నీ పదము లాత్తదలంచి శిరంబునంచి చె, ల్యాందగ నందనంబిడి యి దొక్కటి వేడెదనయ్య నేను నీ, సుందర దివ్యనామ పరిశుద్ధ కథామృత పాసమాన నా, నందము సర్వ్యదాయైనగి నన్నరుణింపవె యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

సీ దివ్యమయిన పాదములను మనస్సులో తెలుగుకొని, తలపంచి తెగి
నట్టుగా నమస్కారమచేసి యొక్క మనవిమాత్రము చేసికొనుచున్నాను; నన్న
కరుణించి దివ్యమగు సీ నామమునుగూర్చిన పరిశుద్ధ కథయనే అమృతపానము
చేయటచేతి కలుగు ఆనందము సైలిప్పుడు అనుభవించునట్టు దయచేయము ।
యేసునాయకా ॥ ॥

VII/19

క్రింది 76. సీ కరుణాకట్టమను నీడల జాడల జేర్చుకున్న హో,
హోకరమ్మేన దుఃఖముల కాస్పదమయ్యదనయ్య నాకు సీ, వే కద
రిక్కు ఇంకెవరిషెన్కును బోతిని చెప్పుమయ్య న, సైకొని
బోపుమయ్య నిసునమిత్తి బుద్ధిని యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

సీ దయాదాక్షిణ్య అనుభవము నాకు దయచేయినియొడల హోహోయని కిల
ఫిందు విలాపములు నా పాలగును; నా కా త్రయమనీఁ, మరి యొవరి చాటును
చేరితనో చెప్పుమయ్య; నన్న చేప్పటి రక్షించుము, నిన్నే నమ్మియున్నాను । యేసు
నాయకా ॥

VII/20

క్రింది 77. వేదురపొస్తలుండు రిపు బృందము ముందట మూడు
మార్గు ని, స్మృదముచేసి బొంకెమది భీతినినంతట వానితట్టు వే,
మోదయమైన చూపొకటి యోరగ జూచితి నట్టచూపు నా,
మీదను జూడవే యనుచు వేడేద నిప్పుడు యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

సీ శిఘ్రుడగు పేతురు శత్రుసమాహమనవు భయపడి వారియెదుట
నిన్నెరుగనని బొంకెను; అప్పుడతనికైపు ప్రేమతో నిండిన చూపొకటి చూచి
తీవి, అట్టి చూపు నామిదను చూపుమని వేడుకొనుచున్నాను । యేసునాయకా ॥

క్రింది 78. నను గన రాగదే దినదినంబు భవత్పముఖంబునందు
నా, కనుగవ నీరథారలివె గారుచున్నవి సీ పదాబ్జముతో,

మునుగగజేసి ప్రోత్సమను పుష్ట్యలఘాజలు చేతు నావయి,
నృనికరముంచవే యితరకాంతులు మానిపి యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ప్రతిదినము నన్ను చూడరమ్మ, యేసునాయకా; నీ సన్నిధిని నా రండు
కండ్లమండి సీరు ధారులుకట్టి కారుచున్నవి; వీటితో నీ పాదప్పదములను కడిగి
స్నేతులను పుష్ట్యలతో వాటిని పూజించును; నామిద దయయొంచి యితర
ఆశలు నాలోనుంచి తీసివేయుము | యేసునాయకా ||

ప్రశ్న 79. ముచ్చుటలూర నీ చరితమున్ వినగోరెదు వీనులాత్మ
తో, నచ్చున వేసినట్లు భవదంఘులు జూచెపు కన్నువోయిని,
పృచ్ఛర దోషముల్ చిదుము పాచననామము బల్యు జివ్యానా,
కిచ్చి కృతార్థజేసి దయనేలవై యొప్పుడు యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ఆశతీర నీ చరిత్ర వినగోరెదు చెప్పులును, నా హృదయమునందు అచ్చు
వేసియున్నట్లు నీ పాదప్పదములను చూడగల కన్నులాను, ఎంతెత్త ఘూరపాప
ములను హరించు నీ పరిశుద్ధ నామము నుచ్చరించు నాలుకయును, నా కనుగ్ర
హించి నన్ను కృతార్థనిచేయుము, దయతో నన్ను పాలించుము | యేసు
నాయకా ||

ప్రశ్న 80. నిరతము నీ పదాబ్జములు నిశ్చలభక్తిని గొల్పు
సాధులం, దరుచుగ జేరనిచ్చి తవ దాసజనావళి తోటి పొందు
సు, సీరముగజేసి నాకు పరిత్పత్తియుతంబగు నెమ్ము నీ పయన్,
మరువనిఖుధి యా పరమభాగ్యము లియ్యవై యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

ఎట్లప్పుడు నీ పాదప్పదములు సీరమయిన భూతీపేమతో నేపించు భూతు
లతోకూడి, వారితో సహవాసమచేయు భాగ్యమును, సంతుష్టితో నిండిన
మనోనెమ్మదియు, నిష్టున్నదు మరువని మస్సును నా కనుగ్రహించుమా !
యేసునాయకా ||

ప్రము 81. నన్నగురించి బ్రోచుటకు న్యాయ మొకింతయు లేదు
గాని నా, విన్నప మాలకించుమిడె వేదురునై చెడిపోయినా
డరా, వన్న సహింపవన్న బ్రతిమాలెదనన్న విలంబమేటికో,
యన్న భవతిటాత్మమణి వంత యొసంగుము యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

నన్న రక్తించవలసిన విధి సీ కంతమాత్రము లేదుగాని నా మనవి
వినుము; సేను పెరివాడైనై చెడిపోతిని; నన్న రక్తించుటకు రమ్మ, ఇక సేను
తాళ్లేను, నిన్న వేడుకొనెదను, అలస్యమేల చేసెదవు? ఏ మాత్రమైన పరే
సీ కృప చూపుము | యేసునాయకా ||

ప్రము 82. సేరము లెంచకయ్య యిక సీ పదమే గతియంచు
జేరితిన్, దూరము జూడకయ్య కడు దుఃఖపయోనిధి సీదు
చున్ననన్, పారము జేయుమయ్య యథు భారమునంతయు
బాపి నన్న సీ, వారల గూర్చుమయ్య దృఢ భూక్తియుతంబుగ
యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

నా అపరాధమలు లెక్కింపవకుము; సీ పాదమే నాకు గతి యని సేను
వచ్చియున్నాను, నన్న దూరముగా నుంచుకుము, ఆపారమయిన దుఃఖసము
ద్రుములో పడి యాదుచున్న నన్న ఒడ్డెక్కించుకుము; నా పాపభారమంతా
తీసిపేసి సీయందు స్థుక్తియుంచి నన్న సీ జనుల లెక్కలో చేర్చి
కొనుము | యేసునాయకా ||

ప్రము 83. జీవులకెల్ల రాజవయి జీవుల జీవనమిచ్చు దాత్తవై,
జీవుల పాపముల్ దొలగ జేయను జీవనొనంగు తాత్తవై,
జీవుల మధ్యవర్తివయి సిల్యసు మృత్యువు నొందియున్ పున,
రీవము దాలిచి మోతునగరిన్ చిరజీవివి యేసునాయకా.

తాత్పర్యము

(ప్రాణికోటి కంతటికి రాజవు సీపు, జీవుల కన్నిటికి ఆపారమయిచ్చు)
దాత్తవు సీపు, నరుల పాపములను పోగొట్టుటకై సీ ప్రాణమిచ్చిన రక్తవడవు